

သရုပ်ဖော်

ဖောင်လှပျို

|ချင်းချောင်းခြုံ|

နုလုံးသားအစားထိုးကုသနည်း

ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

နလုံးသားအစားထိုးကုသ,နည်း

နှင့်

ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

ဖောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းနွဲ့)

တင်တင်အုန်း

ဖီ စ င် သ ည်

စိန်သရဖူ

၀၅၀၅

အမှတ်(၆၆)၊ ပထမထပ်၊ ၆-လမ်း

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း - ၂၂၀၇၅၂

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၇၇၅၀၇၁၁
- အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၃၀၈၀၅၁၂
- ထုတ်ဝေသည့်ကာလ - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
- စာအုပ်ရေ - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
- ကွန်ပျူတာ - ပြည့်ပြီး
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - မင်းမြင့်နိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်တင်တင်အုန်း (၀၃၇၄၇) စိန်သရဖူစာပေ
အမှတ် (၆၆)၊ (၆) လမ်း၊ လမ်းမတော်ပြန်နယ်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင် (၀၅၄၁၇)(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
(၂၂၅)၊ အခန်း-၂ (၃၁)လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကုန်။

၁၉၅ .၈၃

လှမျိုး၊ မောင် (ချင်းချောင်းခြံ)

နုလုံးသားအစားထိုးကုသနည်းနှင့်ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒဏ်များ/ မောင်လှမျိုး

(ချင်းချောင်းခြံ) - ရန်ကုန်။

စိန်သရဖူစာပေ ! ၂၀၁၂။

၂၂၀ - စာ : ၁၁ .၉ x ၁၇ .၅ စင်တီမီ

(၁) နုလုံးသားအစားထိုးကုသနည်းနှင့်ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒဏ်များ

စင်စင်အုန်း

စိ ဝ ဉ် သ ည်

စိန်သရဖူ

၀၅၄၀

အမှတ်(၆၆)၊ ပထမထပ်၊ ၆-လမ်း

လမ်းမတော်ပြန်နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၂၀၇၅၂

ဒို့တာဝန်အရာချမ်းမိုး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား တိုရ်နိုသုအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးစည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊
စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်နိုင်စေရန်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးစည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြား
စီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
ရေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိုပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်
တည်ဆောက်ရေး။
နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏
လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

ထူးချွန်စည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး။
အမျိုးဂုဏ် တတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ
မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
ဝစ်ပုန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး။

နုလုံးသားအစားထိုးကုသနည်း

ရင်တွင်းဖွဲ့ ဇေဒနာပျား

ဖောင်လှမျိုး (ချင်းချောင်းခြံ)

မာတိကာ

(၁)	အသံညွှန်းကွဲသူများ (အားလုံး) . . . သို့ ရင်ဖွင့်ပေးစာ	၇
(၂)	နလုံးသား အစားထိုးကုသနည်း	၂၇
(၃)	ကိုယ်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်	၅၃
(၄)	မုန်းသူများနေ့	၈၇
(၅)	မျှော်လင့် . . . မိုး	၉၉
(၆)	ထာဝစဉ်	၁၁၇
(၇)	ဦးနောက်ထဲက ဖိနပ်	၁၃၃
(၈)	ချယ်ရီဦးသို့ ရည်စူး၍	၁၄၅
(၉)	အားနွဲ့သူများအကြောင်း	၁၈၅
(၁၀)	ဘုရင်	၂၀၁

5 OCT 2011

BURMESE
CLASSIC

အသည်းကွဲသူများ (အားလုံး)...သို့

ရင်ဖွင့်ပေးစာ

(၈)

အချစ်ကဗျာတွေ၊ အချစ်ဝတ္ထုတွေ ရေးနေမိတဲ့သူဆိုတော့
အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ဆက်
လက် ဆွေးနွေးပေးဖို့၊ ကျွန်တော့်မှာ၊ တာဝန်ရှိပါတယ်။

သိကြ၊ ကြားကြ၊ ကြုံဖူးကြမှာပါ။ အချစ်ရဲ့ ဘေးထွက်ဆိုး
ကျိုးများစွာထဲမှာ (ချစ်သူရဲ့ အပစ်ပယ်ခံရတဲ့ ချစ်သူရဲ့ အဖောက်
ပြန်ခံရတဲ့ ချစ်သူရဲ့ သစ္စာဖျက်ခြင်းခံရတဲ့... ဝေဒနာ) အသည်းကွဲ
ခြင်း ဝေဒနာဟာ၊ ခံစားမှု အားလုံးထဲမှာ အပြင်းထန်ဆုံးပါပဲ။
(ဟုတ်ပါရဲ့လား အသည်းကွဲသူများ ခင်ဗျာ)။

ဘယ်သူမှ မပေးအပ်တဲ့ တာဝန်တစ်ခုကို၊ ယူတဲ့အနေနဲ့၊
အဲဒီ အသည်းကွဲခြင်း ဝေဒနာဆိုးကို၊ ကုသဖို့၊ အစားထိုးနည်း
တစ်နည်းနည်းကို၊ ဉာဏ်မီသလောက် ဖြန့်ဖြူးဖို့၊ ကျွန်တော် ...
စဉ်းစားမိပါတယ်။ (ကိုယ်ချင်း စာနာစိတ် အပြည့်နဲ့ပါ)။

အဲဒီ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် အပြည့်နဲ့ပဲ အင်တာနက်ကနေ
...

“အသည်းကွဲသူများ အားလုံး၊ နှလုံးသား အစားထိုးနည်း၊
မမှားယွင်းကြစေရန်၊ သတိပေးအပ်ပါသည်” ... လို့၊ ကျွန်တော်
အပူတပြင်း၊ ကြေညာခဲ့ပါတယ်။

တကယ်ပါ။ စာနာလွန်းလို့ပါ။ (သစ္စာမဲ့တယ် ... ဆိုတာ၊
ပြုမူသူအတွက် ထ၊ သွား ထ၊ လာကိစ္စလောက်ပါပဲ။ ခံစားရတဲ့သူမှာ
... ကျားကျား၊ မမ၊ မခံစားနိုင်ရင်၊ ခံစားနိုင်စွမ်း နည်းပါးရင် ...
ဘဝပါ ပျက်သွားနိုင်ပါတယ်။

(အသည်း တစ်ခါကွဲတာ၊ ဘဝ၊ တစ်ရာပျက်မတတ် ... လို့
ကျွန်တော် ရေးဖူးခဲ့ပါသေးတယ်လေ)။

ချစ်ကြ၊ ကြိုက်ကြတုန်းက၊ နှစ်ဦးအကြားမှာ အဖေ အမေ
လည်း မပါဘူး။ ဦးလေး အဒေါ်လည်း မပါဘူး။ ဆွေမျိုး အသိုင်း
အဝိုင်းလည်း မပါဘူး။

“ချစ်လား”， “ချစ်တယ်” ... ဆိုတဲ့ နှစ်ကိုယ်ကြား စကား
လေးနဲ့၊ နွေးထွေးအေးမြခဲ့ကြတာပါ။

အဲ ... ဆိုစည်းဖို့လည်းကျရော၊ အဖေက ... သွေးတို၊
အမေက ... နှလုံးရောဂါ၊ ဦးလေးက ... သဘောမတူ၊ အဒေါ်က
... သည်းသည်းလှုပ်၊ အသိုင်းအဝိုင်းက ... ကန့်ကွက်။

ချစ်တယ် ... လို့ အဖြေပေးတုန်းက၊ အဲဒီ လူတွေ ဘယ်
ရောက်နေပါလိမ့်။

နှစ်ကိုယ်တူ ချစ်ကြပါလျက်၊ နောက်ဆုံးတော့ မိသားစု
အသိုင်းအဝိုင်းက ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ် ... နဲ့၊ ကမ္ဘာဆယ်
သိန်းလောက် ရည်စူးနှင်းအပ်ထားတဲ့ သစ္စာစကားကို၊ အိမ်သာတက်
သလောက် သဘောထားပြီး၊ စွန့်ခွာရက်ကြတယ်လေ။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာရေးဆရာ)

၂၀၁၀ ... တစ်နှစ်လုံး အသည်းကွဲသူ တော်တော်များများ နဲ့ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ၊ ကျွန်တော် ဆုံတွေ့ ဖေးမ ခဲ့ရပါရော လာ။ (သူတို့က တော့ မသိကြရှာဘူး။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်၊ အသည်းကွဲနေရသူဆိုတာ။ (ဘယ်သိမှာလဲ)။ ကျွန်တော်က ကွဲတဲ့ အသည်းကို၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ငုံ့ကြည့်တယ်လေ)။

၂၂

၂၀၁၀- ဇန်နဝါရီ (၁) ရက်၊ ည ၀၀:၀၅ မှာ ကျွန်တော့် အဖျား ၁၀၃။ (တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထည့်ပြောရရင်၊ ဒီနှစ် ၂၀၁၁- ဇန်နဝါရီ (၁) ရက်၊ ည ၀၀:၀၅ မှာ ကျွန်တော် အဖျား ၁၀၂။)

မှတ်မှတ်ရရ စ၊ ပြောရရင်၊ ၂၀၁၀- ဇန်နဝါရီလ၊ မှာပဲ၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရာထူးပြုတ်သွားပါတယ်။ (အိမ် ထောင်ပျက် ဖြစ်သွားတာပေါ့)။

အဲဒါကို မသိကြဘဲ၊ အဝေးက ... ညီ၊ ညီမတွေ (ပရိသတ် ဒီတွဲ) က၊ သူတို့ရဲ့ အသည်းနှလုံးရေးရာတွေကို၊ ရင်ဖွင့်ဆွေးနွေး

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာင်းခြံ)

မနေလိုက်ကြတာ၊ ကျွန်တော့်ဆီမှာ၊ အကြံဉာဏ်တွေ၊ တောင်းနေ
လိုက်ကြတာ၊ ကျွန်တော့်မှာ၊ ကိုယ်ပိုင်အသည်းကွဲချိန်တောင် အင်
မတန် နည်းပါးသွားရပါရောလား။ (ဒါပေမဲ့ ... သူတို့ နေကောင်း
သွားကြတာ၊ ကြားရတော့၊ ဝမ်းသာရတာပေါ့)။

အဲ ...၊ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ၊ ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်ထောင်ပျက်
ဘဝကြီးကို၊ သနားကရုဏာသက်သွားရှာတဲ့၊ ကထိက၊ ဆရာမလေး
တစ်ယောက်က၊ ကျွန်တော့်အပေါ်၊ သံယောဇဉ် ဖြစ်မိပါသတဲ့။

နှစ်ဦးသား သံယောဇဉ်တွေ ရှေ့တိုးမိကြရင်း၊ ချစ်သူတွေ
ဖြစ်သွားကြတာ။ ပြောပြရင် ...၊ လွမ်းချင်စရာ။

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၆ ရင်တွင်းခွဲဝေဒဏ်များ

သူနေတဲ့ မြို့က၊ နေ၊ သူ အမှုထမ်းတဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်း
ကြီးဆီကို၊ မသွားဘဲ (ခွင့်တင်ပြီး) ကျွန်တော်နဲ့ လာတွေ့။ ပြီးတော့
... ကျွန်တော့်အမေနဲ့ တွေ့။

ကျွန်တော်နဲ့ လက်ထပ်မယ့်ချစ်သူအဖြစ်၊ မေမေနဲ့ မိတ်
ဆက်ပေး။ ပြီး ... သူ တက္ကသိုလ်ကြီးရှိတဲ့ မြို့ကို၊ ကျွန်တော်က၊
လိုက်ဖို့။

သူ လာလိုက်။ ကျွန်တော် ပို့လိုက်။ ကျွန်တော် သွားလိုက်၊
သူ မျှော်လိုက်နဲ့၊ နှစ်ဦးသား အချစ်တွေ၊ ဇွဲကပင်မြေမှာ၊ နှင်းလို
... ဝေ။

သူ အိမ်ကတော့ ဘယ်သိမှာလဲ။ အိမ်က၊ တစ်မြို့။
ကျောင်းက တစ်မြို့။

မောင်လှမျိုး (ရင်းရောင်မိ)

သူဦးလေး သိသွားသတဲ့။ “ကျွန်တော်က၊ အိမ်ထောင်ဖျက်
ဆိုတော့၊ သူ့တူမနဲ့ လက်ရည်မတူဘူး” လို့ ဝေဖန်သတဲ့။ (ထို
စကားကို ကျွန်တော် နားမလည်ပါ။)

“ကိုကြီးကို ကျွန်မ ချစ်တာ ယုံရဲ့လား”

ကျွန်တော် ရယ်နေမိသည်ကို သူ ... စိတ်ဆိုးပါသည်။

“ကျွန်မ မိန်းမပျက် မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဘဲ ချစ်တယ် ... လို့
မပြောဘူး”

ကျွန်တော် သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ စပျက်သီးတွေ၊ ခွံကျွေးလိုက်
ပါသည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ”

“အစားကို ကုန်အောင်စား”

သူ ... မျက်စောင်းထိုးပါသည်။

“စကားကို အကုန်မပြောနဲ့”

သူ ... နှုတ်ခမ်းကိုက်ပါသည်။

[၉]

၂၀၁၀- နိုဝင်ဘာ (၂၆) ရက်နေ့တွင် သူ ... ကျွန်တော့်
ဆီသို့ ဖုန်းဆက်ပါသည်။ သူဦးလေးက ကျွန်တော့် ဓာတ်ပုံကြီးကို
ကိုင်လျက်၊ သူ့မိဘများနှင့် ဆွေးနွေးနေကြောင်း။

၂၀၁၀- နိုဝင်ဘာ (၂၆) ရက်၊ ည ၁၁-နာရီတွင် ...

“အမေ မအိပ်သေးဘူး။ ထိုင်စောင့်နေတယ်။

ခဏ ...”

၂၀၁၀- နိုဝင်ဘာ (၂၇) ရက်၊ နံနက် (၄) နာရီ။

“အမေ တစ်ညလုံး မအိပ်ဘူး။ ဦးလေး

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာရင်း(၆))

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းဖွဲ့စေအံ့နာများ

မွေလိုက်ပြီထင်တယ်။ ကိုကြီး ဖုန်းဖွင့်ထားနော်”
၂၀၁၀- နိုဝင်ဘာ (၂၇) ရက်၊ နေ့လယ် (၂) နာရီ။

“ကိုကြီး။ ကျွန်မ ... စာတမ်းဖတ်ခါနီး။
သူများဖုန်းနဲ့ လှမ်းဆက်တာ။ အိမ်က ... ဖုန်း
သိမ်းသွားပြီ။

ဖုန်း ... ဖွင့်ထားပါ”

၂၀၁၀- ဒီဇင်ဘာ (၂၇) ရက်နေ့အထိ၊ ကျွန်တော်
ဖုန်းဖွင့်ထားပါသည်။ (ချစ်သူထံမှ၊ ဘာသတင်းမျှ မကြားပါ)။

၂၀၁၁- ဇန်နဝါရီ (၁၀) ရက်။

“ကျွန်မ ... မိသားစုနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး။ အသိုင်း
အဝိုင်းကို၊ မစွန့်နိုင်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ... လုံးဝ
... မပတ်သက်တော့”

၂၀၁၁- ဖေဖော်ဝါရီ (၁) ရက်နေ့သည်၊ ကျွန်တော်၏မွေးနေ့

မြင်ပါသည်။ (ထိုမွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်၊ ချစ်သူက လမ်းခွဲ
လက်ဆောင် ပေးလေသည် ... ဟု၊ ကျွန်တော် မှတ်ပိုက်ပါသည်)။

[၅]

“မင်း၊ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလား” ... ဟု သူငယ်ချင်းများက မေးပါသည်။ “ရင်ထဲကို မြင်အောင်ကြည့်” ... ဟုသာ ကျွန်တော် ဖြေပါသည်။ “သားကြီး နေကောင်းရဲ့လား” ... ဟု အမေ မေးပါ သည်။ သူ့ ချွေးမ၊ လောင်းလေး၏ လက်ဆောင်စကားကို အမေအား ကျွန်တော် ပြောပြထားပြီး ဖြစ်သဖြင့်၊ ကျွန်တော့် ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို စိုးရိမ်စွာ အမေ မေးခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

[အသည်းကွဲနေသူများ (အားလုံး) ခင်ဗျား]]။ ကျွန်တော် နေကောင်းပါသည်။

“နှလုံးဆိုတာ လက်သီးဆုပ်သာသာလောက် ရှိတာကွ။ အဲဒီ နှလုံးရဲ့ အောက်ဘက်နားမှာ၊ နှလုံးချိုင့်ဆိုတဲ့ နေရာလေး ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ စိတ်က ခိုနေတယ်။ နှလုံးကို ဟာဒယ ... လို့ ခေါ်တယ် လေ။ ဟာဒယဆိုတာ အမှီအတွယ် ... တဲ့။ စိတ် မှီတွယ်တဲ့ အရာပေါ့။

အဲဒီ စိတ်မှီတွယ်ရာ တစ်ခွင်လုံးမှာ ... မိတ ရော၊ ဆွေမျိုးရော၊ အလုပ်ရော၊ ချစ်သူရော ... အားလုံး ရှိနေနိုင်တယ်။

အဲ ... နှလုံးချိုင့်လို့ခေါ်တဲ့ နေရာလေးမှာ တော့၊ အရေးကြီးတဲ့သူပဲ၊ နေရာရတယ်။

မိဘကို စွန့်တယ်။ ချစ်သူနောက် လိုက်သွား တယ် ... ဆိုတာ၊ အဲဒီ နှလုံး ဟာဒယချိုင့်လေး ထဲမှာ ချစ်သူကို နေရာပေးထားလို့ပဲ။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာခန်း(၅))

မိဘကို မစွန့်နိုင်ဘူးဆိုတာ၊ အဲဒါ ...၊
အဲဒီ ချိုင့်လေးထဲမှာ မိဘ ... ကို၊ နေရာပေးထား
လို့ပဲ။

ရယ်စရာ ပြောရရင်၊ အဲဒီ ချိုင့်ထဲ ရောက်
တဲ့သူ၊ ပိုပြီး ဦးစားအပေးခံရတာပေါ့ကွာ။ လမ်းမ၊
ပေါ်မှာ ရေ ဘယ်လောက်စီးစီး၊ ရေစီးရပ်သွားရင်၊
မြေကြီးချိုင့်ခွက်တွေထဲသာ၊ ရေဝပ်ပြီး ကျန်ခဲ့တာ
မျိုးပေါ့။

စီးဆင်းနေတိုင်း၊ ကျန်ရစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး
လေ။

နှလုံးသားတစ်ပိုက်တော့၊ အာရုံအားလုံး ရှိ
တတ်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ချိုင့်ထဲမှာတော့၊ ပိုချစ်တဲ့
သူကို နေရာပေးမိကြတာပဲ”

“မင်း ... ဟိုး ... ငယ်ငယ်တုန်းက၊ လို၊
ဝုန်းဒိုင်းမကြတာ၊ ငါတို့ ... အံ့ဩတယ်”

“မအံ့ဩနဲ့၊ ငါလည်း ... ငါ့နှလုံးချိုင့်ထဲမှာ

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ... ရင်တွင်းခွဲစေတာများ

... ပထမတော့၊ ချစ်သူကို ထည့်ထားတာပေါ့။

နောက် ... အခြေအနေ မကောင်းတော့၊
အဲဒီ နှလုံးချိုင့်ထဲမှာ ... ဓမ္မကို ပြောင်းထည့်လိုက်
တာပေါ့။

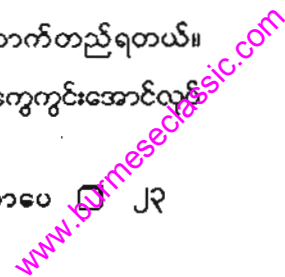
အားလုံး နားလည်အောင် ပြောရရင်၊ စိတ်
ထဲမှာ ဘုရား ... တရားပဲ ထည့်ထားလိုက်တယ်။

ပူပင်မယ့် နှလုံးချိုင့်ထဲ၊ ဘုရား တရားကို၊
အထပ်ထပ် ထုံမွမ်းပြီး ထည့်ထားလိုက်တော့၊
အသည်း ကွဲတယ်ဆိုတာ၊ မုန့်ဖက်ထုပ်လား၊
ကိတ်မုန့်လား ... လို့ မေးရမလို့ ဖြစ်သွားတာပေါ့”

“လွယ်လိုက်တာ”

“လွယ်တော့ မလွယ်ဘူး သူငယ်ချင်း၊ သိပ်
ခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ... သိပ်တန်ဖိုးကြီးတယ်၊ ဒီ
... နည်းက။

ပထမ ... သီလဆောက်တည်ရတယ်။
မဆောက်တည်ရင်၊ ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းအောင်လှုပ်

တဲ့သူကို၊ ငါ ... သွားသတ်မိမှာပေါ့။

ဒုတိယ ... ဖူးစာမပါဘူး၊ ကံ ... မပါဘူး၊
ငါ ... လည်း၊ သူတစ်ပါး ချစ်ခြင်းကို၊ အတိတ်
ကာလ၊ တစ်ခုခုတုန်းက၊ ဖြိုခွင်းဖူးတယ် ထင်ပါရဲ့။
အဲဒါမျိုး နှလုံးသွင်းရတယ်။

တတိယ ... ချစ်သူလည်း သေမယ့်သူ။ ငါ
လည်း ... သေမယ့်သူ။ သူ့ဦးလေးလည်း၊ သေ
မယ့်သူ။ သေမယ့်သူ အချင်းချင်း၊ သူတို့ အလုပ်
ရှုပ်ချင် ရှုပ်ကြပစေ။ ငါ ... အလုပ်ရှုပ် မခံနိုင်ဘူး
... လို့၊ တွေးတယ်။

စတုတ္ထ ... ချစ်သူလည်း သေရင် အပုပ်
ကောင်၊ ငါလည်း သေရင် မသာကောင်။ မသာ
လောင်းအချင်းချင်း တမ်းတ၊ နေတာ၊ ခွေးသေ
ကောင်ပုပ်ပေါ်၊ တွယ်တာနေတဲ့ လောက်နဲ့ အတူ
တူပဲလို့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိပေးတယ်။

ပြီးတော့ ... ကွေကွင်းအောင်လုပ်တဲ့သူတွေ

ကိုရော၊ ချစ်သူ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသူကိုရော၊ မေတ္တာ
ပို့တယ်။ တကယ်အေးမြပါစေ ... လို့၊ စိတ်မွေး
တယ်။

နောက် ... ဘုရားရဲ့ဂုဏ်တော်တွေကို၊
အထပ်ထပ်ပွားတယ်။ ဘုရား၊ တရားလည်း ရင်ထဲ
ရောက်လာရော၊ အလိုလိုနေရင်း ကိလေသာ စင်
ကြယ်နေသူ အရိယာတွေကို အားနာမိလိမ့်မယ်။

ဘုရားကို အားနာလာလိမ့်မယ်။ ဘုရားကို
အားနာရင်၊ အေးအောင်နေ ... လို့၊ ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် သင်ပစ်လိုက်တာပေါ့။

ချစ်သူ အိမ်ထောင်ဘက်ဆိုတာ အကြောင်း
တိုက်ဆိုင်မှာ၊ ပေါင်းခွင့်ရတာပါလား ... လို့ နှလုံး
သွင်း။

အားလုံး ... အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်သွား
တာပါပဲ”

www.burmeseclassic.com

(၅)

အသည်းကွဲနေသူများ ခင်ဗျာ။

ချစ်တတ်ရင် လွမ်းတတ်ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ... ကံဆိုး

ရင်၊ အသည်းလည်း ကွဲတတ်ပါသေးတယ်။

ဘောလုံးကစားရင် ခြေခေါက်လဲ တတ်ပါတယ်။ ဆေးထည့်
တတ်ဖို့ပဲ ... လိုတာပါ။ ဆေးကုတတ်ဖို့ပဲ၊ လိုပါတယ်။

အသည်းကွဲနေသူများ အားလုံး ...

ဘာကို အစားထိုးကြရမလဲ ... ဆိုတာ၊

သိပါပြီလားဗျာ ...။ ။

အားလုံး ... နေကောင်းပါစေ ...။

2011. Jan. 12

9:00 (a.m)

[၂၀၁၁(၁၆)Perfect မဂ္ဂဇင်း]

[၅]

“ဟေး။ အသည်းကွဲနေသူများ။ နှလုံးသား
အစားထိုးလျှင် ... (သတိ)၊ အားကိုးမှားတတ်
သည်”

အထက်ပါ စာကြောင်းလေးကို၊ အင်တာနက်မှနေ၍ ညီ၊
အစ်ကို၊ မောင်၊ နှမများ။ အားလုံးသို့၊ ကျွန်တော် လက်ဆောင်
ပေးနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ... လောက၌၊ အသည်းကွဲနေ
သူများ၊ အသည်းအခွဲခံနေကြရသူများ၊ မြောက်မြားစွာ ရှိနေသည်

...ဟု ကျွန်တော် ကြားသိနေရပါသည်။

ထို၊ လူနာများအတွက်၊ (အထက်ပါ စာကြောင်းလေးကို၊ အရေးပေါ် ကြေညာချက်အဖြစ်)၊ ကျွန်တော် ဉာဏ်မီသလောက် ထုတ်ပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ...

အသည်းကွဲသူ တော်တော်များများသည်၊ နှလုံးသားကို အစားထိုးကုသဖို့၊ ကြိုးပမ်းတတ်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

(၂)

“...” မြို့က၊ ကျွန်တော်နှင့်ခင်မင်သော၊ ကောင်မလေး တစ်ယောက် အစားထိုးကုသနည်းမှာ၊ အင်မတန် ကြောက်ဖို့၊ ကောင်းလွန်းသည်။

“တစ်ပတ်မှာ ... ခုနစ်ရက်ရှိတယ် အစ်ကို ရယ်။ တစ်နေ့ တစ်ယောက် တွဲပစ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

တွဲသွားတွဲလာ လုပ်နေချိန်ပဲ၊ အဆင်ပြေ သလိုလို ရှိပေမဲ့ ...၊ အိမ်ပြန်ရောက်တော့မည့်

... အရင်လူကိုပဲ သတိရမိတာ။

ဟင်း ...

မလွယ်ပါဘူး'

သူ့ ... သက်ပြင်းချသံကို ကျွန်တော် ကြားရ၏။ ကျွန်တော့် သက်ပြင်းမော မျိုချလိုက်ခြင်းကို၊ သူ့ ... မမြင်၊ သူ့ ... မသိ။

(အမေ ... သဘောမတူ ... လို့ ဟူသည့် အကြောင်းပြ ချက်ဖြင့်၊ သူ့အား စွန့်ခွာသွားကြောင်း၊ ထိုနမ၊လေး၊ ကျွန်တော့်ကို ရင်ဖွင့်ဖူးပါသည်။ သူ့ ... ရင်ဖွင့်ခဲ့စဉ်က၊ ကျွန်တော် မည်သို့မျှ၊ ဝေဖန်မှု မပြုခဲ့ပါ။

စိတ်ထဲမှာတော့ ...၊ သူ့ချစ်သူဆိုတဲ့ကောင်ကို ရည်မှန်း၍ သူနှင့် ထိုက်တန်လောက်သည်။ ဖရူသ၊ ဝါစာ တစ်ခွန်းတော့၊ မြည် တွန်မိလိုက်ပါသည်။ ခွေးမ၊သား။

စ၊တင် ချစ်စကားပြောကြား ခွင့်ပန်စဉ်က၊ အမေကို တိုင်ပင် ခဲ့ပုံမရသည့် ကောင်။ ထားပစ်ခဲ့ဖို့ စိတ်ကူးမှာ၊ အမေ သဘောမတူ ... လို့တဲ့။

အချစ်ကို အလွဲသုံးစား လုပ်ရုံတွင်မက၊ အမေကိုပါ၊ အလွဲ

သုံးစား လုပ်တဲ့ ... ကောင်။ “ခွေးမသား” ... ဟု၊ ဖရူသ၊ဝါစာ ကောင်းဆိုးကို၊ စိတ်မှ မြည်တွန်လိုက်မိသည်ကိုက၊ (စဉ်းစားကြည့်)၊ အမေ ဘယ်လောက်ထိခိုက်သွားရမလဲဆိုတာ။

နောက် ... ဟိုးနားက၊ ကောင်လေးတစ်ယောက်။

ချစ်သူက နယ်မှာ အလုပ်၊သွားလုပ်သတဲ့။ အဲဒီအလုပ်က၊ ခန့်နေဂျာနဲ့ ယူတော့မှာ ... တဲ့၊ စဉ်းစားကြည့်။ ခံစားကြည့်။ စာနာ ကြည့်။ (ဂဏန်းမ၊တွေ)။

ဘာကြောင့် ဂဏန်းမ၊တွေလို့ ဖရူသဝါစာ ရေရွတ်မိသလဲ ... သိချင်ရင်တော့၊ ကိုယ့်ဘာသာပဲ လေ့လာကြလို့ ... (သူတို့ကို ကျွန်တော် ပြောပစ်လိုက်ချင်ပါ။)

နောက်... “...” “...” မြို့က ကျောင်းဆရာမလေး တစ်ယောက်။

လူပျိုယောင်ဆောင်ထားတဲ့ အကောင်နဲ့ လူပျိုလို မနေဘဲ အချစ်ခံလိုက်ရသတဲ့။ စ,ချစ်တဲ့ နေ့က၊ သူ့ဇနီး၊ သမီးလေး မွေးတဲ့ နေ့တဲ့။

(အဲ့ဒီ... သူတောင်းစားကိုတော့ ကျွန်တော် မဆဲချင်တော့ ပါ။ သူ့သမီးလေး... အန္တရာယ်ကင်းပါစေ... ဟုသာ၊ တကယ် ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်)။ အားလုံးလည်း၊ ဝိုင်းဝန်း ဆုတောင်း ပေးလိုက်ကြပါ။

(၉)

အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်နိုင်လောက်သည်အထိ အသည်း ကွဲ နစ်နာသူများ၊ များစွာ ရှိနေကြောင်းကိုသာ ကျွန်တော် ပြောပြလို ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖက်သား အသည်းကွဲအောင် ပြုမူခဲ့သူများ အကြောင်း ကိုတော့၊ တတ်နိုင်လျှင်၊ ကျွန်တော် မပြောမိချင်။

ထို အသည်းကွဲသူများကို ကျွန်တော် ဉာဏ်လှမ်းမီသလောက် ကူညီဖေးမခဲ့ပါသည်။

အရက်သေစာဖြင့်၊ အလောင်းအစားဖြင့် အတွဲသစ် အဖော်သစ်ဖြင့်၊ အစားထိုး ဖြေဆည်မိကြကြောင်း အားလုံးက ဝန်ခံပါသည်။

ကျွန်တော် ... သူတို့ကို နုလုံးသား အစားထိုးကုသနည်း စစ်စစ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။ (ကိုယ်တွေ့ ဆေးတစ်လက် ဖြစ်သဖြင့်၊ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ဝေငှခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။)

အစားထိုးမှားရင်၊ နောက် ... တစ်မီးမွှေးလိုက်သလို ဖြစ်တတ်လွန်းလို့ပါ။

“စိုး” ... ဟု မြတ်နိုးစွာ ခေါ်တွင်ခဲ့ရသော ကျွန်တော်

ချစ်သူ ကောင်မလေးကြောင့်၊ ကျွန်တော် အသည်းကွဲမလိုလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“ကျွန်မ မိန်းမပျက် မဟုတ်ဘူး။ စကားကို တစ်ခွန်းတည်း ပြောမယ်။ ကိုကို ကျွန်မ ... ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သေချာပေါက်၊ လက်ထပ်မယ်။ ဒါပဲ။ ယုံတယ် မဟုတ်လား”

“စကားကို ယုံတယ်”

“စကားကို ယုံတယ်ဆိုတော့၊ ကျွန်မကို မယုံဘူးပေါ့”

ကျွန်တော် သူ့နှုတ်ခမ်းလေးကို မြတ်နိုးစွာ ဖိပိတ်လိုက်ပြီး

“တီးတိုးပြော။ ဟိုး ... အနားမှာ ကံ

ဇာတ်ဆရာကြီးက၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးနေတယ်”

ထိုစကားကို သူ ... နားမလည်စရာအကြောင်း မရှိပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ “စိုး”သည် တက္ကသိုလ်က ဆရာမလေး တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ပျက် ကျွန်တော့်ကို၊ (သူလည်းပဲ) သူ့မိဘတွေ သဘောမတူဘူး... ဟူသော၊ အကြောင်းပြချက်ဖြင့်၊ လက်မပြတ် နှုတ်ဆက်ခဲ့သွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ အိမ်ထောင်ပျက်ဆိုတာ၊ [အိမ်ထောင်ပျက် တွေခများ] ရာဇဝတ်မှုနဲ့ ထောင်က၊ ထွက်လာတဲ့၊ ထောင်ထွက်တွေ လိုပါပဲ။ ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲမှာ နောက်ထပ် တစ်မှုပဲ၊ ထပ်ကျူးလွန်တော့ မယောင်ယောင်၊ အထင်အမြင် အဝေဖန် ခံကြသူတွေပါ။

သူ့ ခရီးဖော်က အနိုင်ကျင့်သွားရှာတယ်... လို့ ဘယ်သူ မှ ကူမတွေးပေးကြပါဘူး။ ဒီတစ်ခါလည်း... အရင်လိုနေမှာပါ... ဆိုတဲ့၊ ဝေဖန်မှုနဲ့၊ ပုတ်ခတ်ဝေဖန်တာကို၊ ခံကြရတာကလား။ [ပြောရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားချင်မိပါသည်။]

ကျွန်တော်မှ ဖုန်းမဆက်လျှင်၊ သူ... ထမင်းမစားဘူး... ဟု၊ ခွဲနဲ့စွာ ပြောပြောနေခဲ့သော၊ ကျွန်တော့်ချစ်သူ စိုးစိုးလေး (ဆိုးဆိုးလေး) အခုအချိန်၊ သူ... ထမင်း ဘယ်လိုများ စားနေရှာ

မိလိန်... ဟု၊ တကယ် တွေးမိပါသည်။
ထားပါ... ထား...။ ဒါတွေ ပြောချင်တာ မဟုတ်ပါ။
အဲဒီလို တွေ၊ ကြုံခဲ့ကြသော... ညီများ... နှမများ ဘာနဲ့ အစား ထိုးပစ်သလဲကိုသာ၊ ပြောပြလိုရင်း၊ ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်၏။

ချစ်သူကို စွန့်ခွာရက်သော ချစ်သူကောင်မလေး၏ နှလုံးချိုင့် (အနက်ရှိုင်းဆုံး) နေရာတွင် သူ့မိဘ နေရာ ရသွားခြင်းသာ ဖြစ်၏။

[၇]

လက်သီးဆုပ်လောက် (သာသာလောက်) ရှိနိုင်သော နှလုံးသား၏ အနီးတစ်ဝိုက်တွင် အာရုံများစွာ ရှိတတ်သည်။ မိဘ၊ ဆွေမျိုး၊ အသိုင်းအဝိုင်း၊ အလုပ်အကိုင်၊ ချစ်သူ၊ ရည်ရွယ်ချက် စသည်ဖြင့် ...။

ထိုနှလုံးသား၏ အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာ၊ နှလုံးချိုင့်တွင် ကိန်းသွားသော သူ၊ အနိုင်ရစမြဲ။

မိဘ၊ ကိုယ်၊ စွန့်လွှတ်ရဲသော ချစ်သူကောင်မလေး၏ နှလုံးချိုင့် (အနက်ရှိုင်းဆုံး) နေရာတွင် သူ့ကောင်လေး နေရာရသွားခြင်း

သင့်ချစ်သူ၏ နှလုံးသားတစ်ဝိုက်တွင် သင် ... ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ... နှလုံးချိုင့် ... ဟုခေါ်သော အနက်ရှိုင်းဆုံး (ဖိတ်၏မိရာ) နေရာ အတွင်းတွင် သင် ... မဝင်ရောက်နိုင်ပါက သင် ... အသည်းကွဲဖို့ များပါသည်။

သင် ... အစွန့်ပယ်ခံရဖို့ များပါသည်။ နှလုံးသား၏ အနားတစ်ဝိုက်တွင် မည်မျှ ရှိရှိ နှလုံးချိုင့်အတွင်း မဆိုဝင်ပါက သင်သည် ချစ်သူ၏ အပေါ်ယံ ချစ်ခြင်းကိုသာ ရရှိနေသူ ဖြစ်ပါ၏။

“မင်းရဲ့ နှလုံးချိုင့် အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာမှာ ငါ ... ရှိရဲလား” ... ဟု ချစ်သူကို သင် ... မေးကြည့်ဖို့ စိတ်မကူးပါနှင့်။

သူ ... ရုတ်တရက် ဖြေဆိုနိုင်လိမ့်မည်။ မဟုတ်ပါ။ ဖြေနိုင်*
သည်ဆိုလျှင်လည်း။ သိပ်မမှန်နိုင်ပါ။ (မှသားသုံး၍ ဖြေဆိုလေမည်
... ဟု၊ မဆိုလိုပါ။)

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ဒီကိစ္စက၊ ကိုယ့်ဘက်၊ သူ့ဘက်၊
ဘဝ၊ နှင့် ချီ၍၊ လွန်ဆွဲရပြီဆိုသည်၊ အချိန်အခါကျမှ၊ အဖြေမှန်
ထွက်တတ်သောကြောင့်၊ ဖြစ်၏။

ထိုအခါကာလ၌၊ နှလုံးချိုင့်အတွင်း၊ ခိုင်ခန့်သူသာ အနိုင်
ရလေ့ရှိစမြဲ။ (သင် ... တိုးဝင်ရုံဖြင့်၊ မရနိုင်ပါ။ သူ ... ထည့်ထားမှ
ရောက်နိုင်ပေမည်။)

မိုးရေတွေ မည်မျှ သည်းသည်းထန်ထန် ရွာသွန်းစေ၊ မိုး
တိတ်သွားလျှင်၊ ထိုမိုးရေတွေ အကုန်အစင် မရှိတတ်တော့။ သို့သော်
... ချိုင့်ခွက် အိုင်ငယ်များအတွင်းမှာတော့၊ မိုးရေစက်တချို့ ကိန်းတံ
ကြွင်းရစ်နေတတ်သည်။

နှလုံးသား ဟူသည်မှာလည်း ထိုသဘောအတိုင်း။ နှလုံး
သား၏အနီးတစ်ဝိုက်တွင်၊ မည်မျှရှိရှိ၊ အာရုံများစွာနှင့် ကြုံတွေ့ရွေး
ချယ်ကြလေသောအခါ၊ နှလုံးချိုင့်အတွင်း ကြွင်းရစ်သူသာ၊ ဘဝနေရာ
ရစမြဲ။

www.burmeseclassic.com

သက်သော အတွေးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သင် ... ထည့်ထားဦးမည် ဆိုလျှင် ... သင်, တော်တော် ညံ့တာပဲ။

(၅)

ကျွန်တော်တို့ (အသည်းကွဲသူများ) ဗဟုသုတ၊ ကြီးဖို့ လိုပါသည်။ ဘာအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ သူ ... ပစ်ပယ်ပြီဆိုလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ သင်တို့၏၊ နုလုံးချိုင့်အတွင်း၊ ပူပင်လာတတ်ကြ၏။ (သတိ။ ။ အပူ = ငရဲ)။

ဘာကြောင့်ပူမှု၊ ဘယ်သူ့ကြောင့်ပူမှု၊ အပူညီမျှခြင်း ငရဲမီး ... ဟုသာ၊ အမြန် သတ်မှတ်စေလိုပါသည်။

သူ့နုလုံးချိုင့်ထဲမှာတောင်၊ ကိုယ် မရှိတော့လို့ ပစ်ပယ်လေသည် ကိစ္စ၊ ကိုယ့်နုလုံးချိုင့်ထဲ၊ သူ့ကိုလည်းကောင်း၊ သူနှင့်ပတ်

ကျွန်တော်တို့ (သင်တို့) ၏၊ နုလုံးချိုင့်အတွင်းသို့၊ သူ့ထက် မြင့်မြတ်သော အရာ၊ အမြန်ထည့်ကြရအောင်ပါ။

သီလ၊ သမာဓိ အပြည့်ဖြင့်၊ ဘုရား၊ တရား အလုပ်ကို အမြန်အစားထိုးဖို့၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုပါသည်။

အစားထိုးသည် ဆိုရာမှာလည်း၊ ပုတီးလေး တချောက်ချောက်၊ မျက်ရည်လေး တပေါက်ပေါက် လုပ်ရုံမျှကို၊ ကျွန်တော် မဆိုလို။

အကြိမ်ကြိမ်၊ အထပ်ထပ်၊ ကျင့်ကြံဆောင်ရွက်မှသာ၊ ဘုရားဓာတ် ... ကိန်းဝပ်ပါလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ... မိုး အထပ်ထပ်ရွာတာတောင်၊

ချိုင့်ထဲရောက်မှာ ရေကျန်တာ မဟုတ်လား။

အဲဒီလိုပဲပေါ့။ ကိုယ် ... ဉာဏ်မီသလောက် အထပ်ထပ် ဆောင်ရွက်မှာ စောစောက ... ပေါက်လွှတ်ပဲစား (နှလုံးချိုင့်ထဲက ... အာရုံ) တွေ၊ ဖယ်ထုတ်နိုင်မှာပါ။

သင်တို့၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နှလုံးချိုင့်ထဲမှာ ... ဘုရားရဲ့ မေတ္တာ သစ္စာ ဓာတ်တွေ၊ ဉာဏ်တန်ခိုး ဓာတ်တွေ၊ ကိန်းသွားပြီ ဆိုလျှင်တော့ (ဘော်ဒါတို့ ... နှမ၊လေးတို့၊ ငါတို့အသည်း၊ ဆယ်ခါ ပြန် ကွဲခဲ့တယ်)။

အဲဒီနည်းကို၊ အသုံးပြုနေတုန်းမှာတော့၊ ခုနက၊ ချစ်သူ ဟောင်းရဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ... အမြန်လွှင့်ပစ်ပါ။ သူ့အကြောင်း မေးမယ့်သူတွေ၊ သူနဲ့ သိက္ခမ်းတဲ့သူတွေ၊ သူနဲ့ သွားဖူးတဲ့နေရာတွေ ကိုတော့၊ သတိပြုပြီး ရှောင်ရှားဖို့ လိုပါသည်။

သစ္စာမဲ့တဲ့ ချစ်သူနေရာမှာ၊ သစ္စာလေးပါးကို အကြွင်းမဲ့ သိမြင်တော်မူတဲ့၊ ဗုဒ္ဓကို အစားမထိုးဘဲ ... ၊

တခြားဟာတွေ အစားထိုးတယ်ဆိုရင်တော့၊ မီးကို၊ ဓာတ်ဆီ နဲ့ လောင်းတာထက် ဆိုးလိမ့်မည်။

အထက်ပါ (နှလုံးသည်းပွတ်အတွင်းမှ ထွက်ကျလာသော)၊ စာဝါကျများသည်၊ အသည်းကွဲနေသူများ ... အသည်းကွဲဖို့ အသင့် ပြင်ထားသူများ ... အသည်းကွဲလတ္တံ့သော သူများအတွက်သာ၊ ကျွန်တော် ရည်ရွယ်ပါသည်။

အသည်းကွဲအောင် လုပ်ဆောင်သွားသူ (အောင်နိုင်သူများ) ကို၊ လုံးဝ ... (လုံးဝ) ... လုံးဝ မရည်ရွယ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

[၆]

အသည်းကွဲသူများ အားလုံး၏ ကိုယ်စား “တစ်ထောင့် တစ်ည ပုံပြင်များ” ...ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသော၊ ကဗျာ တစ်ပုဒ်ကို၊ 2011-Jan 4 နေ့က ရေးဖွဲ့ပြီး၊ မဂ္ဂဇင်းသို့ ကျွန်တော် ပေးပို့ထားပါသည်။

အဲဒီကဗျာလေးကို၊ အသည်းကွဲသူများ အားလုံးအတွက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များ

သင့်အား

ကျွန်ုပ်၏၊

(အယုံကြည်ရဆုံး)

ပါရမီဘက်အဖြစ်

သတ်မှတ်လိုပါသည်။

ကျေးဇူးပြု၍

တဆိတ်လောက်၊

နာမည်လေး ပြောပါ။

ဪ...။

“အချစ်”...တဲ့လား။

လာနောက်မနေနဲ့...။ ။

(7:45 a.m)

နှလုံးသား အစားထိုးနည်း မမှားစေချင်သောကြောင့်၊ ဤ စာကြောင်းများကို၊ ကျွန်တော် အရေးပေါ် (အရေးတကြီး) ရေးသား ပါသည်။

အထက်ပါ စာ ... ဝါကျများနှင့် အထက်ပါ ကဗျာလေးကို ကျွန်တော်ချစ်သူ ဝယ်ပေးခဲ့ဖူးသော၊ အပြာရောင် ဘော့ပင်လေးဖြင့် အေးချမ်းတည်ငြိမ်စွာ ကျွန်တော် ရေးသားဖွဲ့ဆိုလိုက်ပါသည်။

အသည်းကွဲဖူးသလား ... ဟု မေးမြန်းကြသော ... ညီ ညီမများကို၊ ဤစာမျက်နှာပေါ်မှ၊ ကျွန်တော် ဖြေဆိုလိုက်ပါသည်။ (ကျွန်တော် ... အသည်းကွဲဖို့၊ ခဏခဏ ကြုံပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ... ကျွန်တော့် နှလုံးသားကို၊ ဘုရားနှင့်သာ အစားထိုးထားသဖြင့် ဘယ်တော့မှ ကျွန်တော် အသည်းမကွဲပါ။ အသည်းတော့ နည်းနည်း နာရတတ်တာပေါ့)။

တစ်စုံတစ်ယောက်ကို၊ ချစ်ခွင့်မရတော့လျှင်လည်း၊ သိပ် ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွန်တော့် မြန်မာပြည်ကို၊ ကျွန်တော် ... ပို ချစ်လိုက် ရုံပါပဲ။

လူတစ်ယောက်ကို၊ ချစ်ခွင့်မပိုင်တော့လျှင်၊ လူထုကို ချစ်

လိုက်ပါ။ (အဲဒါ ... ပရဟိတပေါ့)။

အဲ ... အသည်းကွဲနေသူများ။ သူတစ်ပါးကို များများ ကူညီပါ။ ပရဟိတတွေ၊ အများကြီး လုပ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။

လူထုကို၊ ကူညီရင်းနဲ့ ... ကိုယ့်ထက်၊ အကူအညီ လိုနေ သူတွေကို၊ မြင်တွေ့ပြီး ... သင် ...

အသည်းကွဲတာ၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းလား ... မုန့်စိမ်း ပေါင်းလား ... ဟု၊ မေးချင်စိတ် ပေါက်သွားပါလိမ့်မည်။

မယုံလျှင် ...

အခု ... ချက်ချင်း၊ သင့် အနီးအပါးက၊ အကူအညီ လိုနေသူတွေကို၊ အမြန်ကူညီလိုက်စမ်းပါ။ သင့်ချစ်သူထက်၊ အရေး ကြီးနေသူတွေကို၊ သင် ... မြင်ဖူးသွားပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းစောင်းခြံ)

ဟေး ...

အသည်းကွဲနေသူများ။

နုလုံးသား အစားထိုးလျှင် ... (သတိ)၊

အားကိုး မှားတတ်သည်။ ။

2011. Jan. 15

9:41 (a.m)

[၂ဝဝ၁ (၁၉၆၅) ကလျာမဂ္ဂဇင်း]

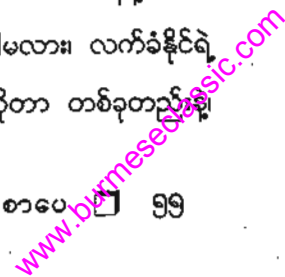

[၅]

သက်ပိုင်တို့အုပ်စု၊ သူ မကျေနပ်တဲ့လူကို၊ သွားသတ်မလို့
...ဆိုတဲ့၊ သတင်းစကား ကြားကြားချင်း၊ သူတို့လာမယ့်လမ်းက၊
ခရေပင်ကြီးရဲ့အောက်၊ အုတ်ခုံပေါ်မှာ၊ ကျွန်တော် သွားစောင့်နေ
လိုက်တယ်။

ဒီ .. ကိစ္စ၊ ကျွန်တော် ဝင်ပါသင့်သလား၊ ဝင်မပါသင့်ဘူး
လား ... စဉ်းစားပါသေးတယ်။ လူကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့၊ ဝင်ပါ
ချင်ပေမဲ့၊ ကိုယ့်ကို လူငယ်က၊ လက်ခံချင်ပါ့မလား၊ လက်ခံနိုင်ရဲ့
လား၊ စဉ်းစားရတာပေါ့။ ငါ ... လူကြီးပဲဆိုတာ တစ်ခုတည်းနဲ့

မောင်လှမျိုး (ဆင်းစတင်(၆))

နေရာတကာ ဝင်ပါလို့၊ မရဘူးလေ။

လူဆိုတာက၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှာ၊ တရားမင် တတ်တာကိုး၊
သက်ပိုင်တို့ တစ်အုပ်စုလုံး၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ခင်ကြပါတယ်။ ချစ်လည်း
ချစ်၊ ကြောက်လည်း ကြောက် ဆိုပါတော့။

လူငယ်တွေ ပြုမူတော့မယ့် အမှားတစ်ခုခုကို၊ လူကြီးဆိုတဲ့
အရှိန်အဝါတစ်ခုတည်းနဲ့၊ ဝင်ဟန့်တာထက်၊ လူငယ်တွေရဲ့ ချစ်ခင်
မှုကို အခြေခံပြီး၊ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပြီးမှ၊ ဟန့်တားရင်၊ ပိုကောင်း
တယ် ... လို့၊ ကျွန်တော် သိထားတယ်။

ဒါကြောင့် ...၊ တစ်ခါက လူမိုက်ကြီး ကျွန်တော်က
လူမိုက်ကလေးတွေကို၊ လာစောင့်နေတာပေါ့။

(၂)

“ဟာ။ ကိုမျိုးကြီး။ ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

သက်ပိုင်ရော ...၊ သူ့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ရော၊
အုတ်ခုံပေါ်မှာ ... ဝင်ထိုင်ကြတယ်။

“မင်းတို့ သွားမယ့်နောက်ကို၊ ငါ ... လိုက်
မလို့၊ ဒီမှာ ... လာစောင့်နေတာ”

“အာ၊ ကိုမျိုးကြီးကလည်း။ ကျွန်ုပ်”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်ုပ် ...။ ဒါပေမဲ့ ...
ငါက ...၊ ငါ့ကျွန်ုပ် ... ငါ။ ရှင်းပြီးသွားပြီကွာ။ အခု

မောင်လှမျိုး (မင်းခရာင်ဖွဲ့)

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ခင်တွင်းမွဲဝေဒနာများ

...၊ မင်း ကျွဲကံကို၊ ကူရှင်းပေးဖို့၊ စောင့်နေတာ”

“ကိုမျိုးကြီးက၊ ဘာကျွဲကံရှိလို့လဲ၊ ကျွန်တော် တို့ ရှင်းပေးမယ်”

ကျွန်တော်က ...၊ အုတ်ခုံပေါ်က ဆင်းပြီး၊ ခရေပင်ကြီးရဲ့ အမြစ်ပေါ်မှာ၊ ထိုင်ချလိုက်ရင်း ...

“ငါ ကျွဲကံ၊ ရှင်းပြီးပြီ၊ မင်း ... ကျွဲကံကို၊ ကူရှင်းဖို့ စောင့်နေတာပါဆို”

(ကျွဲကံ = ပြဿနာကို ခေါ်တွင်သည်။ ဘမ်းစကား)။

“ဟာ၊ ကိုမျိုးကြီး၊ အပေါ်မှာ ထိုင်ပါ”

သူတို့ သုံးယောက်စလုံး၊ အုတ်ခုံပေါ်ကနေ၊ ကျွန်တော့် အနားကို၊ ဆင်းလာကြတယ်။

“အပေါ်တွေ ... အောက်တွေ၊ အရေးမကြီး ဘူး သက်ပိုင်။

လေးစားရင် ... လိုက်နာလိုက်ရုံပဲ။ သွား ...၊ အပေါ်မှာ ပြန်ထိုင်”

“ရတယ်၊ ဒီမှာပဲ ထိုင်တော့မယ်၊ ဒါနဲ့ ...၊

ပြောပါဦး၊ ကျွန်တော်တို့က၊ ဘာကို လိုက်နာရမှာလဲ”

ကျွန်တော် ခေါင်းတုံးဆံပင်ပေါက် ဦးခေါင်းကို၊ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပွတ်သပ်လိုက်တယ်။ ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ထိုးထိုးထောင်ထောင်တွေကို၊ ဖိပွတ်ရင်း၊ သက်ပိုင်ကို၊ ဝဲ့ကြည့်လိုက်တယ်။ သက်ပိုင်က၊လည်း၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြန်ကြည့်တယ်။

ကျွန်တော်က ...၊

“မင်းက ...၊ ငါ ... ငယ်ငယ်က၊ လိုပဲ၊

ဒီစိုင်းက၊ Fighter (ဖိုက်တာ) ကျတယ်”

“ကိုမျိုးကြီးက၊ ဖိုက်တာပါ”

“အေး၊ ဖိုက်တာက ... မရမ်းကားဘူး။ မှန်တာကို၊ လုပ်ရတာ ... ပြောရတာ၊ ဖိုက်တာပဲ”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်း ... မှန်တာကို၊ ပြောရဲတယ် မဟုတ်လား”

သက်ပိုင် ခေါင်းညှိတ်တယ်။

“မင်း ... ကျောအောက်မှာ၊ ဓားပါတယ်”

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာရင်းမှ)

မဟုတ်လား’

“ဟား...။ ကျွမ်းလှသည်လား ကိုမျိုးကြီး”

“ကျွမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မစင်ပေဖူးတဲ့

သူက ၊ မစင်နဲ့ကို သိတာ”

ရယ်မောကြ၏။ ကျွန်တော်က၊ ပြုံးရုံသာ ပြုံး၏။

ပြုံးမှ ...

“မင်းက ... ရပ်ကွက်ထဲမှာ ... ဟေးလား ဟားလားနေတယ်။ ရှေ့မှာ ... ရည်းစားသုံးယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ် ... ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို၊ မင်းရဲ့ ... အခု လက်ရှိရည်းစား အေးသီရိရဲ့ ဖိတ်၊ကို မင်းသော် ဆိုတဲ့ကောင်က၊ ချွန်တွန်းသွားလုပ်လို့၊ မင်းနဲ့ အေးသီရိနဲ့ ဝေးသွားပြီ။

အဲဒါကို၊ မကျေနပ်လို့၊ အခု ... မင်းတို့ မင်းသော်ကို၊ သွားရှေ့ကြမလို့၊ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်း ...။ အဲဒီ မင်းသော်ဆိုတဲ့ ကောင်ကို

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၆ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

အခု ... ဘာမှ၊ သွားမလုပ်ရသေးဘူးနော်။ ဒါပေမဲ့ ... ၊ အခုချက်ချင်း၊ မင်းကို၊ ရဲဖမ်းလို့ ရနေပြီ”

“ဘာလို့လဲ၊ ကိုမျိုးကြီးရ”

“မင်း ...။ ဓားဆောင်ထားတယ်လေ။ အဲဒါ ... လက်နက်ကိုင်ဆောင်မှုပဲ။

ပုဒ်မ ... ဆယ့်ကိုး (၁) နဲ့၊ မင်းကို၊ ရဲက ဖမ်းပြီး၊ တရားရုံးလို့ ရနေပြီ။ ထောင်ချလို့ ရနေပြီ။ လူတောင် မသတ်ရသေးဘူး။ အနည်းဆုံး၊ ထောင်ဒဏ် တစ်နှစ်ပဲ”

“ဟုတ်လို့လား”

“ဪ။ မင်းက ... ဖိုက်တာ လုပ်ချင်နေ ပြီ။ အမှန်တရားလည်း မသိပါလား”

“မသိချင်တော့ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော် အဲဒီ ကောင်ကို၊ ရှေ့ချင်တာပဲ သိတယ်။

ကိုမျိုးကြီး ကျွန်တော့်ကို၊ တားမလို့လား”

“မတားပါဘူး။ လူဆိုတာ ... ကိုယ်မှန်တယ်

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာပေ(၆))

နဂါးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းခွဲစားနည်းများ

ထင်တာ၊ ကိုယ်လုပ်နေကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ...၊
တကယ် မှန်ဖို့ လိုတယ်”

“ကျွန်တော် ... မှန်တယ်”

“မှန်တာလား။ မှန်တယ် ... လို့ ထင်နေ
တာလား”

“အဲဒါတော့ ...၊ မစဉ်းစားတတ်ဘူး”

“အေး။ မစဉ်းစားဘဲ၊ လုပ်ရင် ... ဘယ်
အလုပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လောက် မှန်မှန်၊ မှားတတ်
တယ်”

ကျွန်တော် အုတ်ခုံပေါ်တွင်၊ ပြန်တိုင်လိုက်တယ်။ သက်ပိုင်
က ခရေပင်ကို မှီပြီး ထိုင်နေတယ်။

“ငါ ...၊ ဘာကိုိုင်တက်ထားသလဲ၊ မင်း
... သိလား”

“မသိဘူး။ ကိုမျိုးကြီး။ ဒါပေမဲ့ ... ကိုမျိုး
ကြီး ... ရွှေတိဂုံစေတီကို၊ မနက်တိုင်း တက်နေ
တာ၊ ဘိုဘိုကျော်တို့ ပြောလို့၊ သိတယ်”

“မင်းလို ကျွိုင်မျိုး၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ... နှစ်လ၊
လောက်က၊ ငါ တက်တယ်”

သက်ပိုင်က ...၊ ခရေပင်က၊ ကျောခွာပြီး ...

“ဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့၊ ဘာလုပ်ပေးရ
မလဲ”

“မလိုတော့ဘူး။ ငါ ... လျှော့ပြီးပြီ၊ မင်းလို
...၊ ရုကောက်နဲ့ ရှေ့တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ငါက
... လ၊ နဲ့ လျှော့လိုက်တာ”

ကျွန်တော့် နံဘေးကို၊ သက်ပိုင် လာထိုင်ရင်း ...

“ကျွန်တော် ... နားမရှင်းဘူး”

“ပြောပြရင်၊ ရှင်းသွားမှာပါ။ မင်း ...၊
နားရော ... ထောင်ချင်ရဲ့လား”

“ထောင်ချင်တာပေါ့ဗျ”

ပြောပြဖို့၊ ပြင်ဆင်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာကို၊ ကျွန်တော့် ရင်
ထဲမှာ၊ ဒေါသ၊ လှိုင်းက၊ ထောင်းခနဲ ထွက်ပေါ်လိုက်သေးတယ်။
ဒါကို ... ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ချစ်စရာအဖေ)

ဘယ်သူမှ မသိပေမဲ့၊ လူဆိုတာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိရတယ်။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိရတယ်... ဆိုတော့၊ အဲဒီ ထွက်လာတဲ့ ဒေါသ၊ လှိုင်းကို၊ အပူဓာတ် ... လို့ ချက်ချင်း သိပစ်လိုက်တယ်။

သိသိချင်း အဲဒီ အပူလှိုင်း၊ ပျက်သွားပါလေရော ...။

[၃]

“စိုးစိုး ... ဆိုတဲ့ မော်လမြိုင်က၊ ကောင်မ၊ လေးနဲ့ ငါနဲ့ ကြိုက်ကြ၊ ချစ်ကြတယ်ကွ။ ကြာပြီ။ ငါ့အိမ်ကို၊ သူ ... သုံးခေါက် လာတယ်။ ငါ ... အမေနဲ့၊ မိတ်ဆက်ပေးတယ်။

အမေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတယ် ဆိုကာတည်းက၊ အဲဒီ ကောင်မ၊လေးကို၊ ငါ ... ဘာလုပ်ဖို့ မိတ်ဆက်ပေးတာလဲ။ မင်း ... ထင်တာပြော၊ သက်ပိုင်”

“လက်ထပ်ဖို့ပေါ့”

ဟောင်လှမျိုး (၁၃၉၁၁၇၁၆၆)

“အေး။ မှန်တယ်။ အမေကလည်း သဘောတူတယ်။

အဲဒီကောင်မလေးလာရင် သူ... အလုပ် လုပ်တဲ့ ဘားအံကို ငါ... လိုက်ပို့တယ်။ သူ... မလာနိုင်ရင် သူ... အလုပ်ရှိတဲ့ ဘားအံကို ငါ... သွားတယ်။

တစ်ခါတလေ... ဘားအံကနေ မော်လမြိုင် ကိုလည်း ငါ... လိုက်ပို့တယ်။ သူ့အိမ်ကိုတော့ မဝင်မထွက် ရသေးဘူးပေါ့။

ငါက... အိမ်ထောင်ဖျက်ဖို့တဲ့... ကောင်း ပြီးတော့... ရုပ်ကလည်း လမ်းသရဲပုံပေါက်နေတဲ့... ရုပ်။

အဲဒီလိုကောင်၊ အဲဒီလို ရုပ်ကြီးကို စိုးစိုး... ဆိုတဲ့ အဲဒီကောင်မလေးက အရမ်းချစ်တာကွ။

ငါကလည်း သူ့ကို... သိပ်အားနာပြီး သိပ်ကို ချစ်တာကွ။

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၉. ရင်တွင်းခွဲဝေဒဏ်များ

တာနောယကွကြီးက သမုက္ခသီရိကို ချစ် သလိုမျိုး။ ဒဿင်ရီက၊ သီတာဒေဝီကို ချစ်သလို မျိုးပေါ့ကွာ”

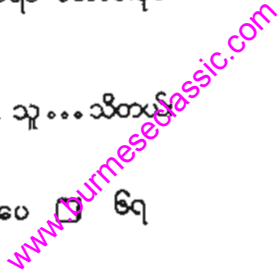
“ကြားရတာ၊ ကြွေတယ်ဗျာ”

“ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုရင်... သူ... ခိုးရာလိုက်မယ်ဆိုတာတောင် ငါ... ခွင့်မပြုဘူး နော်။

ငါ့ဘဝ... ကို သူ... သိသလို သူ... လက်ခံသလို သူ နားလည်သလို မိဘက... နား လည်အောင် အသိပေး ဆွေးနွေးဖို့ ငါ... တောင်း ဆိုတယ်။

ချစ်တယ်... ကွာ။ ဒါပေမဲ့... သူ့ခိုးလို မချစ်ရက်ဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့်... ခိုးရာမလိုက် ခိုင်းဘဲ၊ မိဘ၊ ခွင့်ပြုချက်ကို အရင် တောင်းခိုင်း တာ။

သူ့မိဘ... အကြောင်းကို သူ... သိတယ်။

မောင်လှပျို (ရင်းမချင်းဖြူ)

ထင်ပါရဲ့။

အိမ်က ... သဘောတူမှာ ... မဟုတ်ဘူး ... တဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ပြောပြီးပြီလေကွာ။ ငါက ... အိမ်ထောင် ပျက်လေ”

“အိမ်ထောင်ပျက်တာ၊ သောက်ကျင့်ပျက် တာမှ မဟုတ်တာ”

သက်ပိုင်စကားကြောင့်၊ ကျွန်တော် တဟားဟား ရယ် လိုက်မိသေးတယ်။

“ဟား ဟား ဟား။ မင်းလို၊ စိတ်ထားမျိုး လူတွေမှာ ... ရှိရင်၊ ကောင်းသားပဲကွ။

ဒါပေမဲ့ ... လူတွေက၊ တော်တော်တော့ ရယ်ဖို့ကောင်းတယ်။

မိန်းကလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ယောက်ျားလေးဖြစ် ဖြစ်၊ အိမ်ထောင်ကွဲဖူးတယ် ... ပျက်ဖူးတယ်ဆိုရင်

သနားကမားစိတ် မွေးကြည့်ဖို့နေနေသာသာ၊ အိမ် ထောင်ကွဲဖူးတယ် ... တဲ့။ ဆိုတဲ့ ... ဘာမှန်းမသိ တဲ့ ပေတံကြီးနဲ့ တိုင်းကြတာ”

“အဲဒါ၊ လူလူချင်း၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် မရှိ ကြလို့ပေါ့ ကိုမျိုးကြီးရ။

ဘယ်သူမှ ... အိမ်ထောင်တွေ အပျော်ကွဲ နေကြတာမှ၊ မဟုတ်တာ”

“အေးပါ။ မင်းလို ... စိတ်ထား၊ ကမ္ဘာရှား ပေါ့ကွာ။

ဆက်ပြောပြမယ်။ စိုးစိုးက ... သူ့အိမ်ကို၊ အသိပေးလို့ သဘောမတူဘူး ဆိုတာနဲ့၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ဒီဇင်ဘာလ၊ တစ်ရက်နေ့ အရောက်။

မဖြစ်ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့၊ ငါ့ဆီကို ထွက်လာခဲ့ မယ် ... တဲ့။

လက်ထပ်စာချုပ်တွေ၊ မိသားစုဝင်စာရင်း တွေ၊ မှတ်ပုံတင်တွေ၊ ငါ့ဆီကို၊ ပို့ထားပြီးသား။

အဲဒီမတိုင်ခင်၊ သူ့အမေရဲ့ မောင် ... သူ့
ဦးလေးဆိုတဲ့ လူက၊ ငါ့ရဲ့ ... လမ်းသရဲလို နေထိုင်
တဲ့၊ စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ သတင်းကို၊ ယူပြီး ...
မော်လမြိုင်က၊ စိုးစိုးရဲ့ မိဘတွေဆီကို၊ သွားချွန်
တော့တာပဲ။

အခု ...

ငါနဲ့ ... ငါ့ချစ်သူ စိုးစိုးနဲ့၊ ဝေးသွားကြပြီ
လေ။

ချွန်တွန်းလုပ်တဲ့၊ အဲဒီ ဘဲကြီးကို၊ ငါ ...
ဘာလုပ်သင့်သလဲ ... သက်ပိုင်။ မင်း ... ပြော
သက်ပိုင်က၊ ကျောနောက်မှ ဓားမြှောင်ကို၊ ထုတ်ပြီး
အုတ်ခုံပေါ်ကို၊ စောင့်ပြီး တင်ပြလိုက်တယ်။

“ရှေ့သင့်တယ်”

“အေး။ ငါ ... လျှော့လိုက်တယ်။ ခုန
... ငါ၊ ပြောသလို၊ ရှေ့ကောက်နဲ့ ရှေ့တာတော့
မဟုတ်ဘူး။ လ၊ နဲ့ လျှော့လိုက်တာ”

“စိတ်လျှော့လိုက်တာကို ပြောတာလား”

“အကြမ်းဖျင်း ပြောရင်တော့၊ စိတ်လျှော့
တယ်ပေါ့ကွာ။

သေသေချာချာ ပြောပြရရင်တော့၊ ကိုယ့်၊
အကြောင်း ကိုယ်သိအောင် လုပ်လိုက်တာ”

“ကိုမျိုးကြီး Talking လန်းတယ်ဗျာ။ မိုက်
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ... ဆက်ပြောဦး။ သိပ်နားမလည်
သေးဘူး”

ဘေးမှာ ချထားတဲ့၊ သက်ပိုင်ရဲ့ ဓားမြှောင်လေးကို၊
ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး၊ ကျွန်တော် ရယ်လိုက်မိပါသေးတယ်။

[၅]

“စိုး မိန်းမပေါ့ ... မိန်းမပျက် မဟုတ်ဘူး ကိုကြီး။ ဒီဇင်ဘာ တစ်ရက်နေ့ ကိုကြီးဆီကို အရောက် လာခဲ့မယ်။

ဘယ်သူတားတာ။ ရောက်အောင် လာခဲ့မယ်။ ဒါ ... စိုးရဲ့ တစ်ဘဝစာ ပြောတဲ့ သေချာတဲ့ စကားပဲ ... ကိုကြီး ... တဲ့။

အဲဒီ စကား အမှာလေးကို ကြားယောင်နေပြီး မျှော်နေရတဲ့ ငါ့မှာကွာ။

သူဦးလေးဆိုတဲ့ ဘဲကြီးကို၊ အနည်းဆုံး၊ ရင်ဘတ်ဆောင်တွန်းပြီး ... ခင်ဗျား ... ကျွပ်နှလုံးသားကို၊ မြင်လို့လား ... လို့၊ သွားပြောလိုက်ချင်တာပေါ့”

“ပြောရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ ကိုင်ပစ်လိုက်ရမှာ”

“ငါ ... ဒီလိုတွေးတယ်ကွ။ သက်ပိုင်ရ။ တစ်ချိန်ချိန် တစ်ခါခါတုန်းက၊ များ။ သူတစ်ပါးရဲ့ ချစ်ခြင်းကို၊ ငါ ... ခွဲခဲ့မိသလား။

အဲဒီလို တွေးလိုက်တယ်။ ဒီ ... ဘဝရဲ့ တစ်ချိန်တစ်ခါကပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ အတိတ်အတိတ် ... သံသရာ ... ဘဝ ... ဘဝတွေတုန်းကပဲ ဖြစ်ဖြစ်။

ချစ်ခင်တွယ်တာနေကြတဲ့ ငှက်ကလေးတွေ၊ ကြောင်ကလေး၊ ခွေးကလေးတွေကို၊ တကွဲတပြားစီများ၊ ထားခဲ့မိ ... ပေးခဲ့မိသလား။ အဲဒီလို တွေးပစ်လိုက်တယ်။

နောက်...၊ ငါ သိထားတာ တစ်ခုက...
 ငါ၊ မလုပ်ဘူးတဲ့... အ၊ ကုသိုလ် ကံ။ ငါ... မကြုံ
 ရဘူး။ ငါ... လုပ်ဖူးခဲ့လို့သာ။ ငါ... ကြုံရတာ”
 “ဒါဆို...၊ ကျွန်တော်ရောပဲလား”
 “ငါ... အခု ပြောလိုက်ပြီပဲ။ ကိုယ်...
 မလုပ်ဘူးတဲ့ ကံအကြောင်း။ ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့မှ
 အကျိုးမပေးဘူး။

မင်း... ခွဲဖူးလို့၊ မင်း၊ အခွဲခံရတာ။ မင်း
 ... ကုန်းတိုက်ဖူးလို့၊ မင်း... ကုန်းတိုက်ခံရတာ။
 မင်း... သတ်ခွဲဖူးလို့၊ မင်း...၊ အသတ်ခံရတာ။
 မင်း... နှောင့်ယှက်ဖူးလို့၊ မင်း... အနှောင့်
 အယှက် ခံရတာ။ အဲဒါ... လောက... အမှန်
 တရားပဲ”

“ကိုမျိုးကြီး၊ ပြောသလို၊ ဟုတ်ချင် ဟုတ်
 မယ်ဗျာ။ ဒါပေမဲ့... အဲဒါ... ကိုယ် မမှတ်မိတော့
 တဲ့... အချိန်ကာလ၊ တုန်းက၊ လုပ်ခဲ့မိတာပဲ။ အခု

... လုပ်တာမှ မဟုတ်တာ”
 “မသိဘဲ... ငြုပ်သီးစားလည်း၊ စပ်တယ်
 ကွ။ သိသိခွဲစားလည်း၊ စပ်တယ်ကွ။
 စပ်တာကိုမှ၊ သိသိကြီးနဲ့ ကြိုက်နေတဲ့သူ
 က၊ တော့ စပ်တယ်... လို့တောင်၊ မထင်ချင်တော့
 ဘူးကွ။ မင်း... ဆယ်တန်း မအောင်ခဲ့လို့၊
 တက္ကသိုလ် တက်ခွင့်မရတာ မဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့”
 “ကျွန်တော် မသိခဲ့တုန်းက၊ မအောင်ခဲ့တာ
 ပါ။ အခု... သိပါပြီ... ဆိုရုံနဲ့၊ တက္ကသိုလ် တက်
 ခွင့်ရပါမလား”

“မရဘူးပေါ့”
 “စာမကျက်ရင်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
 မအောင်ဘူး။ မအောင်ရင်၊ တက္ကသိုလ် တက်ခွင့်
 မရဘူးဆိုတာ၊ ဟိုတုန်းက... မသိခဲ့ဘူး။ သတိ
 မပြုမိဘူး။

ဟောင်လှပျို (ရင်းစရာင်နီ)

အခု ... သိပြီ။ အအောင်ပေး ဆိုရုံနဲ့ အောင်ပါ့မလား”

သက်ပိုင်၊ ခေါင်းရမ်းပြတယ်။

“အခု ... ဆီးပူတာ ... ဝမ်းပူတာ၊ မနေ့က၊ ငြုပ်သီးတွေ၊ စားခဲ့မိလို့။

ဒါကို ... မဟုတ်ဘူး ... မမှတ်မိဘူး ငြင်းပယ်နေမယ့်အစား၊ နောက်နောင် ဆီးမပူအောင်၊ ဝမ်းမပူအောင် ငြုပ်သီးကို၊ ရှောင်မှ ဖြစ်မယ် ... လို့၊ ဆုံးဖြတ်ရတာကွ။

အခု ... ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းနေတာ၊ လက်ရှိ ဘဝမှာ ... ဘယ်သူ့ကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အတိတ် ကာလ၊ ကာလ၊ ... ကာလ၊ တွေတုန်းက ...

ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း ... လို့၊ နှလုံး သွင်းရတာကွ။ ဒီအကြောင်း မဖြစ်ချင်တော့ရင်၊ အခုက ... စ၊ ပြီး၊ သူတစ်ပါးကို၊ ကွေကွင်းစေတဲ့ ကံ အပြုအမူတွေ၊ မလုပ်တော့ဘူး၊ မကျူးလွန်တော့

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၆၊ ရင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

ဘူးလို့၊ ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်တတ်မှ၊ အမှန်တရားကွ။

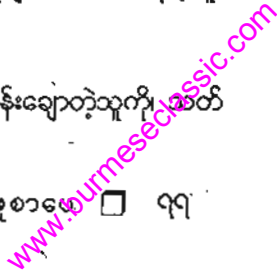
အတိတ်က ... ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကံအကြောင်း ကို၊ မမှတ်မိပါဘူး ... ဆိုပြီး၊ အခု ... ကွေကွင်း အောင်လုပ်တဲ့ သူကိုပဲ သွားသတ်မယ် ... ဆိုရင်။

အတိတ်က ... ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုကို၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး၊ နောက်ထပ် ... သူတစ်ပါးကို သတ်ဖြတ်တဲ့ ပြစ်မှုကို၊ ထပ်ကျူးလွန်တယ် ... ဆိုရင်။ အရင် အပြစ်လည်း မကျေ။ နောက်ထပ် ပြစ်မှုလည်း ... ထပ်၊ လုပ်။

ကြွေးဟောင်းလည်း မကြေ။ ကြွေးသစ်လည်း ထပ်တင်။

အဲဒါဆိုရင်၊ နောက်တစ်ခါ၊ ချစ်သူနဲ့ ... ကွေကွင်းရုံတွင်၊ မက၊ ဘူး။ အသက်တိုတဲ့သူ ... ရောဂါထူပြောတဲ့ ... သူ၊ သူများ အသတ်ခံရတဲ့သူ၊ ထပ်ဖြစ်ဦးမယ်လေ။

ကွေကွင်းအောင်၊ ကုန်းချောတဲ့သူကို၊ အတိတ်

မောင်လှမျိုး (ဆင်းမောင်မောင်)

ပစ်လိုက်ရုံနဲ့၊ ကွေကွင်းနေတဲ့ ချစ်သူနဲ့ ပြန်ဆုံမယ်
သေချာရင် ...။

ငါလည်း ... သွားသတ်ပစ်လိုက်တာ၊ ကြာ
ပြီပေါ့ သက်ပိုင်ရာ”

“ဟာ ... ကိုမျိုးကြီးရာ။ အဲဒါဆို၊ ကျွန်
တော် ဘာလုပ်ရတော့မှာလဲ”

“ငါ ...။ ညစ်ပတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒါကြောင့်
... ညစ်ပတ်တဲ့ကောင်နဲ့ တွေ့ရတာ။ အခုက ...
စ၊ ပြီး မညစ်ပတ်တော့ဘူး။

ဒီလိုပဲ ... ဆုံးဖြတ်ရတာ။ ညစ်ပတ်တဲ့
ကောင်ကို၊ သတ်ပစ်လိုက်ရုံနဲ့၊ ကိုယ့် ညစ်ပတ်ခဲ့
တဲ့၊ ကံ အခြေအနေကြီးက၊ သန့်ရှင်းသွားမှာမှ၊
မဟုတ်တာ”

“အဲဒီ ... လို့၊ အခု ... က၊ စပြီး၊ မညစ်
ပတ်တော့ဘူးဆိုပါတော့။

ချစ်သူနဲ့ ပြန်ဆုံမှာလား”

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းဆွဲဝေးနာများ

“ကိုယ် ... ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးတဲ့ အ၊ ကုသိုလ်
ကံအရှိန်၊ နည်းရင်တော့၊ ပြန်ဆုံမှာပေါ့။ များရင်
တော့ မဆုံတော့ဘူး”

“အဲဒါကို၊ မခံနိုင်ဘူးဗျ”

“သက်ပိုင်။ မင်း ... ယောက်ျား မဟုတ်
လား”

“အစစ်”

“အဲဒါဆိုရင်။ ယောက်ျားဆိုတာ၊ ကိုယ်လုပ်
ရင်၊ ကိုယ်ခံရရတယ်။

ကျွန်တော်လုပ်လို့၊ ကျွန်တော် ခံပါတယ်။
အဲဒီအတွက်၊ ကျွန်တော့်ကို ဆုတွေ၊ လာဘ်တွေ
ပေးပါ ... လို့၊ တောင်းစရာလိုလို့လား။

ဒီတစ်ခါတော့၊ ရှိစေတော့၊ နောက်တစ်ခါ
... နောက်နောင်၊ ဒါမျိုး မခံစားရအောင်၊ အခုက၊
စပြီး၊ ကံအဟောင်းဒဏ်ကို၊ ငြိမ်ငြိမ်လေး ခံမယ်။

ကျူးလွန် မိုက်မှားဖူးတဲ့ ကံအရှိန် လျော့သွား

မောင်လှမျိုး (ရင်းစေ့စမ်းခြံ)

အောင်၊ ဘုရား... တရား... နှလုံးသွင်းမယ်။
တကယ်လို့များ၊ အဲဒီ အကုသိုလ်ကံ အဟုန်
ကုန်သွားရင်တော့ ဆုံစည်းနိုင်ကောင်းပါရဲ့။ မဆုံ
စည်းတော့ရန်လည်း၊ ဒီ... ကံကြေး၊ ဒီ... ဝဋ်
ကြေး၊ ဒါ... နောက်ဆုံးဖြစ်အောင်၊ ကောင်းမြတ်
တဲ့ စိတ်ပဲ မွေးတော့မယ်... လို့ ဆုံးဖြတ်ရတယ်
သက်ပိုင်ရဲ့

သက်ပိုင်၊ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး၊ နှုတ်ခမ်းကိုက်တယ်။ အံ
ကြိတ်တယ်။

“စ၊ စချင်း၊ မလွယ်ဘူး သက်ပိုင်။ အံကြိတ်
ပြီး၊ စိတ်ကို ထိန်းရတာ။ နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး ဒေါသ၊
ကို ဖြေရတာ။

လက်သီး ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ပြီး၊ ရန်သူကို မေ့
ပစ်ရတာ။

ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိတဲ့သူက၊ သူ
တစ်ပါးအပေါ်... ကျူးလွန်ဖို့၊ ဒေါသ၊ ဖြစ်ဖို့ အပြစ်

တင်ဖို့၊ အချိန် မဖြုန်းဘူး သက်ပိုင်။
ကိုယ့်အမှိုက်ကိုယ် ရှင်းနေရတာနဲ့ပဲ၊ သူ
တစ်ပါးကို၊ စိတ်ထဲထားဖို့၊ နေရာမရှိတော့ဘူး”
“သတ်ပစ်ရမယ့်သူကို၊ ခွင့်လွှတ်ခိုင်းတာ
လား ကိုမျိုးကြီး”

ကျွန်တော်က... ရယ်ပြီး...

“ခွင့်လွှတ်တယ်... ဆိုတာ၊ ဉာဏ်ကောင်း
တဲ့သူမှ၊ လုပ်နိုင်တာကွ”

“ကျွန်တော်... ဉာဏ်ကောင်းချင်တယ်”

“ဉာဏ်ကောင်းချင်တဲ့သူက၊ ပထမဆုံး၊
သဒ္ဓါ (ယုံကြည်စိတ်) ရှိရတယ်။

ကိုမျိုးကြီး... ပြောတာ၊ ငါ့ဘဝ ကောင်း
ကျိုးအတွက် ပြောတာပါလားလို့၊ လက်ခံလိုက်တဲ့
... စိတ်။ အဲဒါ သဒ္ဓါစိတ်ပဲ။ ယုံကြည်စိတ်ပဲ။

အဲဒီစိတ်၊ ရှိပြီဆိုတာနဲ့ ငါ... ပြောတာကို
မင်း... လိုက်လုပ်လိုက်ရုံပဲ။

ဘယ်လိုလဲ ... သက်ပိုင်။ မင်းကို ... ငါ့ ကိုယ်ချင်းစာပြီး ပြောနေတာလား။ ဆရာ ... လာ လုပ်နေတာလား”

“ကျွန်တော် သိပါပြီ ကိုမျိုးကြီးရာ”

“သိရင်၊ သိတာကို၊ ချက်ချင်း လုပ်။ ချက်ချင်း ငြိမ်းတယ်။

ရေဟာ၊ အခုသောက်၊ အခုအေးတယ်ကွ၊ မနက်ဖြန်မှ အေးတာ မဟုတ်ဘူး။

နောက်ပြီး ...

လူသာမန် နှလုံးသွင်းနည်း၊ တစ်ခု ပြောပြ မယ်။

ကွေ့ကွင်းအောင်လုပ်တဲ့သူတွေက၊ ဘဝ ... ခြားအောင်လုပ်ကြတာကွ။

ဒါပေမဲ့ ... သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့် ဘဝခြားဖို့ နေနေသာသာ၊ ကမ္ဘာတောင် မခြားပါဘူး ကွာ။

ဒီကမ္ဘာလုံးကြီး တစ်လုံးတည်းပေါ်မှာ၊ နေရာ ... ခွဲပြီး ရင်နေကြရတာပါ။

ခွဲချင်တဲ့သူ ... ကြိုက်သလောက်ခွဲ။ ချစ်သူ၊ ရင်ထဲမှာ ... ကိုယ်ရှိနေရင်။ ခွဲတဲ့သူတွေ အရှက်ကွဲ သွားမယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ခိုက်တယ်”

“မင်း အိမ်လိပ်စာ၊ ငါ့အိမ်လိပ်စာကို။ မင်း ချစ်သူ ... ငါ့ချစ်သူ ... တို့၊ မှတ်မိကြမှာပါကွာ။

သူတို့ မမေ့လောက်ပါဘူး။ သူတို့ကိုယ်တိုင်၊ မေ့သွားပါပြီ ဆိုရင်တောင်၊ မင်းတို့ ... ငါတို့က ... ချစ်သူကို၊ မမှန်းရဘူး။ ဪ ... ငါတို့ကံ ... တော်တော် ဆိုးရွားခဲ့တာပါလား ... လို့ပဲ၊ နှလုံး သွင်း။

ကိုယ့်အကြောင်း ... ကို၊ ကိုယ် ... သိသွား ပြီပဲ။ ဘာကြောင့်၊ သူတစ်ပါးကို၊ မှန်းရမလဲ”

“ကျေးဇူးပဲ၊ ကိုမျိုးကြီး၊ ကျွန်တော် သဘော

မောင်လှမျိုး (ရင်းစောင်းခြံ)

ပေါက်ပြီ”

အုတ်ခုံအောက်တည့်တည့်ရှိ၊ ရေမြောင်းထဲကို၊ သက်ပိုင် တစ်ချက် ငိုကြည့်ပြီး၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲက၊ ဓားမြှောင်ကို၊ ယူတယ်။ အဲဒီ၊ နောက်၊ မြောင်းထဲကို နှစ်ပစ်လိုက်တယ်။

“ဓားအပါအဝင်၊ ဘယ် ... လက်နက်ဖြစ် ဖြစ်။ အပြစ်မရှိပါဘူးကွ။

အဲဒါကို၊ ကိုင်ဆောင်တဲ့သူရဲ့ ... စိတ်ထဲမှာ သာ၊ ဘာ၊ ဒေါသ၊ မှ မရှိရင်၊ ဘယ်ဓားမှ၊ ဘယ်လက် နက်မှ၊ ကြောက်စရာ မကောင်းပါဘူးကွ”

“ကျေးဇူးပဲ ... ကိုမျိုးကြီးရာ။ ကိုမျိုးကြီး ကို၊ ကျွန်တော် ကန်တော့မယ်”

သက်ပိုင်နဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ၊ ကျွန်တော့်ကို၊ လက်အုပ် ချီကြတယ်။

“ဘုရားကိုပဲ၊ ကန်တော့ပါကွာ။ ဘုရားကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ပါ။ ဘုရားကြောင့်၊ ငါတို့လို၊ လူမိုက် တွေ ... နေကောင်းသွားကြရတာ”

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၄ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

ကျွန်တော် တားနေပေမဲ့၊ လမ်းသရဲဟောင်းကြီးကို သူတို့ ကန်တော့ကြတယ်။ လမ်းလေးက၊ အုတ်ခုံမှာပေါ့ဗျာ ...။ ခရေ ခင်၊ အောက်တည့်တည့်မှာပေါ့ ...။ ။

2011- Mar 5

1:15 (a.m)

[အတွဲ (၂) အမှတ် (၅)] ၂၀၁၁- မေလ၊ နရသိန်မဂ္ဂဇင်း]

www.burmeseclassic.com

[၅]

တို့... ဝေးသွားကြပြီလား... စိုး။

ဝေးနေကြတာလား... စိုး။ ပြန်ဆုံဖို့၊ မျှော်လင့်စရာ မရှိတော့တဲ့ အခြေအနေကို၊ ဝေးသွားကြပြီ... လို့၊ သံတံမှတ်ချင် ပေမဲ့၊ မြင်၊ တွေ့၊ သိ၊ ကြားခွင့် မရဘဲ၊ ကမ္ဘာမြေ တစ်နေရာဆီ မှာ၊ တည်ရှိ ရှင်သန်နေရတာကိုတော့၊ ဝေးနေကြရတယ်... လို့ သာ သတ်မှတ်ပါရစေ... စိုး။

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာရင်းခြံ)

ဘယ်လောက်ထိ ဝေးအောင်၊ သူတို့ ခွဲနိုင်ကြလို့လဲ။ ကမ္ဘာ
ခြားသွားရလောက်အောင်တော့ ဘယ်သူမှ မခွဲနိုင်ပါဘူး စိုးရယ်။

စိုးရဲ့ ဝိဘာအသိုင်းအဝိုင်း... တွေ၊ ဘယ်လောက် ချမ်းသာ
ကြလို့လဲ။ (ရွှေဆိုင် ပိုင်ချင်ပိုင်မယ်။ ရွှေတောင်ကြီးတော့ မပိုင်လောက်
ပါဘူး)။

ရွှေတောင်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ထားလို့ အင်နဲ့အားနဲ့ ခွဲကြမယ်
ဆိုရင်တောင်၊ ဒီ... ကမ္ဘာမြေရဲ့ အဝေး၊ ဟိုး...၊ လကမ္ဘာအထိ
တက်ပြီး 'စိုး' ကို၊ ပို့မထားလောက်ပါဘူး နော်။

လူ... (ကိုယ်) ကိုသာ ခွဲလို့ ခြားလို့ ရချင်ရမယ်။ စိတ်
(ခန္ဓာ) ကို၊ ဘယ်လို ခွဲမှာလဲ။

စိုးရဲ့ နှလုံးသည်းခြေထဲမှာ၊ မောင် ရှိနေသမျှ၊ မောင်ရဲ့
နှလုံးသည်းညှာထဲမှာ၊ "စိုး" ရှိနေသမျှ၊ ကမ္ဘာမြေရဲ့ တစ်နေရာစီမှာ၊
ရှိနေကြရပါစေ... ဝေးတယ်... လို့ မောင်... မသတ်မှတ်ပါဘူး
... စိုး။

(၂)

ဝင်ကြွေး... လို့သာ၊ သတ်မှတ်ပါတယ်... စိုး။ ဘယ်သူ
ခွဲခွဲ၊ ခွဲတဲ့သူကို မောင်... မမှန်းပါဘူး။ (ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းစေတဲ့
ကံအမှုတွေကို၊ မောင် ကျူးလွန်ခဲ့ဖူးမယ်... ထင်ပါရဲ့... လို့၊
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ၊ အပြစ်ရှာမိပါတယ်)။

ကွေကွင်းအောင် ဖြိုခွင်းကြသူတွေကိုပါ၊ သူတို့... သူတို့
... သူတို့ တစ်တွေ၊ ချစ်သူနဲ့သော်လည်းကောင်း၊ မိသားစုနဲ့သော်
လည်းကောင်း၊ ပျော်ပိုက်ရာအရပ်မှ သော်လည်းကောင်း၊ ဝေး
... လွင့်... ကွာခြားခြင်း ဘေးဆိုးများမှာ၊ ကင်း... လွတ်...။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ချင်းစရာစ်(ဒ်))

ငြိမ်းချမ်းကြပါစေလို့၊ မောင် ... အခါမလပ်၊ ဆုတောင်း မေတ္တာ
ဗို့သ၊ ပါတယ် ... စိုး။

(ဘုရား... ဆိုတာ၊ လောက၊ လူသားတွေအတွက်၊ စိတ်
ပြေ လက်ပျောက် ပွင့်တော်မူခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ လောက၊ တစ်
ခွင်၊ စကြဝဠာတစ်ခွင်လုံးအတွက်၊ ဉာဏ်ပညာတွေ ထွန်းလင်းဖို့
သံသရာ ငြိမ်းဖို့၊ ထည်ထည်ဝါဝါ ပွင့်တော်မူခဲ့တာပါ။)

ဘုရားစကားကို မောင် ... နားထောင်ပါတယ် ... စိုး။
(ဘယ်သူ မပြု မိမိမူ ... ဆိုတာ၊ ဘုရား ... အဆုံးအမ၊ ပါပဲ)။

ငါ့ချစ်သူနဲ့ ဝေးရအောင်၊ မင်း ... တို့လုပ်တယ် ... ဆိုပြီး
ကွေ့ကွင်းစေသူတွေကို၊ ဓားနဲ့ ရမ်းကားရတဲ့၊ အလုပ်မျိုး၊ မောင်
... ဘယ်တော့မှ၊ မလုပ်ပါဘူး ... စိုး။ (ကိုယ့်ကံကိုသာ ကိုယ်
... မြင်အောင် ကြည့်တတ်မှ၊ ကံကြွေးအသစ် မတင်ရှိတော့မှာပါ)။

ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေး၊ ငါးကလေး၊ ပုစွန်ကလေးတွေ
ကို၊ သူတို့ ... သူတို့ ... သူတို့ ... နေပျော်ရာမှာ မထားမိဘဲ၊
ကိုယ် လိုရာ ဆောင်ကြဉ်းပြီး သူတို့ ... သူတို့ရဲ့ ခင်တွယ်သူတွေနဲ့
ခွဲခွဲဖူးတယ် ထင်ပါရဲ့ ... လို့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နုလုံးသွင်းပါတယ်
... စိုး။

(တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါလေးတွေကိုတောင်၊ သူတို့ ခင်တွယ်ရာ ဘဝ ... ဝန်းကျင်က၊ ဝေးရ ... ခွဲရအောင်၊ ငါ ... ပြုမူမိခဲ့ရင်၊ ငါလည်း ... ငါ့ချစ်သူနဲ့ ကွေကွင်းရတာ၊ ဝေးနေရတာမျိုး၊ ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့နိုင်ပါလား ... လို့၊ စာနာထောက်ထားစိတ်နဲ့၊ ဉာဏ်ပညာ သုံးပြီး၊ ကံ ... ကို နှလုံးသွင်းပါ ... စိုး)

[၅]

ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းပါနဲ့။ မောင်လည်း ... ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းပါဘူး။ မောင့်ကို ... မုန်းနေတဲ့သူတွေ၊ ရှိခဲ့ရင်တောင်၊ အဲဒီ မုန်းနေတဲ့သူကို၊ မေ့ပစ်နိုင်ပါပြီ။

အမုန်းစိတ်နဲ့ ဘဝ ကူးခဲ့ရင်တောင်၊ မုန်းစရာကောင်းတဲ့ ရုပ်အင်္ဂါကြီး၊ ပိုင်ဆိုင်ရမှာ၊ စိုးပါတယ်။

စိုးလည်း ... အချိန်တိုင်းမှာ၊ သတိနဲ့ နေပါ။ (အချိန်တိုင်း ကို၊ အကောင်းဆုံး အသုံးပြုပါ)။

စိုးတို့ ... တစ်မိသားစုလုံး မက်မောနေကြတဲ့ သတ္တဗေဒ ပါရဂူဘွဲ့ကြီးရဖို့၊ စိုး ... ကြိုးပမ်းနေမိချိန်တိုင်း ...၊ ...၊

စိုးရဲ့ ... ဂုဏ်ဒြပ် တစ်ခုတိုင်း၊ တစ်ခုတိုင်းရဲ့၊ အထောက် အပံ့တိုင်းမှာ၊ ငါးလေးတွေ ... ပုစွန်လေးတွေ ... ဘယ်နှကောင် ... ဘယ်နှကြိမ် သေကျေခဲ့ကြရသလဲဆိုတာ၊ ဒေါက်တာ ဘွဲ့ကြီး ရပြီးတဲ့ နေ့မှာ၊ သေသေချာချာ နှလုံးသွင်းပါ။

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၄ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

အပြစ်မဖို့ပါဘူး။

ဝဋ်ကြွေး ... ကံနာ မကုန်သေးလို့၊ ချစ်သူနဲ့ ဝေးရပြန်

ဇနီး... လို့သာ၊ မောင် ... နှလုံးသွင်းပါမယ်။ (ချစ်သူကို အပြစ်

ချလောက်အောင်၊ မောင် ... မမှန်းတတ်ပါဘူး ... စိုး)။

[၅]

ဒီလ ... ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ပါ ... စိုး။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁) ရက်နေ့က၊ မောင် မွေးနေ့ပါ... စိုး။

အဲဒီ မွေးနေ့မှာ လက်ထပ်မယ် ... လို့၊ ရည်ရွယ်ထားခဲ့ ကြပေမဲ့၊ အခုတော့ ပျက်ပြယ်သွားပြီလား ... စိုး။

“ဘယ်နည်းနဲ့မဆို၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁) ရက်မှာ၊ စိုး ... အရောက်လာခဲ့မယ်” ... လို့ စိုး ... ကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ် အထပ် ထပ်၊ ကတိစကားဆိုခဲ့တာပါ ... စိုး။

ကတိပျက်လေခြင်း ... သစ္စာမဲ့လေခြင်း ... လို့၊ မောင်

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၄) ရက်နေ့ကို၊ ပြည်ပ၊ နိုင်ငံတွေက

မိသူများနေ့အဖြစ်၊ နှလုံးသားနဲ့ သတ်မှတ်ကြပါတယ် ... စိုး။

ကွာကွင်းစေသူများ အပေါ်၊ အမှန်းစိတ်တွေများ ရှိခဲ့မိရင်၊ မှန်း

သူများနေ့ကို၊ နှလုံးသားနဲ့ သတ်မှတ်စေချင်ပါတယ် ... စိုး။

ဖေဖော်ဝါရီလ (၃၀) ရက်နေ့ကို၊ မှန်းသူများနေ့အဖြစ်၊

ဆင့်နှလုံးသားနဲ့ မောင် သတ်မှတ်ပါတယ် ... စိုး။

ဘယ်သောအခါမှ ပြက္ခဒိန်ထဲမှာ ... မရှိနိုင်တဲ့ နေ့စွဲကိုသာ၊

မှန်းနေ့အဖြစ်၊ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံး သတ်မှတ်စေချင်တာပါ ... စိုး။

မောင်လှမျိုး (ဆင်းစုချင်း)

ကမ္ဘာကြီးမှာ ... အမုန်းရက်စွဲ မရှိမှ ကောင်းမယ်လေး

2010- Feb

7:55 (a.m)

၂၀၁၁-ဖေဖော်ဝါရီလ၊ Bloom မဂ္ဂဇင်း

[၅]

မျှော်လင့်မိုး

ပိတောက်တွေ ...

ပျောက်နေသူ ... ရှာ၊

နေ့မှာ ...၊ ရွှေလျှော့

ကြွေရတော့မယ်။

တစ်ပင်လုံးလန်း

ဝါရွှေလွမ်းဖို့၊

နှမ်းနေ ... နေ့သိုး

ရွာသွန်းပြီးပါ ...။

လွမ်းသူ ပျော်နိုး

မျှော်လင့် ... မိုး ...။ ။

ရင်မှ ဝေးရာကို၊ ပြေးထွက်သွားတယ်လို့တော့၊ ကိုယ် ... မစွပ်စွဲရက်ပါဘူး ကျော့။ ဘယ်လောက် ဝေးဝေး၊ ဘယ်လို ပြေးပြေး အတွေးအာရုံထဲမှာ၊ ကျော့ရှိနေသမျှ ရင်ခွင်နဲ့ ဝေးနေတယ် ... လို့ မထင်ချင်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ... ကျော့ရယ်။ ဘဝ ... ကို၊ စစ်ဆေးမိသမျှ၊ ဝဋ်ကြွေးက၊ ကြီးမားလွန်းပါတယ်။ (ငယ်ငယ်ကတည်းက၊ အခု အချိန်အထိ၊ သင်္ကြန်ရက်တိုင်းမှာ၊ ကိုယ် ... တစ်ခါမှ၊ မပျော်ခဲ့ဖူး ပါဘူး ... ကျော့။ အဲဒါ ... ကိုယ့်ရဲ့ ... ဝဋ်နာ၊ ကံနာပါပဲ)။ မနှစ် က၊ သင်္ကြန်မှာလည်း၊ ကိုယ့်အနားမှာ၊ ကျော့မရှိဘူးလေ။

ပိတောက်တွေ ဘယ်လောက်ငါဝါ၊ သင်္ကြန်ရေတွေ ... ဘယ်လောက် အေးအေး၊ ချစ်တဲ့သူ အနားမှာ မရှိရင် ... အရာရာဟာ အရောင်မှဲ့ နွေထဲ ... ရေထဲမှာတောင်၊ မျက်ရည်ဝဲခဲ့ရတာ၊ ဘယ်လို

ဆုပ် ... အေးရမှာလဲ ကျော့။

ပိတောက်ပွင့်တွေမှာ အလွမ်းတွေ ပေကျံနေသလိုလို၊

သင်္ကြန်ရေမှာ၊ မျက်ရည်တွေ စိုစွတ်နေရသလိုလို၊ နွေက ... ပိုပူ

နေသလိုလို၊ ရေက၊ ပဲ ငို ... နေ၊ ဆူနေရသလိုလိုနဲ့၊ ဘဝရဲ့ အနာ

ဆူ ဝဋ်ကြွေးကို၊ ဒီနှစ်တော့ ... ကျော့ အပြုံးလေးနဲ့၊ ဆေးကြော

မိရစေ။

ကြော့ရှင်းတယ်၊ ကြော့ကြော့မော့မော့လေး ... ဆိုတဲ့၊
အဓိပ္ပာယ်မျိုးလေးတွေ၊ တွေးတွေးပြီး၊ ကိုယ် ... မြတ်မြတ်နိုးနိုး
ခေါ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ ... ကျော့။

[၂]

မြန်မာပြည်ကို စွန့်ခွာတယ် ... လို့၊ ကိုယ် ဘယ်တုန်းက
စွပ်စွဲဖူးလို့လဲ။ မြန်မာပြည်နဲ့ ကိုယ့်ကို၊ ပစ်မထားပါနဲ့၊ ပစ်မသွား
နဲ့လို့သာ၊ ကိုယ် ... ကျော့ကို တောင်းပန်ဖူးတာပါ။

မြန်မာပြည်ကို၊ ကိုယ် သိပ်ချစ်တယ် ... ဆိုတာ၊ ကျော့
လည်း အသိ၊ သူငယ်ချင်းတွေလည်း အသိပါ။ (ကျော့ဒါလီ ...
တဲ့၊ ကျော့ရဲ့ နာမည်လေးကိုတောင်၊ “ကျော့” ... ဆိုတဲ့၊ မြန်မာ
ဝေါဟာရလေးကိုသာ၊ ကိုယ် ... မြတ်မြတ်နိုးနိုး ခေါ်တွင်ခဲ့မိတာ
“ကျော့” သတိထားမိမှာပါ။

ပြည်ပကို အထင်ကြီးတယ်၊ ပြည်ပကို အားထားတယ်
... လို့၊ ဘယ်တုန်းက၊ မှ၊ ကျော့ကို၊ ကိုယ် အပြစ်မတင်ရက်ပါဘူး။

ကျော့ရဲ့ ဖြူသွယ်သွယ် ခန္ဓာကိုယ်လေးနဲ့ မိသားစုနဲ့ ဝေးရာ
... ဇာတိနဲ့ ဝေးရာမှာ၊ ဝင်ငွေများချင်ရုံ တစ်ခုတည်း ... ချမ်းသာ
ချင်ရုံတစ်ခုတည်းနဲ့၊ အလုပ်သွားလုပ်တယ် ... ဆိုတာကို၊ ကိုယ်
... ဘယ်လိုမှ၊ မခံစားနိုင်တာပါ ... ကျော့။

တတ်သင့်တဲ့ ပညာ၊ ရှိသင့်တဲ့ အသိဉာဏ်တွေလည်း၊
ကိုယ့်နိုင်ငံမှာ နေရင်းနဲ့၊ သင်ပြီး သိပြီးသားပဲ ကျော့ရယ်။ (အဝေး
သွားမှ၊ သူဌေးဖြစ်မယ် ထင်နေလွန်းတဲ့၊ ကျော့ ... အသိဉာဏ်ကိုပါ။

ကိုယ် ပြောင်းလဲပစ်ချင်မိတာပါ။

ကျော့ရယ်၊ မြန်မာဆန်ဆန် ဘဝကို ဖြတ်သန်းကြရအောင် လားဟင်။

မြန်မာဆိုတာ၊ မိသားစုကို ခင်တွယ်တတ်တဲ့ လူမျိုးပါ။ မိသားစု မခွဲမခွာ၊ နေထိုင်ကြပြီး၊ ရှိတာလေးနဲ့ လှအောင် ဝတ်၊ ရတာလေးနဲ့ ... ဝ၊ အောင်စားတတ်တဲ့ ... အလိုရမ္မက် အနည်းဆုံး၊ လူမျိုးပါ ... ကျော့။

ကျော့ ယူထားတဲ့ ဘွဲ့။ ကျော့ တတ်တားတဲ့ ... ပညာ ဉာဏ်နဲ့၊ မြန်မာပြည်မှာ၊ အလုပ်မရနိုင်စရာ၊ အကြောင်း မရှိပါဘူး။ ဝင်ငွေ ပိုချင်တာ၊ တစ်ခုတည်းနဲ့ တခြားမှာ သွားပြီး၊ အလုပ်၊ လုပ် နေရတာက၊ တော့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရက်စက်လွန်းရာ၊ ကျပါတယ် ... ကျော့။ (ပြီးတော့ ... ကိုယ့်ကို ရက်စက်ရာ ရောက်နေပါတယ်)။

[၉]

တခြား ဘယ်သူ့ကိုမှ၊ ကိုယ် ... မဝေဖန်ပါဘူး ကျော့။ ဒီပေမဲ့ ... ကိုယ်ချစ်တဲ့ ကျော့ကို၊ နှစ်ကိုယ်ကြား၊ စကားနဲ့သာ၊ ဆန့်ပါရစေ။

ဆင်းရဲခြင်း ... ဆိုတာ၊ ဝင်ငွေနည်းပါးလို့၊ မဟုတ်ပါဘူး ကျော့။ (အလိုရမ္မက်က၊ သာ၊ လူကို ဆင်းရဲစေတာပါ)။

ငါ့အိမ်မှာ ရုပ်မြင်သံကြားရှိမှ ဖြစ်မယ်၊ ငါ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ၊ ဆလောင်းစက်တပ်မှ ဖြစ်မယ်၊ ငါ့အိမ်မှာ ... ဒီဗီဒီစက်ရှိမှ ဖြစ်မယ်။ ဆလောင်းစက်တပ်မှ ဖြစ်မယ်။ ငါ့မှာ ကားရှိမှ ဖြစ်မယ်။ ငါ ... ငါ့

www.burmeseclassic.com

... ငါ ... သူများထက် သာမှဖြစ်မယ်။ ငါနဲ့ ကျောင်းအတူ ပြီးတဲ့သူတောင်၊ ဂျပန် ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်နေတာ၊ တိုက်တောင်ဆောက်တော့မယ်။ ငါလည်း၊ ... ငါလည်း သူ့ထက်သာမှ သူလိုပိုင်မှဖြစ်မယ်။

အဲဒီ အပိုရဲ့ နိတွေ့က၊ သား လူကို ဆင်းရဲစေတာပါ ... ကျော့။ (ကိုယ် ... ကျော့ကို၊ သိပ်၊ ချမ်းသာစေချင်ပါတယ်)။

တချို့ တချို့တွေကို၊ မြင်တွေ့ပြီး၊ ဗဟုသုတ၊ လေး၊ နေချင်ပါသေးတယ် ... ကျော့။ တယ်လီဖုန်း (ဘယ်လို ဖုန်းအဖွဲ့အစားပဲဖြစ်ဖြစ်)၊ ကိုယ်တိုင် ကိုင်တွယ်ပြီး၊ အလုပ်အကြောင်း ... စီးပွားရေးကိစ္စ၊ ပြောနေရသေးသမျှ၊ အဲဒီလူ ... (တကယ်) မချစ်သာသေးပါဘူး ... ကျော့။

(တကယ် ချမ်းသာပြီးသား လူဟာ၊ ဘာအတွက်မှ၊ ဘာ

ကားကိုမှ၊ ပြောစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

မနက်လင်းတာနဲ့ ဝမ်းမီးငြိမ်းဖို့အတွက်၊ ထမင်းကြမ်းခဲလေးတို့ ရေနွေးပူပူလေးနဲ့အတူ၊ သင့်တင့်ရာ တစ်ခုခုလေးနဲ့၊ စားသောက်တတ်တဲ့သူဟာ၊ မနက်စာအတွက် ... ဟိုဟို ... ဒီဒီ ... ဝေးဝေးလဲလဲ ... သွားစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

ကားကြီး ကားငယ် အသွယ်သွယ်နဲ့၊ မနက်စာ ကောင်းကောင်းရတယ် ... ဆိုတဲ့၊ ဆိုင်ကနားတွေဆီကို၊ အချိန်အကုန်ခံပြီး သွားစရာမလိုတော့ပါဘူး။

ဝမ်းမီးဆိုတာ၊ ဘယ်အစာနဲ့ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ငြိမ်းဖို့သာ အဓိက၊ ငါ ... ကျော့။

ဒင်္ဂါး နန်းနဲ့ပဲ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ဘူးသီးကြော်နဲ့ပဲ ငြိမ်းငြိမ်း၊ အရေးကြီးတာက၊ ရမ္မက်နည်းနည်းနဲ့၊ ငြိမ်းတတ်ဖို့သာ လိုတာပါ။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှပျို (ရန်ကင်း(၆))

အကောင်းစား... စား၊ အကောင်းစား... မက်။ အဲဒီ
အပေါ်မှာ ပျော်မွေ့ ကြည်နူး ဂုဏ်ယူချင်နေရင်၊ အဲဒါ... ကိုယ့်
ကြွယ်ဝမှုနဲ့... ကိုယ်၊ အပါယ်လက်မှတ်ကို၊ မနက်တိုင်း ဝယ်ယူ
နေသလို၊ ဖြစ်နေတတ်တယ်... ဆိုတာ၊ မြန်မာတိုင်း လိုလို၊ နှလုံး
သွင်းတတ်ပါတယ်... ကျော့။

ထမင်းကြမ်းခဲ စားရတဲ့ ဘဝကို၊ မနှစ်ခြို့တတ်တာလည်း
ရမ္မက်ပါပဲ။ ကောင်းကောင်းစား ကောင်းကောင်းနေဖို့ အာရုံထားလွန်း
တာလည်း ရမ္မက်ပါပဲ။

ရောက်ရာ ဘဝအခြေအနေမှာ ကံ... ဉာဏ်... ဝီရိယ
မျှမျှတတနဲ့ သင့်တင့်အောင်၊ နေထိုင်လုပ်ကိုင်တတ်ရင်၊ စိတ်နှလုံး
အေးအေးငြိမ်းငြိမ်းနဲ့ မြန်မာပီပီသသ၊ ချမ်းသာကြပါတယ်... ကျော့။

မနက်စာလေး တစ်ခုအတွက်၊ ပေါ်ပင်... အစားအစာ

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေအနာများ

စားရမှာလား၊ ဖြစ်သလို စားရမှာလား၊ ဈေးကြီးကြီး ဝယ်စားရမှာ
လား၊ ဈေးနည်းနည်းပဲ ဝယ်စားရမှာလား... နဲ့၊ လားပေါင်းများစွာ၊
ဝေဆာနေတတ်ရင် မနက်ခင်းမှာကတည်းက... ရမ္မက်မီးနဲ့ စတင်
ဆင်းရဲနေတတ်ပါတယ်... ကျော့။

အစာအိမ်ထဲ ဘာထည့်ထည့်၊ ကျေညက်ပြီးတဲ့အခါ၊
အဟာရ သွေး သား ဖြစ်ပြီးရင် မတင့်တယ်စရာ ဖြစ်သွားတတ်တယ်
... လို့ နှလုံးသွင်းပြီး အစာအိမ် ပင်လယ်ကြီးထဲကို၊ ထည့်ချင်တာ
ထည့်လိုက်စမ်းပါ... ကျော့။

(တတ်နိုင်ရင်... လျှာနဲ့တောင်၊ ပွဲခ၊ မယူချင်ပါနဲ့တော့)။

www.burmeseclassic.com

[၅]

သင့်တင့်တဲ့ ဝင်ငွေနဲ့၊ သင့်တင့်တဲ့ နှလုံးသွင်းမှုနဲ့၊ သမာ
အာဇီဝ၊ အလုပ်ကို၊ မြန်မာပြည်ရဲ့ ဘယ်နေရာမှာဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်ချင်
ရင် ... လုပ်လို့ရပါတယ်။

ကံ ... ကံ၏အကျိုးကို၊ နားမလည်ဘဲ၊ သူများ ယောင်
တိုင်း၊ လိုက် ... လိုက် ယောင်နေသမျှ၊ ဘယ်သူမှ၊ မချမ်းသာစေ
ရဘူး ... ကျော့။

မြန်မာဆိုတာ ... အိုးမကွာ၊ အိမ်မကွာ၊ စီးပွားရှာချင်ကြ
တဲ့ လူမျိုးပါ။

မိသားစု ကွေကွင်းနေတယ်ဆိုတာ၊ ကောင်းတဲ့ လက္ခဏာ
မဟုတ်ဘူး ... ကျော့။

အဝေးက၊ နေ ဘယ်လိုချမ်းသာမှုတွေ ... ဝို ... ဝို။ ဝေး
နေရတာကိုက၊ ဘဝ ... ငရဲပါ ... ကျော့။

ကျော့ရယ် ...၊ ဆူနေ ... ပြောနေ ... အပြစ်တင်နေ
တာ မဟုတ်ပါဘူး။
တကယ်ချမ်းသာစေချင်လို့ပါ။

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာစံနှုန်း)

သင်္ကြန်ရက်တိုင်းမှာ၊ ဝဋ်နာ၊ ကံနာကြီးခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်အနေနဲ့၊ ဒီနှစ်သင်္ကြန်မှာ၊ ကျော့နဲ့အတူတူ၊ မြန်မာပြည်မှာ ရှိခွင့်ရရင်၊ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝ ငရဲ၊ ငြိမ်းအေးရမှာ အမှန်ပါ။

မြန်မာမှန်ရင်၊ သင်္ကြန်ကို ချစ်တတ်ကြပါတယ် ကျော့။
ချစ်တဲ့ မြန်မာပြည်ရဲ့၊ ချစ်တဲ့ သင်္ကြန်မှာ၊ ချစ်တဲ့သူနဲ့အတူ၊ မရှိချင်၊ မပျော်ချင်၊ မတွေ့ချင်၊ မဆုံချင်တဲ့သူ၊ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး... ကျော့။

ကျော့ရေ ...

အမြန်ပြန်လာပါ ... လို့၊ အော် ... မခေါ်တော့ပါဘူး။ သင်္ကြန်ရက်ကလေးလောက်သာ၊ ပြန်လာပါ ... လို့လည်း၊ တိုတိုနဲ့နဲ့ မတောင့်တ၊ ပါဘူး။ ဘဝ ... တစ်သက်ပန်လုံး၊ မြန်မာပြည်ကို ခေါင်းအုံးအိပ်ပါ ... လို့သာ၊ တောင်းဆို၊ ရင်ဖွင့်ချင်တာပါ ... ကျော့။

(ကျော့ကို သတိရလို့၊ သင်္ကြန်ရက်ကို မှန်းမျှော်ပြီး ကမ္ဘာတစ်ပုဒ် ရေးဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ် ... ကျော့)။

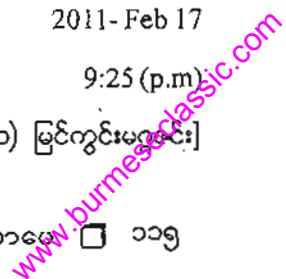
နဂါးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၆ ရင်တွင်းဆွဲဝေးနာများ

ပိတောက်တွေ ...
ပျောက်နေသူ ... ရှာ၊
နေမှာ ... ရွှေလျှော့
ကြွေရတော့မယ်။
တစ်ပင်လုံးလန်း
ဝါရွှေလွှမ်းဖို့၊
နွမ်းနေ ... နွေဆိုး
ရွာသွန်းဖြိုးပါ ...၊
လွမ်းသူ ပျော်နိုး
မျှော်လင့် ... ဝိုး ...။ ။

2011- Feb 17

9:25 (p.m)

[၂၀၁၁ (ဧပြီလ) မြင်ကွင်းမဂ္ဂဇင်း]

[၅]

“ခွဲရမှာ စိုး
မြတ်နိုး ထာဝစဉ်
ခင်မင်တွယ်ငြိ
ဖယ်ခွာကြည့်လည်း... ”

ရင်ထဲမငြိမ်း
သောကလိမ်းကျံ
လွမ်းမိပြန်ပေါ့... ”

မနက်ဖြန်တွေ့
တစ်သက်ပန်ဝေးဖို့
တွေ့မိလိုက်တိုင်း မပျော်ဘူး...”

“ထားစဉ်” ဟု အမည်ပေးထားသော ကဗျာစာရွက်လေး
ကို ရတနာအား၊ ကျွန်တော် ပေးလိုက်သည်။ ကဗျာ စာရွက်လေးကို
နေ့တို့စွာ ဖွင့်ဖတ်ပြီး ရတနာက ...

“ငါလည်း မပျော်ပါဘူး သက်နှင်းရယ်”
ကျွန်တော်က ... “ငါ့ကို စာရေးနေရ တာနာ၊ ရေးတဲ့
စာထဲမှာ ဖုန်းနံပါတ်ပါ ထည့်ရေးပေးနော်။ ငါ ဖုန်းဆက်မယ်။ စာ
လည်း မျှော်နေမယ်နော်”

ညှိုးငယ်စွာ ရတနာ ခေါင်းညိတ်၏။ မျက်ရည်ဝေဝေလေး
ကို ကျွန်တော် မြင်ရ၏။ ကျွန်တော်လည်း ငိုချင်သည်။

“တက္ကသိုလ်တက်ပြီးလို့ ဘွဲ့တွေ့ ဘာတွေ့
ရ၊ အလုပ်ဝင်ပြီးတဲ့အခါ ငါတို့ လူကြီးဖြစ်ပြီနော်”

အဲဒီအရွယ်ကျရင် ငါတို့ ပြန်ဆုံကြမှာပါနော်
သက်နှင်း”

ကြေကွဲစွာ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်သည်။ ငိုချင်နေသော
ကျွန်တော့် မျက်နှာကို ရတနာ မြင်တွေ့မည်စိုးသဖြင့် သူ့မျက်နှာမှ
စွေတစောင်းလွှဲဖယ်ကာ၊ ကျွန်တော် နေ၏။ ကွယ်ဝှက်ထားမိသော်
လည်း သောကဟန်ပန် မလုံခြုံ။

“အဲဒီနယ်ကို နှင်တို့ ဘယ်နေသွားရမှာလဲ”

“နောက်တစ်ပတ် စနေနေ့ သွားရမှာ။ ဖေဖေ
ကတော့ သွားနှင့်ပြီ။ မေမေနဲ့ ငါနဲ့က၊ နောက်က
လိုက်သွားကြမှာ”

“ငါ ငိုချင်လိုက်တာ သက်နှင်းရယ်”

နှစ်ကိုယ်တူ ငိုချင်နေမိသည် ဖြစ်သဖြင့် သူ မငိုအောင်
ကျွန်တော် မစွမ်းဆောင်တတ်။ “မငိုပါနဲ့ဟာ” ဟုသာ ပြောလိုက်မိ
သည်။ ပြောမိသည့်အသံ၊ ငိုသံမကင်း။

“ငါတို့ မခွဲရရင် ကောင်းမယ်နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်မိသည်။

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ
မဝေးရ၊ မခွဲရအောင်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်း
မလဲ”

မတွေးဆတတ်သူကို သိလိုသူက မေးမြန်းနေ၏။ တူယှဉ်
ဆန္ဒ ညီမျှသည့်တိုင် ကျွန်တော့်မှာ အဖြေမရှိ။ အဖြေမသိ။

လူမှန်း သိစ အရွယ်ကတည်းက ခင်မင်ခေါ်ပြောနေသူ
သူငယ်ချင်းတချို့နှင့် ဝေးကွာ ကွေကွင်းခဲ့ဖူးသည်။ ဝေးကွာခြင်း
ကြောင့် ဘယ်သူ့အတွက်မျှ ဘယ်တုန်းကမျှ မည်သို့မျှ ကျွန်တော်
မခံစားခဲ့ရ။

ငယ်သူငယ်ချင်း (အိမ်နီးချင်း)၊ ရတနာနှင့် ခွဲရ၊ ဝေးရာ
ကွေကွင်းရတော့မည်ဟု သိကြားရသောအခါ ကျွန်တော့်မှာ နေမထိ
ထိုင်မသာ။ ရတနာမှာလည်း ကျွန်တော့်နည်းတူ မျက်ရည်ဝေ့ဝဲ။

ကြေကွဲလျက်။

“ငါ ... သူ့ကို ချစ်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရ
မလား”

ကံခေ၍ ဝေးရတော့မည် သိသောအခါ၊ ဉာဏ်မိသလောက်
တွေးဆမိသမျှ နီးစပ်ရာ သူငယ်ချင်းနှင့် တိုင်ပင်မိလေသည်။

“ဒီနှစ်မှာ ငါတို့ မင်းတို့က၊ တက္ကသိုလ်တက်
ကြရမှာလေကွာ။ ချစ်တယ်လို့၊ ရတနာ့ကို မင်း
ပြောလိုက်ရင်၊ ရည်းစားတွေ ဖြစ်သွားကြမှာပေါ့။
ရည်းစားထားဖို့၊ ငယ်သေးတယ် ထင်တယ်”

“ငါက ရတနာ့ကို ရည်းစားလို ချစ်ချင်တာ မျိုးကြီးတော့
မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ သူ့နဲ့ မခွဲချင်တာ။ ဘယ်တော့မှ မမေ့တဲ့သူတွေ
ဘယ်တော့မှ မမှန်းတဲ့သူတွေ ဖြစ်ချင်တာ” ... ဟု ကျွန်တော်
ပြောတတ်သလောက် စကားဖြင့် ရင်ဖွင့်ပြောပြမိသည်။

“ဘယ်တော့မှ မမှန်းတဲ့သူတွေဆိုတော့
ထာဝရပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာခပ်ဖြူ)

“ထာဝရမှာ နောက်ဆုံး အချိန်ရှိသလား”

“ဘာ”

“အင်း။ ငါ မပြောတတ်ပါဘူး။ အဲ ... ငါ ပြောချင်တာက၊ ဒီလောကကြီးမှာ ထာဝရဆိုတာ မရှိလောက်ဘူး ထင်တာပဲ”

“ထာဝစဉ် ဆိုတာကရော”

“ထာဝရနဲ့ အဓိပ္ပာယ် အတူတူပဲနေမှာပေါ့။ ငါတော့ ဉာဏ်မမီဘူးကွ။

မင်းရော ရတနာရော -

အတူတူ ခံစားနေကြရတာတော့၊ ငါ သိပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ... အကြံမပေးတတ်ဘူး”

“ငါ ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိဘူး။ ဘယ်သူ့ကို မေးရမှန်း လည်း မသိဘူး” ... ဟု ခေါင်းကုတ်လျက် ကျွန်တော် ပြောသည်။

“မင်းအစ်ကို့ ကိုသက္ကကို မေးကြည့်ပါလား”

“ငါ့အစ်ကိုက ရည်းစားပွေတယ်ကွ။ ငါ့ကို ရည်းစားပွေနည်းပဲ သင်ပေးမှာပေါ့။ ထာဝရ ချစ်

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း နှင့် ရင်တွင်းပွဲစားနာများ

မဟုတ်ပါဘူး”

“သူ့မှာ အခု မပွေတော့ဘဲ။ ရည်းစားများလို့ ခဏ ခဏ ချစ်နည်းတောင် သိနေတာပဲ။

အမြဲတမ်း ချစ်နည်း၊ ထာဝစဉ် ချစ်နည်း လည်း သိချင် သိမှာပေါ့”

“မင်းပါ လိုက်ခဲ့” ... ဟု ကျွန်တော် အဖော်ခေါ်သည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မင်းမြတ်စံ ခေါင်းညှိတ်၏။

“လူငယ်ဆိုတာ၊ တစ်ခုခုကို သိချင်ရင် သိအောင် ပြောနိုင် မယ့်နေရာကို အရောက် သွားရတယ်။ ပြီးတော့ တကယ်သိအောင် လုပ်ရတယ်” ... ဟု အစ်ကို ကိုသက္က ပြော၏။

“ဒါပေမဲ့ ... မင်း သိချင်တဲ့ကိစ္စက၊ သိပ် သေးနေတယ်ကွ”

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းမောင်းဖွဲ့)

ထိုစကားကို ကျွန်တော် ဘဝင်မကျ။ ဒါပေမဲ့ ပြန်မပြောခဲ့။

“ရတနာလေးတို့ မိသားစု၊ ပြောင်းတော့
မယ်။ နယ်ကို။ မင်းတို့နှစ်ယောက် မဝေးချင်ဘူး။
ဝေးနေခဲ့ကြရရင်တောင် အမြဲတမ်း ထာဝရ ထာဝစဉ်
မခွဲရတဲ့သူတွေ မမေ့မမှန်းကြတဲ့သူတွေ၊ ဖြစ်ချင်
တယ်။ ဟုတ်တယ်နော်။ မင်းမေးတဲ့၊ မေးခွန်း”

ကျွန်တော် ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။ အစ်ကိုသက္ကက ...

“ထာဝစဉ်ဆိုတာ။ ထာဝရဆိုတဲ့ ဝေါဟာရနဲ့
အစဉ်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ တွဲထားတဲ့ စကားလုံး။

ငါ့ရဲ့ ဖွဲ့ခဲ့ရုံနဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ပြောပြ
ရရင်တော့၊ ချစ်သူရည်းစားလောကမှား ထာဝစဉ်
ဆိုတာ မရှိဘူးကွ။

ချစ်သူအချင်းချင်း၊ ထာဝရ ချစ်မယ်နော်၊
ပြောကြတယ်။ ရည်ရွယ်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ မုန်းစရာ
လည်း တွေ့ရော။ အဲဒီ ထာဝရကြီးက ပျက်သွား
ရော။ အနိစ္စ ဖြစ်သွားရော”

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄၀ ရုပ်တွင်းပုံစံဒီဇိုင်းများ

အစ်ကိုသက္က၏စကားကို ကျွန်တော် နားရှင်းသော်လည်း
နားမဝင်ချင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော် လိုချင်ရာ အဖြေ
မပါဝင်သေး။

“အဲဒီကောင်မ အကြောင်းမပြောနဲ့တို့။ အဲဒီ
အကောင်အကြောင်း မကြားချင်ဘူးတို့။ မောင်တွေ
အသည်းတွေ ခေါ်ခဲ့ကြပြီးမှ အကောင်တွေ။
ကောင်မတွေ ဖြစ်သွားကြတာကွ”

“ဒါဆို ... အမြဲတမ်းချစ်လို့ရတာ မရှိဘူး
ပေါ့”

ကျွန်တော် စိတ်စောလွန်းစွာ မေးမိသည်။ အစ်ကို ကိုသက္က
က လက်ကာပြပြီး ...

“ဘယ်သူ ခွဲခဲ့၊ ဘယ်လို ကွဲကွဲ၊ ဘယ်လို
ဝေးဝေး၊ ဘယ်လောက် ဝေးဝေး၊ အမြဲတမ်း မမှန်း
မမှေ့ဘဲ တွေးလိုက်တိုင်း သတိရ။ ပြောလိုက်တိုင်း
အေးမြနေစေတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ တစ်မျိုးတော့ ရှိ
တယ်”

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းခရောင်းမြို့)

ကျွန်တော် နားစိုက်ထောင်၏။ သူငယ်ချင်း မင်းမြတ်စံက
လည်း စိတ်ဝင်တစား။

“သူ့အကြောင်း မပြောနဲ့ကွာလို့တောင် တာ
ဖို့မလိုတဲ့အချစ်။ ပြောလိုက်တိုင်း ကြည့်နူး အေးချမ်း
နေတတ်တဲ့ မေတ္တာ။

အဲဒီ အချစ်၊ အဲဒီ မေတ္တာနဲ့ ချစ်နေလို့ကတော့
ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ချစ်ချစ်။ ဘယ်လောက်
ဝေးဝေး၊ ဝေးတယ်လို့လည်း၊ မထင်ဘူး။

စိတ်ဆိုးစရာ၊ ကြုံခဲ့ကြရင်တောင် အမြဲတမ်း
ခွင့်လွှတ်ကြရတယ်”

“ဘယ်လောက် ဝေးဝေး၊ ဝေးတယ်လို့
တောင် မထင်ဘူး၊ ဟုတ်လား အစ်ကို”

ကျွန်တော် လိုလားမက်မောစွာ မေးမိ၏။ အစ်ကိုသတ္တ
ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ပြီးမှ ...

“ငါ ရည်းစားတွေ အများကြီး ထားဖူးတယ်
လေ။ ဘယ်လောက် ချစ်ကြတယ် ပြောပြော၊ ကိုနဲ့

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၆ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

အမှာ၊ သူ့အမှားတွေကြောင့် ကွဲကွာခဲ့ကြရတာပဲ။
လမ်းမှာ တွေ့ရင်တောင် မျက်နှာလွှဲကြဲ မျက်
စောင်းထိုးကြ၊ ဖြစ်ကုန်ကြတာ။

အခု ငါ ရည်းစားမပွေတော့တာ မင်းတို့
သတိထားမိကြလား”

ကျွန်တော်ရော ... မင်းမြတ်စံပါ။ ခေါင်းညိတ်ပြကြ၏။

“ငါ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို သိပ်ချစ်
မိတယ်ကွ။ သူနဲ့ ကွေကွင်းမှာ ကြောက်တတ်လာ
တယ်။ သူ မုန်းမှာ စိုးရိမ်လာတယ်။

အဲဒါနဲ့ သူ့ကို အမြဲတမ်း ဘယ်တော့မှ မမုန်း
နိုင်တဲ့ အချစ်နဲ့ ချစ်ဖို့ ငါ စဉ်းစားကြည့်တယ်။ စိတ်ဆိုး
စိတ်နာစရာ ကြုံရင်တောင်၊ တစ်သက်လုံး ပြန်မခေါ်
ရလောက်အောင် မုန်းလို့မရတဲ့ အချစ်မျိုးပေါ့”

“အဲဒါ ... ဘယ်လိုအချစ်မျိုးလဲ အစ်ကို”
အစ်ကိုသတ္တက ကျွန်တော့်ကို သေသေချာချာ ကြည့်လျက်

ဖြေသည်။

မောင်လှမျိုး (ချင်းမောင်မြ)

“မောင်ချစ်... နှမချစ်”

“ဪ... ဟုတ်သားပဲ”

“ရတနာလေးက မင်းထက် လပိုင်းတော့
ငယ်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ ရတနာ့ကို နှမ၊လေးလို ချစ်
လိုက်ပေါ့။ ဘယ်လောက်ဝေးဝေး အဲဒါ ငါ့နှမ၊လေးလို
တွေးလိုက်ရင် ရင်ထဲမှာ အေးသွားတာပဲ။

ဘယ်သူ မေးမေး၊ အဲဒါ ငါ့နှမ၊လေးပေါ့လို့
ဖြေလိုက်ရရင် စိတ်ထဲမှာ နီးနီးလေး ဖြစ်သွားတာ
ပါပဲ။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်ဆိုးမိကြရင်
တောင်၊ အစ်ကိုက နှမ၊ကိုချော့။ နှမ၊က အစ်ကိုကို
တောင်းပန်။ ကွေကွင်းစရာ ဘာမှမရှိဘူး။

ချစ်သူ ရည်းစားတွေကျတော့ စိတ်ဆိုးစရာ
စိတ်နာစရာကို ညှိနှိုင်းလို့ မရတော့ဘူးဆိုတာနဲ့ စနစ်
တံဖြုတ်ပြီးသား။ လက်ပစ်ပုံးလိုပဲ ပေါက်ကွဲဖို့က
အဆင်သင့်။ ပေါက်ကွဲပြီဆိုတာနဲ့ ပြန်ကျဲ ကွေကွင်း

နဂုံးသား အစားထိုး ကုသ၊နည်း ၁၄. ရင်တွင်းဆွဲဝေအနာများ

ဖို့က သေချာပြီ။

မောင်နဲ့နှမ၊ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ လမ်းခွဲ
စရာမလိုဘူး။

မင်းတို့ပြောတဲ့ ထာဝစဉ်ချစ်လို့ရတဲ့ သူတွေ
ပေါ့။

မင်းတို့ နင်တို့ နှစ်ယောက်က ဘာတော်လဲ
မေးရင် ဘယ်သူမေးမေး၊ ဘယ်သူကမှ သဘောမတူ
ဘူး မကြည်ဖြူဘူးလို့ ပြောလို့ မရနိုင်တဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့
ဖြူဖြူစင်စင် ချစ်ကြသူတွေပေါ့”

ကျွန်တော် ဝမ်းသာကြည်နူးအေးချမ်းစွာဖြင့် အစ်ကိုကိုသက္က
နီ လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးလိုက်၏။ ရင်ထဲမှာ တကယ် အေးချမ်း
သွားခဲ့သည်။

မောင်လှမျိုး (ရှင်မောင်မြ)

ကျွန်တော် စာကျက်ပြီးတိုင်း၊ ညီမလေး ရတနာ၏စာကို ထုတ်ထုတ်ဖတ်ဖြစ်သည်။

ဘယ်သောအခါမျှ မဝေးမကွာ၊ မခွဲ မခွာ၊ မမေ့ မမုန်း နိုင်စေသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ကျွန်တော် ချစ်ရသော ညီမလေး ရတနာ၏ ပြုံးနေသော ဓာတ်ပုံလေးက ကျွန်တော့် စာကြည့်စားဖွဲ့ ပေါ်တွင် လှပတင့်တယ်စွာ တည်ရှိနေ၏။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက် ထာဝစဉ် ချစ်ခင်သွား ကြမည်ဟု ကိုယ်စီ ကတိရှိခဲ့ကြသည်။ ။

[၂၀၁၀၊ (ဒီဇင်ဘာလ) ဆယ်ကျော်သက်မဂ္ဂဇင်း] အမှတ် (၃)

ဖိနပ်ထဲသို့ ဦးနှောက်များ ဖိတ်စင်ပြုတ်ကျသွားလျှင် ထို
ဦးနှောက်သည် မည်သို့မျှ အသုံးပြု၍ ရတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း
အားလုံးသိရှိလက်ခံကြမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ခက်တာက ကျွန်တော့်ဦးနှောက်တွေ ဖိနပ်ထဲသို့ လွင့်စဉ်
ပြုတ်ကျသွားခြင်း မရှိသည့်တိုင်အောင် ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲသို့
ဖိနပ်များ များစွာရောက်ရှိနေသည်ဟု ခံစားရှုပ်ထွေးနေခြင်းပင် ဖြစ်
၏။ တကယ်ပါ ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲမှာ ဖိနပ်တွေ အများကြီးပဲ။

ဘာအလုပ်မျှ လုပ်လို့မရအောင် ရှုပ်ထွေးနေသော အတွေ့ရပါ။

အာရုံများသည် ကျွန်တော့် ဦးနှောက်ထဲရှိ ဖိနပ်များပင် ဖြစ်၏ ထိုဖိနပ်များကို ဦးနှောက်ထဲမှ ထုတ်ဖယ်နိုင်စွမ်း ပေးသနားပါ ဘုရား သခင်။

ချစ်သူတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ မုန်းသူတွေလည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ (ကျွန်တော်က မုန်းသောသူများ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို မုန်းသောသူများ ဖြစ်ပါသည်။)

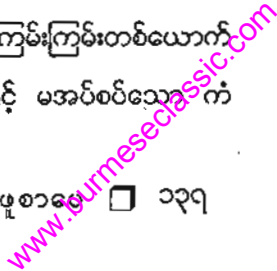
ချစ်သူအကြောင်းကို ပြောလျှင် ကောင်းမလား။ ဒါမှမဟုတ် မုန်းသွားတဲ့သူ အကြောင်းကို ပြောလျှင် ကောင်းမလား။ စဉ်းစားလေ အတွေးတွေ ပိုရှုပ်လေ။ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဖိနပ်တွေ ပိုများလေ။

ဖွဲ့ကပင်တောင်ကြီးကို မြင်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ သံလွင်မြစ်ကြီးကိုရော မြင်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ထိုသဘာဝအလှပကြီး နှစ်ခု၏ အနီးဝန်းကျင်တွင် ချစ်သူနှင့်ကျွန်တော် ပျော်ခဲ့ကြတယ်ဆို ပါတော့ (ပြောပြလိုက်ပါ သံလွင်မြစ်ကြီးရော)။ “ကိုကိုကို ကျွန်တော် ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့မှာ လက်ထပ်မယ်” ... ဟု သံလွင်မြစ်ကြီး နံဘေးမှာ ချစ်သူ အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။ ဘားအံတက္ကသိုလ် ကြီးရဲ့ဘေးနားက ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း သူ့ကို

ကျွန်တော် မျှော်ခဲ့ဖူးပါသည်။

သူနှင့်ကျွန်တော် ရွှေရင်မျှော်ဘုရားကြီးကို အတူတူဖူးမြော် ပြီးသည့်နောက် သူပြောခဲ့သော၊ သူမှာခဲ့သော၊ သူကတိပြုခဲ့သော လက်ထပ်မည့်ရက်ကလေးကို မျှော်ရင်း မောရင်း ကျွန်တော် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဆိုပါတော့ (ရင်ထဲက မျှော်မောမှုတွေများလွန်းလာသည့် နောက်ပိုင်း ဘုရားကို ကြည်ညိုပါလျက် ရွှေရင်မျှော်ဘုရားကို တစ်ယောက်တည်း ဖူးမြော်ဖို့ မဝံ့မရဲ ကြေကွဲခဲ့ရလေပြီ)။

“ကိုကိုကို ကျွန်မ ချစ်တာ ယုံရဲ့လား” ... ဟု နှုတ်ခမ်း လှလှလေးဖြင့် တတွတ်တွတ် မေးမြန်းစဉ်က “စိုးကို ကို ယုံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာကိုတော့ ဘယ်တုန်းကမှ မယုံခဲ့ပါဘူး” ... ဟု စိုးရွံ့စွာ ကျွန်တော် ပြောခဲ့မိပါသည်။ (ကံ ကံ၏အကျိုးကို မယုံကြည် ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ)။ ထားခဲ့ဖူးတဲ့ သစ္စာ၊ ချခဲ့ဖူးတဲ့ပစ္စည်း၊ အတူဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးသည့် အတိတ်သံသရာခရီး၏ ရေစက်ကံကြမ္မာ ကို ပြင်နိုင်စွမ်းမရှိခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ထို့အပြင် ပဗ္ဗပုန်အခြေအနေ ဌ်လည်း ကျွန်တော့်လို ဘဝကြမ်းကြမ်း၊ လူကြမ်းကြမ်းတစ်ယောက် နှင့် နုနုဖပ်ဖပ် ပွေးပွေးညှည သူ့ဘဝလေးနှင့် မအပ်စပ်သော ကံ

တရားလည်း ရှိနေနိုင်ပါသည်။

“ကံက ခွဲရင် ကွဲတတ်တယ်” ... ဟု ကျွန်တော် ပြောမိခဲ့စဉ်က နှုတ်ခမ်းလှလှလေးရုလျက် စိတ်ဆိုးသွားသောသူ့ကို မည်သို့မျှ ချောမောစကားမဆိုဘဲ ကျွန်တော် ငေးကြည့်နေခဲ့မိပါသည်။ ဝေးရမည်ဟု ကြိုမသိသော်လည်း ငေးကြည့်မိစဉ်၊ ထိုခဏ၌ ဝေးရမည်ကို စိုးရိမ်နေကြောင်း သူ့သိရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

“အသိုင်းအဝိုင်းက သဘောမတူဘူး” ... ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် လမ်းခွဲစကား၊ သူ ... စေပါးခဲ့လေ၏။

ကျွန်တော် စာကြည့်စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ သူ၏ပြုံးနေသော အလှဓာတ်ပုံများ ကျွန်တော့်ကို လှောင်ပြောင်နေသလား မေးလိုက်ချင်သည်။

ချစ်စကားပြောခဲ့စဉ်က သူနှင့်ကျွန်တော်၏အနီးတွင် သံလွင်မြစ်ကြီးသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆုံစည်းဖို့ ရည်စူးမိခါမှ အသိုင်းအဝိုင်း မိသားစုဟူသော ဝေါဟာရကြီးသည် မြစ်ရေကို လှုပ်ခတ်စေသော လှိုင်းလုံးများပမာ ကမ်းစပ်ကို ကျိုးပဲ့စေသော လှိုင်းကြမ်းများပမာ နှလုံးသည်းခြေသို့ ခွဲချေခဲ့လေသည်။

“တစ်ခါတည်းမှာထားမယ်နော်။ တစ်သက်လုံးစာ တစ်ခွန်းတည်း ပြောထားမယ်နော်။ ကျွန်မသာဝမှာ ကိုကိုမရှိရင် မဖြစ်ဘူးနော်” ... ဟု သေသေချာချာ မှာကြားခဲ့ဖူးသော သူ့စကားလှလှလေးသည် ထိုသို့ပြောစဉ်က မုသားဟု လုံးဝ ကျွန်တော် မတွေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယခု အချိန်ထိလည်း လုံးဝမတွေးရက်ပါ။ သူက မုန်း၍ လမ်းခွဲသည်ဟု တွေးမိချင်သည့်တိုင်အောင် ကံကခွဲ၍ ကွဲသည်ဟုသာ ခံယူခံစားနေပါမည် ချစ်သူရေ။

လွမ်းသည်ဟူသော ဝေါဟာရလောက်ဖြင့် သူ့ကို တမ်းတ၍ မရစကောင်း။ သတိရလွန်းပါသည်ဟူသော စကားလောက်မျှဖြင့်လည်း ရင်တွင်းအစိုင်းခဲသည် ပြည့်စုံကုံလုံလိမ့်မည် မဟုတ်။ ရင်ခွင်၌ပင်မက နဂါးသားတစ်ခုလုံးနှင့်လည်းမမျှ ဦးနှောက်တစ်ခုလုံးပင် လောင်ကျွမ်းကြေကွဲရသည်ကို (မနှိုင်းကောင်း နှိုင်းကောင်း) ဖိနပ်တစ်ရံဖြင့် နှိုင်းပြလိုက်လျှင် ကျွန်တော် ရိုင်းစိုင်းပေလိမ့်မည်။ ဒါပေမဲ့လေ ဦးနှောက်ထဲက ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး အတွေးအာရုံများကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖိနှိပ်သောအားဖြင့် ဖိနပ်နှင့်သာ နှိုင်းလိုက်ပါရစေ။ ချစ်သူနှင့်ပတ်သက်သော ဖိနပ်တစ်ရံကို ဘာနှင့်ဆွဲထုတ်ရမလဲ ဦးနှောက်ရေ။ မုန်းသွား

မောင်လှမျိုး (မင်းရောင်မြ)

သူတစ်ယောက်အကြောင်း ထပ်ပြောပြမယ်နော်။ မုန်းသွားသူဟုသာ ဆိုရပါသော်လည်း ကျွန်တော့်ကို ဟိုး... တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်သိပ် ချစ်တယ်ဟု ပြောခဲ့ဖူးသူပါပဲလေ။

သူက စိတ်ထားကောင်းပါသည်။ ရုပ်ရည်ချောပါသည်။ ဉာဏ်ပညာလည်း အသင့်အတင့်ရှိပါသည်။ သူ၏အပေါ်၌ ကျွန်တော် ၏ တုံ့ပြန်ချစ်စကားတို့သည် ကြမ်းရှုခဲ့မိသည်ဟု ကျွန်တော် ဝန်ခံလိုပါ ၏။ သူကလည်း မေးဖူးပါသည်။

“မောင့်ကို ကျွန်မချစ်တာ ယုံ ကြည်ပါရဲ့ လား”

“စစ်ထွက်ယောက်ျားကို စစ်အောင်မှသာ ချီးကျူးရာ၏။

ကောက်နှံစပါးကို ကျီသို့ရောက်မှ ချီးမွမ်းရာ ၏။

မိန်းမကို သေမှ ချီးကျူးရာ၏။”

အထက်ပါစာကြောင်းသုံးကြောင်းကို အဝေးသို့ ကြည့်ငေး လျက်၊ ကျွန်တော် ချွတ်ပြမိပါသည်။ အမှန်က မိန်းမကို အရွယ်လွန်မှ

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၄၀ ရင်တွင်းဖွဲ့ဝေဒနာများ

ချီးကျူးရာ၏ဟူသော စကားမူရင်းအတိုင်းမဆိုဘဲ သေမှချီးကျူးရာ၏။ ဟု ပြောလိုက်မိခြင်းကို သူတော်တော် စိတ်နာသွားပါသည်။ (အမှန် အတိုင်း ဝန်ခံပါရစေ။ ထိုကိစ္စ၌ ကျွန်တော် မှားပါသည်)

သိပ်မကြာခင်အချိန်အတွင်း၌ နောက်ထပ် ပြဿနာတစ်ခု တက်ပါသည်။ သူနှင့်ကျွန်တော် ဖြစ်သော ပဋိပက္ခပြဿနာ မဟုတ်ပါ။ သူ့အသိုင်းအဝိုင်း၊ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်း၊ သူ့ဗိသားစုနှင့်သူ အဆင်မပြေ ခြင်း ဖြစ်၏။

“နင် ရင်ဆိုင်ရတဲ့ ပြဿနာအားလုံးဟာ နင် မှားမှားမှန်မှန် နင့်အကုသိုလ်ကြောင့်ဖြစ်တာ”

အထက်ပါအတိုင်း ဝေဖန်ထောက်ပြမိခြင်းကို သူ လွန်စွာ စိတ်ဆိုးပါသည်။ သူ့အား ချီးနှိမ်သည်ဟု ပြန်လည်စွပ်စွဲပါ၏။ ကျွန် တော်က... “ငါ စေတနာနဲ့ ပြောတာ နင် ဉာဏ်ကောင်းကောင်းနဲ့ နားထောင်။ ဘယ်လောက် အကုသိုလ်ကင်းပါတယ်ဆိုတဲ့လူဖြစ်ဖြစ် သူတို့ရဲ့မစင် အညစ်အကြေး မိခင်ရဲ့ဝမ်းထဲမှာ ကြက်ဥတစ်လုံးလောက် ရှိတယ်လို့ ငါ ကြားဖူးတယ်။ အနည်းဆုံး အဲဒီအကုသိုလ်လောက် တော့ နင့်မှာ ရှိလိမ့်မယ်” ...ဟု ကျွန်တော် သေသေချာချာ

မောင်လှမျိုး (ရင်းချင်း(၆))

ပြောပြပါသည်။ နင်ကောင်းလျက်နဲ့ နင့်အပေါ် သူတစ်ပါး မကောင်းတာ သူတစ်ပါးကို အပြစ်မတင်နဲ့။ နင့်အကုသိုလ်ကို နင်မြင်အောင်ကြည့်”

ထိုစကားအဆုံး၌ သူ ကျွန်တော့်ကို တော်တော်မုန်းသွားပါသည်။ မုန်းတဲ့သူကို မမုန်းပါနဲ့ဟု ကျွန်တော့်မှာ တားဆီးနိုင်စွမ်းမရှိပါ။ အထင်လွဲခြင်းအပေါ် ရင်နာရပါသည်။ ဉာဏ်နည်းလေသူဟုလည်း မစွပ်စွဲရက်ပြန်။

မုန်းသွားသူနှင့် ပတ်သက်သော အတွေးစတိုသည်လည်း ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲ၌ ဖိနပ်အရံရံ။

အားလုံးကို ကျွန်တော် စကားပြောချင်ပါသည်။ ဦးနှောက်ထဲက ဖိနပ်တွေအကြောင်း တသွင်သွင် တစိမ့်စိမ့်ခွဲချပြောပြချင်ပါသည်။

အသက်ကြီးသောသူများ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်သည့်အခါ၊ ချီးမွမ်းစကားတွေဆိုကြပြီ။ နောက်ကွယ်ရောက်သောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့အတင်းစကားများ ပြောတတ်ဆိုတတ်ကြသည်ကို တွေ့သိမြင်ရဖန်များသောအခါ၌လည်း ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲတွင် ဖိနပ်တွေ

နန်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၆. ရင်တွင်းခွဲဝေအနာများ

တစ်ပြုကြီး ရောက်ရှိလာသည်။ အဲဒီဖိနပ်တွေကို ဘယ်လိုလွှင့်ပစ်ရမလဲ။ အားလုံးနဲ့ တကယ်စကားပြောချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မပြောရဲတော့ဘူး။ အထူးသဖြင့် ငယ်ရွယ်သူကို စကားပြောလျှင် ချီးနှိမ်သည်ဟု အထင်ခံရမှာ စိုးပါ၏။ ရွယ်တူချင်း စကားပြောလျှင် ယှဉ်ပြိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ကြမှာ စိုးပါသည်။ အရွယ်ကြီးရင့်သူများကိုလည်း စကားမပြောရဲပါ။ ရှေ့တစ်မျိုး နောက်တစ်မျိုး မုသားလက်သီးတွေနဲ့ ထိုးမှာ ကြောက်ပါ၏။

ကျွန်တော့်ကို စကားပြောခွင့်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်ကို သိတဲ့သူ ကျွန်တော်က သိတဲ့သူ တစ်ယောက်တည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် စကားပြောနေချင်ပါသည်။ စကားပြောခွင့်မရလျှင် ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲ၌ ဖိနပ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေပါလိမ့်မည်။ (ဖိနပ်တွေကို လွှင့်ပစ်ဖို့)

(ငါ့ကို မင်းနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောခွင့်ပေးပါ အချစ်ကလေးရေ) ...။ ။

2011- Feb 2

6:10 (p.m)

[(ရောင်စုံတိမ်တိုက်များ) ကလောင်စာ]

[၅]

“ညီမ၊လေးရဲ့ ရက်လည်ကို ဘာဖြစ်လို့
မလာတာလဲ”

ကျွန်တော် ... ချယ်ရီးဦး၏မျက်နှာ ဖွေးဖွေးလေးကို သနား
ဇွာစွာဖြင့် ငေးကာ ...

“အစ်ကို၊ တမင်မလာတာပါ ညီမ၊လေး။
အဲဒီနေ့က အစ်ကို၊ ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ
ညီမ၊လေးကို ရည်စူးပြီး ပုတီးစိပ်ပေးနေ
တာ”

“ဟုတ်လို့လား”

ဟောင်လှမျိုး (ရင်းစာအုပ်ဖွဲ့)

“ဟုတ်ပါတယ် ညီမ၊ လေးရယ်”

မျက်နှာငုံလျက်၊ ချယ်ရီဦး ငိုလေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ငိုတာလဲ ညီမ၊ လေး”

သူ ...၊ ခေါင်းခါ၏။

“မငိုပါနဲ့ကွယ်”

မျက်ရည်များကို ဖယ်သုတ်ပြီး၊ ချယ်ရီဦးက ကျွန်တော်ကို ကြေကွဲစွာကြည့်ရင်း ...

“ညီမ၊ လေး၊ သွားရတော့မယ်။ အစ်ကိုကို လာနှုတ်ဆက်တာ”

“ဘယ်ကို သွားရမှာလဲ”

သူ ခေါင်းခါ၏။ ပြီးမှ ...

“ကောင်းရာ မွန်ရာ သွားရဖို့ အစ်ကို၊ ကူညီပါနော်”

ကျွန်တော်၊ ခေါင်းညိတ်မိသည်။ ရင်ထဲတွင်၊ လှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ အမြင်အာရုံ၌ မှောင်အတိ ဖြစ်သွား၏။ မြင်ကွင်းမှ ချယ်ရီဦး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းခွဲစေဒနာများ

“ညီမ၊ လေး ...၊ ညီမ၊ လေး၊ ချယ်ရီဦး”

အော်ဟစ်မြည်တမ်း ခေါ်ငင်ရင်း၊ ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ နိုးသွားရသည်။

ရင်မောသည် ... ဟု၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိလိုက်၏။ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်၊ ချွေးများ စိမ့်နေလေသည်။

စားပွဲပေါ်ရှိ ပြက္ခဒိန်ကို ကြည့်မိ၏။

၂၀၀၉၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃၊ ထိုရက်စွဲကို ကြည့်ရင်း၊ ဝမ်းနည်းသလို၊ ခံစားရလေသည်။

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းခွဲဝေဒနာများ

မိုးဟိန်း ထွက်လာရာ လူနာဆောင်ဘက်သို့ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မိုးဟိန်းက ...

“လူနာက၊ ငယ်ငယ်လေးကွ၊ သနားပါ တယ်”

“ဒါ ... ကလေးဆေးရုံမှ မဟုတ်တာ”

“ကလေးလေးလို ငယ်တာကို၊ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးကွ။ အသက်နှစ်ဆယ်လောက်ကို ပြော တာ။ မိန်းကလေး လူနာ”

“ဪ”

လူနာဆောင်အပြင်ဘက်တွင်၊ တူညီဝတ်စုံများနှင့်၊ လူနာ လိုက်ဖို့သူတွေကို၊ မြင်ရ၏။ လူနာကို၊ လှစ်ခနဲသာ မြင်လိုက်ရသည်။

“လူတွေ များလှချည်လား”

“အင်း။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတွေ။ သူတို့ လိုက်

ဖို့ကြတာ”

ကျွန်တော် ... လူနာခုတင်ရှိရာသို့ ထပ်ကြည့်မိပြန် သည်။ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း၊ မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး။

(၂)

မိုးဟိန်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ၊ (-----) ဆေးရုံသို့ ကျွန်တော် သွားသည်။ သူ duty အထွက်ကို၊ ထိုင်စောင့်ရင်း လူနာဆောင်များဘက်သို့၊ ငေးကြည့်နေမိ၏။

□

“နောက်ကျလှချည်လား”

“လူနာအသစ် ရောက်လာလို့”

မောင်လှမျိုး (၁၉၅၀-၁၉၈၅)

ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ လူနာစုတင်ပေါ်တွင်၊ နီထိုင်နေသည်
ကို မြင်ရ၏။

“လာလေကွာ”

မိုးဟိန်း လှမ်းခေါ်မှ၊ ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့၏။

မိုးဟိန်းက၊ သူ... တာဝန်အားလပ်ချိန်တွင်၊ ဘောလုံးကန်
သည်။ ကျွန်တော်က၊ ဘောလုံးကွင်းသွားဖို့၊ သူ့ကို ဆေးရုံမှာ ဝင်
ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

[၉]

တစ်ပတ်လောက်ကြာသည်အထိ၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး ကောင်မ၊
လေး၊ ဆေးရုံမဆင်းရသေး။ ကျွန်တော် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ၊ ငေးကြည့်
မိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ပျော်နေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အစာ စားနေ၏။

ဆယ်ရက်ခန့်ကြာသောအခါ၊ မိုးဟိန်း၊ duty ဝင်နေမှန်း
သိလျက်၊ ဆေးရုံပေါ်သို့၊ ညနေပိုင်း ကျွန်တော် သွားဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (မင်းမင်းမင်း)

အားလပ်ချိန်မှာ ကော်ဖီအတူသောက်ရန် ဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ ...၊ မိုးဟိန်း၊ ခွဲခန်းဝင်နေသည်ဟု သိရင် လူနာဆောင်ထဲတွင်၊ ကျွန်တော် ... ဟိုငေး၊ ဒီငေး လုပ်နေစဉ် ဝိန်းဝိန်းပါးပါး ကောင်မ၊ လေး၏။ ခုတင်ဘက်သို့၊ ကြည့်မိ၏။ လူတွေ အံ့နေသည်။

စာရေးဆရာဆိုတာ၊ စပ်စုတတ်တာလား၊ စာနာတတ်တာလား ...၊ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မသဲကွဲ၊ ထိုနေရာသို့ အပြေးသွားဖြစ်၏။

ကောင်မ၊ လေး၊ မျက်ဖြူလန်နေသည်။ အသက်ရှူပုံ၊ မြန်ဆန်လွန်းနေ၏။ နံဘေးရှိ လူအများအနက်၊ မိခင် ဖြစ်ဟန်တူသော အဒေါ်ကြီးက၊ အသံတိတ် ငိုနေသည်။

“ဘာရောဂါ ဖြစ်တာလဲ”

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်းနှင့် ရင်တွင်းပွဲဝေအနာများ

“

“သောက်ခါးခါးလေ”

“လာကြည့်ပြီးပြီ အခြေအနေ မကောင်း

ဘူး”

ဦးလေးဖြစ်ဟန်တူသော၊ လူတစ်ယောက်က၊ တီးတိုးပြော၏။ ဖခင်ဖြစ်ဟန်တူသည့်၊ လူကြီးက ...၊

“ရောဂါက၊ ကျွမ်းသွားပြီလေ”

ကျွန်တော်က ...၊ လူတတ်ကြီးလုပ်လျက် -

“တီဘီ ... ရောဂါက၊ အသေအပျောက်

မရှိလောက်ပါဘူး”

အားပေးလိုစိတ်ဖြင့်၊ တီးတိုးပြော၏။

“ရောဂါပိုးတွေက၊ အဆုတ်ထဲ ပျံနေပြီ

... တဲ့။ ဆရာဝန် ပြောတယ်။

ပြီးတော့ ... သမီးက၊ အစာမစားတော့၊

ပိုဆိုးတာပေါ့”

“ကျွန်တော် ထိုင်မယ်နော်”

မောင်လှပျိုမျိုး (၁၉၆၄-၆၅)

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၆ ရင်တွင်းရွဲထားနာများ

ငိုနေသော၊ မိခင်နဲ့သေသောကောင်ဆိုင်ပြီး မျက်ဖြူလန်နေသော
ကောင်မ၊ လေးကို၊ ကရုဏာသင်္ကန်း ကျွန်တော် ငေးကြည့်မိသည်
စိတ်ထဲမှလည်း။ တတ်သံမျှ မှတ်သမျှ ဘုရားစာတွေ၊ ရွတ်
ဖတ်၊ ပူဇော်ပေးနေမိ၏။

ကျွန်တော် ထိုင်ရာမှ ထ၊ ရင်း၊ မိခင်ဖြစ်သူကို၊ လက်တို့
လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ...၊ အခန်းဝ၊ သို့၊ ခေါ်ခဲ့၏။

“ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းက၊ ဆရာဝန်ပါ။
ဒီဆေးရုံကပဲ။ ကျွန်တော် ...၊ သူ့ကို၊ သွားခေါ်
ပေးပါ့မယ်။ အန်တီက၊ လူနာအနားမှာ၊ ငိုမနေနဲ့
လေ။ လူနာကြားသွားရင်၊ မကောင်းဘူး”

အလေးတယူ၊ ခေါင်းညိတ်၏။ ပြီးနောက် ...၊

“ဆရာဝန်တွေ၊ လာကြည့်ပြီးသွားပြီ သား
ရဲ့။ နောက်ဆုံးအချိန် ... လို့ ပြောတယ်”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချမိ၏။

“ဒါ ... ဆွေမျိုးအားလုံးပဲလေ။ နယ်
ရောက်နေတဲ့၊ သူ့အစ်မ၊ ကတော့၊ မိခင်တော့မယ်။

မထင်ဘူး”

“တီဘီရောဂါကို၊ သောက်ဆေးနဲ့တွင်း၊ ကုသ၊ နိုင်နေပါပြီ။
သူက၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဖြစ်သွားရတာလဲ” ... ဟု၊ ကျွန်တော်
မေးမိသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူက ...၊

“ဖြစ်နေတာကြာပြီ။ ဆေးတော့ သောက်
တယ်။ အစားမစားဘူး။ ပြီးတော့ ... ကုမ္ပဏီမှာ၊
အလုပ်ဝင်လုပ်တယ်။ အသွားအလာများတဲ့အလုပ်။

ဦးလေးတို့က၊ မလုပ်ခိုင်းဘူး။ မိဘကို၊
အလုပ်အကျွေးပြုချင်လို့ ... ဆိုပြီး၊ ဇွတ်လုပ်တာ။
ပင်ပန်းတဲ့ဒဏ်တွေရော၊ အစားမမှန်တာရော၊ စု
သွားတာပါ”

“ဪ”

လူနာရှိရာသို့၊ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်ပြီး ...

“ကျွန်တော် ... ဆရာဝန်မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော် ...”

ပြောသင့် မပြောသင့်၊ စဉ်းစားပြီးမှ ...

မောင်လှမျိုး (ရှင်အရှင်(၆))

“ကျွန်တော် ... စာရေးဆရာပါ”

ကျွန်တော့်အမည်ကို ပြောမိသည်။ ပြီးမှ ...

“ဒီ ... ညီမ၊လေးကို ကျွန်တော် ကူညီချင်
တယ်။

အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်လောက်
တဲ့အထိတော့ ကျွန်တော် မကူညီနိုင်ပါဘူး။

အာရုံမမှားအောင်လောက်၊ ကျွန်တော် ကူ
ညီနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကူညီခွင့်
ပြုပါ”

“ရပါတယ်၊ သားရယ်” ... ဟု မိခင်ဖြစ်သူ ပြော၏။

ဖခင်က ... “ကျေးဇူးပါပဲ” ... ဟု ပြောသည်။

[၄]

“ညီမ၊လေးနာမည် ဘယ်သူလဲ အန်တီ”

“ချယ်ရီဦး”

အသက်ရှူနှုန်း မြန်ဆန်နေသည်။ မျက်ဖြူလန်နေသည်။

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှန်း၊ ချက်ချင်း မသိသေး။

ပိန်လိုနေသော လက်ဖျံလေးကို ကျွန်တော် ကိုင်လိုက်
သည်။ စိတ်မှာ ဘုရားကို အာရုံပြု၍ ရှိခိုးပူဇော်၏။ ပြီးနောက် ...

“ဤ ... ချယ်ရီဦး ... ဟု ခေါ်တွင်သူ၊ မိန်းကလေး၏
ကိုယ်စောင့်နတ်များနှင့် ဤလူနာဆောင်အတွင်းရှိ မြင်အပ်၊ မမြင်

အင်း ဝေနေယျသတ္တဝါများအားလုံးသို့...၊ သံသရာ အစ၊ မှ ယခု တိုင်၊ ကျွန်ုပ်ပြုခဲ့သော၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်များကို အမျှ ဝေပါသည်။ အားလုံးကြားကြားသမျှ... အမျှ၊ အမျှ၊ အမျှ၊ ကျွန်ုပ်ပြောဆိုသမျှသော၊ စကားများကို၊ ချယ်ခိဦးမှလည်း ကြားနိုင်၊ သိနိုင်၊ လက်ခံနိုင်ပါစေ... သတည်း' ... ဟု၊ စိတ်မှ အာရုံစူးစိုက်စွာ ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။

ပြီးမှ ...

လူနာ၏ နားအနီးသို့၊ ကျွန်တော် တိုးကပ်လျက် ...

“ညီမ၊ လေး၊ ချယ်ခိဦး၊ အစ်ကိုအသံကို၊ သေ သေချာချာ၊ နားထောင်ပါ။

ညီမလေးရဲ့၊ အသက်ရှူနှုန်းက၊ အရမ်းမြန် နေပါတယ်။ အဲဒီ မြန်နေတဲ့ အသက်ရှူနှုန်းကို၊ နေ သွားအောင်၊ ပုံမှန်ဖြစ်သွားအောင်၊ လုပ်ဖို့ မကြိုး ပမ်းပါနဲ့။

မြန်တာကို မြန်တဲ့အတိုင်း၊ သိအောင်လုပ်ပါ။ ရှူတိုင်း၊ ရှူတိုင်း... သိအောင်၊ သိအောင်၊ အာရုံ

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆. ဝင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

စူးစိုက်ပြီး၊ ကြည့်ပါ။

ငါ ... မောနေတယ်၊ ငါ ... အသက်ရှူ

မြန်နေတယ် ... လို့ မတွေးပါနဲ့။

ရှူနေ၊ ထုတ်နေတဲ့၊ လေကိုသား အဆက် မပြတ် သိအောင်၊ ကြိုးစားပါ။

အခု ... ပြောနေတဲ့၊ အစ်ကိုကြီးက၊ ဘယ် သူလဲ ... လို့ မတွေးနဲ့။ ဒီ ... စကားသံက၊ ခိုင်း တာလေးပဲ၊ ညီမ၊ လေး၊ လုပ်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းပါ”

ကျွန်တော့်စကားသံ အရပ်တွင်၊ မျက်ဖြူဆိုက်နေသူ၏ မျက် မှောင်ကလေး၊ လှုပ်လာ၏။ မျက်ဆံနက်ကလေးကို၊ တစ်ချက် တစ် ချက်၊ တွေ့လိုက်ရသည်။

“ရှူနေတဲ့ လေကို၊ အသိက အဆက်မပြတ်၊ သိနိုင်ရင်၊ အဲဒီ လေရဲ့၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံးကို၊ မြင်တတ်လာမယ် ညီမ၊ လေး။

အဲဒီလို၊ မြင်တတ်ပြီး၊ မြင်နိုင်ပြီဆိုရင် ညီမ၊ လေး၊ ချယ်ခိဦး၊ တာဝန်ကျေပါပြီ။

မောင်လှမျိုး (၁၉၆၀-၁၉၇၆)

သတိသိပ်ကောင်းသွားပါပြီ။ ဉာဏ်လည်း
သိပ်ကောင်းသွားပါပြီ။ ကြိုးစားကြည့်ပါ ... ညီမ၊
လေး”

လက်ဖျံလေးကို ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ကာ၊ ကျွန်တော် တာတွတ်တွတ်
ပြော၏။

မျက်ဖြူစိုက်ခြင်း၊ မရှိတော့။ မျက်နှက်ဝန်းလေးကို၊ မြင်
သည်။ မျက်လုံးကို၊ အလုံးစုံ မဖွင့်သေး။ မှေးနေသေး၏။ နာရီဝက်
ခန့်အကြာတွင်၊ အသက်ရှူနှုန်း၊ ပုံမှန်ဖြစ်သည်။ လွန်စွာ အံ့သြနေ
ကြ၏။

ကျွန်တော်ကတော့၊ မအံ့သြ။ ဝမ်းသာစိတ်တော့ ဖြစ်သည်။
ဒါ ... လူနာရဲ့ ကံပဲလေး။ ဒါ ... လူနာရဲ့ သတိတရားပဲလေး။
ကျွန်တော်က သတိပေးသူမျှသာ။

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ခင်တွင်းစွဲဝေဒနာများ

“ညီမ၊ လေး၊ အသက်ရှူနှုန်း၊ ပုံမှန်ဖြစ်သွား
ပြီ။

ငါ ... သက်သာသွားပြီ ... လို့၊ မတွေးပါ
နဲ့၊ ညီမလေး။

ပုံမှန်ဖြစ်နေတဲ့၊ ဝင်လေ၊ ထွက်လေကို၊ သူ
... ဝင်နေ၊ ထွက်နေတဲ့အတိုင်း၊ ဆက်ပြီး သိနေပါ
ညီမ၊ လေး။

ဟုတ်ပြီ။ ညီမ၊ လေး၊ ချယ်ရီဦး၊ သိပ်တော်
တယ်။ သိပ်ပြီး ... ဉာဏ်ကောင်းတယ်။

ဉာဏ်ကောင်းရင်၊ ကံကောင်းပါတယ် ညီမ၊
လေး”

နှုတ်ခမ်းဖျားလေးပေါ်သို့၊ ကျွန်တော် ရေ ... တစ်စက်၊
တစ်စက် တင်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ... ကော်ဖီခွန်းဖြင့်၊ တစ်
ခွက်၊ နှစ်ခွက်၊ သုံးခွက်။

ထိုညက ... ချယ်ရီဦး၊ မသေပါ။

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းရွဲဝေဒနာများ

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင်၊ မိုးဟိန်းထံသို့၊ ကျွန်တော် သွား
ခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ချယ်ရီဦးထံသို့၊ ကျွန်တော် သွားခြင်းဖြစ်၏။

ချယ်ရီဦးသည်၊ ခုတင်ပေါ်တွင်၊ ကျောခိုလေးဖြင့်၊ ထိုင်ကာ၊
ပေါင်မုန့်နှင့် နွားနို့ သောက်နေ၏။

“သမီး။ ဒါ ... ညက၊ သမီးအစ်ကိုလေ”

မိခင်က၊ မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ချယ်ရီဦးက၊ ကျွန်တော့်ကို၊
ချက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးဖြင့် မော့ကြည့်သည်။

“ထိုင်”

ကြည့်ရင်း၊ ပြောရင်းမှာ၊ ထိုင်ခုံ ယူပေးဖို့ သူ ဟန်ပြင်၏။

“ရတယ် ညီမလေး၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ”

“စားလို့ကောင်းလား” ... ဟု၊ ကျွန်တော် မေးသည်။ သူ
... ခေါင်းညှိတ်၏။

“အစားများများ စားနော်။ ဒါမှ အားရှိမှာ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အစ်ကိုကို သိလား”

“သိတယ်။ မေမေ ... ပြောတာ”

[၅]

“မင်း... ဘာသွားလုပ်နေတာလဲ” ... ဟု၊ မိုးဟိန်း မေး
၏။ “မင်းတို့၊ ဆေးကုပေးထားတဲ့လူနာကို၊ ငါ ... စိတ်ကုပေး
တာ” ... ဟု၊ ပြောပြီး၊ ချယ်ရီဦးအကြောင်း၊ ကျွန်တော်၊ ပြန်ပြော
မြဲဖြစ်သည်။

မောင်လှမျိုး (ရင်းစေ့မင်းမြ)

ပြောပြီး ကျွန်တော့်မျက်နှာအနီးသို့ လက်ဝါးဖြန့်၏။

“စာအုပ် လက်ဆောင်ပေး”

“ညနေမှာ လာပေးမယ်” ... ဟု ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။ ချယ်ရီဦး၏ အခြေအနေကို ကြည့်မြင်ကာ သူ့မိခင် ကြည့်နူးနေလေ၏။ ကျွန်တော်လည်း ကြည့်နူးမိပါသည်။

“ညက သေပြီထင်တာ၊ အသံတစ်သံ ကြားရတယ်။ အမှောင်ထဲမှာ။

တစ်ခါမှာ မကြားဖူးတဲ့ အသံ။ အသံက ... နိုင်းတဲ့အတိုင်း လိုက်လုပ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ... ဘယ်သူ့အသံလဲ။ သိချင်စိတ် ဖြစ်လာ ... ပြီး၊ ငါ ... သေရင် ဒါ ... ဘယ်သူ့အသံမှန်။ သိရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ... လို့ တွေးပြီး အားမွေးလိုက်တာ”

“ကောင်းတာပေါ့ ညီမ၊ လေးရဲ့”

ကျောဘက်မရှိ တရှိနေရာတွင်မှာပါ။ ဖိုက်တစ်ဖိုက်သွယ်ထားသည်ကို ကျွန်တော် မမြင်ချင်ယောင် ပြုလျက် နေရ၏။ ညက

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းခွဲဝေဒနာများ

နှာခေါင်းတွင် တပ်ထားသော ဖိုက်၊ မရှိတော့။

အခန်းပြင်ပသို့ရောက်သောအခါ ချယ်ရီဦး၏မိခင်က

“သူ့အစ်မနဲ့ တွေ့လိုက်ပြီလေ။ သားကို သိပ်ကျေးဇူးတင်တာပဲ။ ညက ဆုံးမယ် ... လို့ အားလုံးက ထင်ကြတာ။ သား ... လုပ်ပေးလို့”

“မဟုတ်ဘူး အန်တီ။ ညီမ၊ လေးရဲ့ ကံပါ။ ကျွန်တော့်အရည်အချင်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်က သတိကောင်းတာပါ”

ချယ်ရီဦး၏အစ်မ နွယ်နီနှင့် မိခင်ဖြစ်သူက မိတ်ဆက်ပေးသည်။ “ကျေးဇူးပဲ ... ဆရာ” ... ဟု နွယ်နီ ပြော၏။ “ရပါတယ်” ... ဟု ကျွန်တော် ပြောသည်။

ပြီးနောက် ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသမျှ စိတ် ... အာရုံ

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာင်း(၆))

ကိစ္စတွေကို၊ ချယ်ရီဦး၏မိခင်နှင့် အစ်မဖြစ်သူ နွယ်နီတို့ကို မှာကြား
ပြောပြဖြစ်လေသည်။

“ညနေကျရင်၊ စာအုပ်လာပေးမယ်နော်။
နေကောင်းအောင်နေနော်။ ဟိုတွေ့၊ ဒီတွေ့ မတွေ့
ရဘူးနော်”

ချယ်ရီဦးကို မှာကြားပြီး၊ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ခဲ့လေ၏။

(၆)

တစ်နေ့က၊ ကျွန်တော် ပေးထားခဲ့သော၊ ဝတ္ထုစာအုပ် တစ်
အုပ်ကို၊ ချယ်ရီဦး ဖတ်နေသည်။

“အိမ်ပျော်အောင် အိပ်လေ ညီမ၊လေး။ စာ
အုပ်ကို၊ နေကောင်းတော့မှ ဖတ်”

သူ... “ဟုတ်ကဲ့” သည်။ ပြီးနောက် “အော်တိုရေးပေး”
... ဟု ပြော၏။ သူ... ပေးသော ဗလာစာအုပ်ထဲတွင်၊ ကျွန်တော်
စာကြောင်း တစ်ကြောင်း ရေးပေးပြီး၊ လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးလိုက်၏။

မောင်လှမျိုး (ရင်းစာအုပ်(၅))

အချိန်တိုင်းကို အကောင်းဆုံး

အသုံးချပါ။

လေးစားခင်မင်လျက်

မောင်လှမျိုး(ခင်းချောင်းခြုံ)

[ခေတ္တလူ့ပြည်]

“အစ်ကို”

“ပြော ... ညီမလေး”

“ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ... ဒါ”

“သေသေချာချာ ပြန်ဖတ်ကြည့်ဦးလေ”

“ဖတ်တယ်။ နားမလည်ဘူး”

ကျွန်တော်က ...

“လူတိုင်း လူတိုင်း တစ်ယောက်ကို တစ်နေ့ တာ၊ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ပိုင်ဆိုင်တယ်။

ဆိုက်ကားသမားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပါမောက္ခကြီးပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကျန်း

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းမွဲဝေဒနာများ

မာရေး မကောင်းတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ်။ တစ်ယောက်ကို အချိန် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ပိုင်ဆိုင်တယ်။ အဲဒါကို လက်ခံချဲ့လား”

“ဟုတ်”

“အဲဒီ ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့ နှစ်ဆယ့်လေး နာရီမှာ ... ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့ ကောင်းတာကို လုပ်နေလား။

မကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့ မကောင်းတာကို လုပ် နေမလား။

ကိုယ့်ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ကြရတာ”

“ကောင်းတာပဲ လုပ်ချင်တာပေါ့” ... ဟု ချယ်ရီဦး ပြော

၏။

“ဒါပေါ့။ အစ်ကိုက ဆိုက်ကားသမားဆိုရင် မသောက်မစားဘဲ၊ ခရီးသည်တွေကို ကူညီတယ် ... လို့ နှလုံးသွင်းပြီး သင့်တင့်တဲ့ ဆိုက်ကားခန့် ဆိုက်ကားနင်းတဲ့အလုပ်ကို သေသေချာချာ လုပ်နေ

မှာပဲ။

အစ်ကိုက၊ မကျန်းမာတဲ့သူဆိုရင်၊ ငါးပိး သီလ၊ကို၊ လုံခြုံအောင်ထိန်းပြီး၊ မောပန်းနေရင် တောင်၊ ငါ ... မောပန်းတာ မဟုတ်ဘူး။

ရှုပ်ခန္ဓာက၊ ဖောက်ပြန်တာပဲ ... လို့ နှလုံး သွင်းမယ်။ မောလိုက်တာ ... ကွာလို့ နှလုံးသွင်းမိ ရင်၊ ဒေါသ။ မမောချင်ဘူး ... လို့ တွေးမိရင်၊ လောဘ။ လုပ်ကြံပါဦး၊ ကယ်ကြံပါဦး ... လို့ ဝရန်းသုန်းကာ။ အော်ဟစ်မိရင်၊ မောဟ ... လို့ နှလုံးသွင်းပြီး။

ဝေဒနာကို ... အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး၊ မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ သတိနဲ့ ကြည့်နေမှာပဲ”

“ညီမ၊လေး အမောဖောက်ရင်လည်း၊ အဲဒီ လို သတိနဲ့ ကြည့်နေရမှာလား”

“အင်းပေါ့။ သတိမလွတ်ရင်၊ လောဘ၊ ဒေါ သ၊ မောဟ ငြိမ်းတယ်။

ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီ မီးသုံးမီး ငြိမ်းနေ ရင်၊ အရာရာ ငြိမ်းတော့တာပါပဲ”

“နှစ်ဆယ့်လေးနာရီစလုံး ငြိမ်းအောင် လုပ် နေရမှာလား”

“ဟုတ်တယ် ... ညီမ၊လေး။ သတိနည်းတဲ့ သူက၊ မငြိမ်းဘူး။ သတိကြီးတဲ့သူ၊ ဉာဏ်ကြီးတဲ့သူ က ... အချိန်တိုင်း ငြိမ်းတယ်။

အချိန်တိုင်းကို၊ အကောင်းဆုံး၊ အသုံးချပါ ... ဆိုတာ၊ အဲဒါကိုပြောတာ”

“ဪ”

ချယ်ခီဦးက၊ စာကြောင်းလေးကို၊ ထပ်မံဖတ်ပြီး ...

“ခေတ္တလူပြည် ... ဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ် နဲ့ ရေးတာလဲ”

“ပါမောက္ခကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရဟန်းတော်ကြီးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုရင်ကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပဲပြုတ်သည်ပဲဖြစ်ဖြစ်။ ရုပ်ရှင်မင်းသားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စာရေးတဲ့လူပဲ

ဖြစ်ဖြစ်၊ လူဆိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူကောင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်။
လူ့လောကကို၊ ခဏရောက်လာကြတာပါ
ကွာ...လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိပေးတဲ့အနေနဲ့
ခေတ္တလူပြည်...လို့ ရေးတာ”

“ခေတ္တလူပြည်...ဆိုတော့ အမြဲတမ်း
ဘယ်မှာ နေသင့်တာလဲ”

ချယ်ရီဦးက၊ ပြုံးလျက် မေးသည်။ ကျွန်တော်က...၊

“စိတ်ထားယုတ်ရင်တော့ အပါယ်ငရဲမှာ
အမြဲနေရမှာပေါ့။ စိတ်ထားလည်း ကောင်းမယ်၊
ညာဏ်လည်း ကောင်းမယ်...ဆိုရင်တော့ အို လိုက်၊
နာလိုက်၊ သေလိုက်ဆိုတဲ့ နေရာ၊ ဒေသ၊ ဌာန
အဝန်းအဝိုင်းတွေကနေ၊ လွတ်ကင်းတဲ့ သဘောကို
ညာဏ်အားဖြင့်၊ ကိန်းဝပ်နိုင်မှာပေါ့”

“နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုလိုတာလား”

“ဟား...ညီမ၊လေး သိပ်တော်တာပဲ”

“မတော်ပါဘူး။ ကြားဖူးတာကို မေးတာပါ”

ပြောပြီး...ချယ်ရီဦး သက်ပြင်းချ၏။ ပြီးမှ...၊

“ညီမ၊လေး၊ ရောဂါသည်ဖြစ်နေရတာ တစ်
ချိန်က၊ သီလ၊ မစင်ကြယ်ခဲ့လို့ပေါ့နော်”

ကျွန်တော် ခေါင်းမညိတ်ရက်။ ထို့ကြောင့်...၊

“ဘယ်တုန်းက၊ ဘယ်လို မှားခဲ့ မှားခဲ့၊
လက်ရှိ အချိန်ကာလမှာ စင်ကြယ်ရင်၊ အလဟဿ
မဖြစ်ပါဘူး ညီမ၊လေးချဲ့”

“ဒါဆို ညီမ၊လေး၊ အခု...ဘယ်လို နေရ
မလဲဟင်”

“ရပ်က...ဖောက်ပြန်လို့၊ ဖြစ်လာတဲ့
အဖြစ်အပျက်ကို၊ ငါ...ခံစားရတယ်...လို့၊
မတွေးဘဲနေပေါ့။

နေတတ်ပါ့မလား”

သူ ခေါင်းညိတ်၏။

“ဒါဆို၊ အစ်ကို ဝတ္ထုစာအုပ်ကိုလည်း၊ ဖတ်
မနေနဲ့တော့။

မောင်လှမျိုး (ရင်းမောင်(၆))

တခြား ...

ဘာအကြောင်းမှလည်း၊ တွေးမနေနဲ့တော့။

ညီမ၊လေး ပိုင်ဆိုင်တဲ့၊ အချိန်တိုင်းကို၊

အကောင်းဆုံး အသုံးချနေပေါ့။

နော် ၊ ဟိုမလေး ”

သူ ... ခေါင်းညိတ်၏။

“ညီမလေးရဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ
... တွေကသာ ညီမ၊လေးရဲ့ လက်ရှိကာလ၊ အနာ
ဂတ်ကာလ၊ကို ဖန်တီးတာ။

ဥပမာ ...၊ ကိုယ်မနှစ်သက်တဲ့ လူတစ်
ယောက်အကြောင်းကို ပြောဆို ငေဖန်နေမယ်ဆိုပါ
တော့။ မနောကံ အားဖြင့်ရော၊ ဝစီကံအားဖြင့်ရော။

နှလုံးသွေးမှာ ဒေါသ၊ အဟုန်ကိန်းနေပြီလေ။
ဒေါသ အဟုန်က၊ အကြောင်းပြု အကျိုးပေးပြီဆို
ရင်၊ ပူလောင်တဲ့ အခြေအနေတစ်ခုခုကို အဲဒီ ကံ
ပိုင်ရှင်၊ ရင်ဆိုင်ရတော့တာပဲ။

နှလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၆ ရင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

ဓာတ်၊ ဒေါသ ... အဟုန်များရင် အပူဓာတ်၊ မောဟ
... အဟုန်များရင်၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညည်းဓာတ်တွေကို
တိုးပွားစေတာမို့လို့။

အဲဒီ ... အခြေအနေမျိုးတွေကို၊ လက်ရှိ
ဘဝမှာ ရင်ဆိုင်ရတဲ့အပြင် အနာဂတ်မှာလည်း ပြင်း
ပြင်းထန်ထန် ကြုံတွေ့ရဦးမှာပဲ”

“ဒါဆို ... တစ်ချက်ကလေးမှ၊ မှားလို့ မရ
ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ညီမ၊လေး။ လူ့အဝန်းအဝိုင်း
မှာတော့ ...

သတိလက်လွတ် များများမှားရင်၊ အန္တပုထု
ဇဉ်။ နည်းနည်းမှားလိုက်၊ သတိနဲ့ ဆင်ခြင်လိုက်ဆို
ရင်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ပေါ့။ လုံးဝ မမှားတော့ဘူး
ဆိုရင်တော့ အရိယာ ... သူတော်ကောင်းပေါ့”

“သူတော်ကောင်းဖြစ်ချင်တယ်” ... ဟု၊ ချယ်ရီဦး ပြော

မောင်လှမျိုး (ဆင်းစတုရန်း(၆))

“ဖြစ်ချင်တာကို၊ ဖြစ်အောင်လုပ်ရင်၊ ငြိ
ရမှာပေါ့ ညီမ၊လေးရယ်”

“ကျေးဇူး အရမ်းတင်ပါတယ် အစ်ကိုရယ်
မျက်ဝန်းတွင်၊ မျက်ရည်အနည်းငယ် ဝေဝွားသည်ကို ငြိ

ရ၏။

“ကဲ ... ညီမ၊လေး။ နားတော့။ သတိ
နော့ သတိနဲ့ နားနော် ... ညီမ၊လေး”

သူ ခေါင်းညိတ်သည်။

သူ့ရင်ဘတ်လေး နိမ့်ချည် မြင့်ချည် ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်
မသိချင်ယောင် ပြုရသည်။

[၇]

မိုးဟိန်းနှင့် ထမင်းအတူစားဖို့ပြောပြီး၊ လူနာဆောင်ဘက်
သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ လူနာမှတ်တမ်းပြုရာ၊ နေရာတွင်၊ ချယ်ရီဦး၏
ခင်ကိုး တွေ့၏။

“အန်တီ”

ကျွန်တော့်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်၊ ချယ်ရီဦး၏မိခင် ... ပြုံး
၏။ ခြောက်ကပ်သော အပြုံး။

ချယ်ရီဦးရှိရာသို့၊ ကျွန်တော် လှမ်းအကြည့်တွင် ...၊

“ညက၊ ဆုံးသွားတယ် သား”

“ဗျာ”

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ချင်းစတင်(၆))

“သမီးက မင်းကို၊ ကျေးဇူးတင်သွားတယ် ... သား”

“ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်တယ် ... ဟုတ်လား”

“အစ်ကိုက၊ သူ့ကို ... နေနည်း၊ သေနေနည်း ... သင်ပေးသွားတယ် ... တဲ့။ အရမ်းကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းတယ် ... တဲ့။ ညဦးပိုင်းတုန်းက၊ သမီး ပြောပြတယ်။

ည၊ ဆယ့်နှစ်နာရီကျော်လောက်က၊ ဆုံးသွားတာ”

“ကျွန်တော် ဆုံးမယ် မထင်သေးဘူး”

“ကံပေါ့ကွယ်။ သားကို အန်တီတို့ တစ်သားစုလုံး၊ ကျေးဇူးတင်တယ်နော် သား”

“ရပါတယ်” ... ဟုသာ၊ ကျွန်တော် ပြောဖြစ်သည်။

“သမီးက၊ အမောဖောက်တဲ့ကြားက၊ လတ်အုပ်ချီသွားနိုင်တယ်။ အဲ့ဒါ သားရဲ့ကျေးဇူးပေါ့”

“ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး အန်တီ။ အသက်ကို၊ ကယ်နိုင်လောက်တဲ့အထိ၊ ကျွန်တော် မကူညီနိုင်ခဲ့ဘူး”

“အာရုံကို၊ မမှားအောင် ကူညီတာ ...

အသက်ကယ်တာထက် ပိုကောင်းပါတယ်ကွယ်”

ချယ်ရီဦး၏မိခင်၊ မျက်စိတောက်စရာက ပြော၏။ အိမ်လိပ်စာကတ်ပြားလေးတစ်ခု ပေးသည်။

“ဈာပနကို၊ မလာဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ကျွန်တော့်ကို၊ ခွင့်လွှတ်ပါ အန်တီ။

ကျွန်တော် ညီမ၊ လေးအတွက် တခြား

နည်းနဲ့၊ ကုသိုလ်ပြုပေးချင်လို့ပါ”

“အန်တီ နားလည်ပါတယ် သားရယ်”

ဆေးရုံနံရံရှိ၊ ပြက္ခဒိန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

၂၀၀၈ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၃။

www.burmeseclassic.com

[၅]

ချယ်ရီ ဆုံးပါးပြီး၊ တစ်နှစ်တိတိကြာမှ၊ ချယ်ရီဦးကို ကျွန်တော် အိပ်မက် မြင်မက်ခြင်းဖြစ်၏။

ကံအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်၊ အာရုံမှာ လာရောက်စွဲထင်ကာ၊ မြင်မက်သော အိပ်မက် ... ဟုလည်းကောင်း၊ အခြားသော ကျွန်တော် ဉာဏ်မမီလောက်သည့် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် မြင်မက်လေသော အိပ်မက် ... ဟုလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော် ဒွိဟ၊ ဝေခွဲဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ်မမီသော်ငြား၊ မိရိုးဖလာ၊ ကြားဖူးနားဝ၊ ဗဟုသုတ နှင့် ကျွန်တော် ဘုရားစေတီများသို့၊ သွားရောက်ခဲ့သည်။

ချယ်ရီဦးသို့၊ ရည်စူးကာ ဘုရားဆင်းတုတော်များ၊ ဘုရားစေတီများတွင်၊ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသော ဘုရားစေတီများအတွက်၊ အလှူငွေအနည်းငယ်လည်း လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့

သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တစ်ပါးထံတွင်လည်း၊ ချယ်ရီဦးအမည်နာမဖြင့်၊ သင်္ကန်းကပ်လှူဖြစ်ပါသည်။

သံသရာအစမှ ... ယခုတိုင်၊ ကျွန်တော် ပြုလုပ်ခဲ့သည့်၊ နေကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်များကို၊ သံသရာအဆက်ဆက် တော်စပ်ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော၊ ဖိဘာ၊ ဆရာသမား၊ ကျေးဇူးရှင်များနှင့်တကွ၊ ယခုတပေ တော်စပ်ပတ်သက်လျက်ရှိသော ဖိဘာ၊ ဆရာ သမားများ၊ ကျေးဇူးရှင်များ ... အပြင်၊ အခြားသော ဆနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းနှင့်အတူ၊ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က၊ ကွယ်လွန်သွားရှာသော ချယ်ရီဦးအားလည်း ... ရည်စူး၍ အမျှဝေ

www.burmeseclassic.com

မောင်လှပျို (ရင်းစာရေး/နိ)

ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ညီမလေး ချယ်ရီဦးနှင့်တကွ၊ သုံးဆယ့်တစ်တုံသားများ
အားလုံး သံသရာခရီး (အမြန်) ငြိမ်းချမ်းပြီးဆုံးပါစေသတည်း။ ။

|အခြားကလောင်ရှင်နှင့်တွဲဖက်ထုတ်ဝေခြင်း

2009- Nov 10

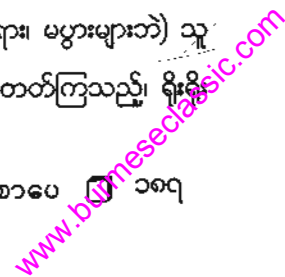
12:00 (p.m)

[၅]

စကားပြော မဆင်ခြင်တတ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော့်ကို
လူမုန်းများပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း၊ ရိုးရိုးသာမန်လူတွေ မုန်း
မှာကို မကြောက်တတ်ပါ။ (သူတော်ကောင်းတွေ ... ကဲ့ရဲ့မှာကိုသာ၊
လွန်စွာ ကြောက်တတ်သူဖြစ်ပြီး၊ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေ ...
မုန်းတီး၊ ကဲ့ရဲ့မှာကိုသာ၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။)

ရာထူး ဘယ်လောက်ကြီးကြီး၊ ရုပ်ကွက်မျက်နှာဖုံးမကလို့
ကမ္ဘာ့မျက်နှာဖုံးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ (သူတော်ကောင်းတရား၊ မပွားများဘဲ) သူ
တစ်ပါးကို၊ အားအားယားယား ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့နေတတ်ကြသည်။ ရိုးရိုး

သာမန်လူ မည်သူပင်ဖြစ်စေ၊ မည်သို့ပင်၊ ကဲ့ရဲ့ ကဲ့ရဲ့ ...။ ဘယ်
လောက်ပဲ ... မုန်းမုန်း။ ကျွန်တော် (လုံး ... ဝ)။ ဂရုမစိုက်ပါ။
သူတို့တွေ့ ... ချီးမွမ်းဖို့လောက်တော့၊ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားပါ။

သူတော်ကောင်း ... နတ်ကောင်းမ၊ ဟူသည့် ဆိုးရိုးစကား
လေးကို၊ ကြားနာဖူးထားသဖြင့်၊ သူတော်ကောင်းနှင့် နတ်ကောင်း
နတ်မြတ်တွေ ... ကဲ့ရဲ့ မုန်းတီးမှာကိုသာ၊ ကျွန်တော် အင်မတန်
ကြောက်ပါသည်။ (မှတ်ချက်။ ။ သူတော်ကောင်းဖြစ်ဖို့ ရာထူးကြီး
ရန်မလိုပါ။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ် ချစ်၊ခင်ဖို့အတွက်လည်း၊ ဘာ
... ပစ္စည်းနဲ့မှ တင်မြှောက်ရန်မလိုပါ။ [ဒါ ... ဗဟုသုတ၊ မျှတာပါ။

အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်မရှိ၊ ကိုယ့်အလုပ် ... ကိုယ် အာရုံ
မထားတတ်ကြသူတို့၏ အကဲ့အရဲ့နှင့် အခြားသော နတ်၊ အစုတ်အ
ပြတ်တို့၏ အငြိုးအငြင်ဟူသမျှကို၊ ကျွန်တော် ...။ ဘယ်တော့မှ
... ဂရုမစိုက်ပါ။ မထိတ်လန့်တတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ... ထိုအဆင့်
လောက်ရှိသော ... မည်သူ့ကိုမဆို (လူလူ ... နတ်နတ်)၊ ကျွန်တော်
ချို့သာစကား ပြောကြားဖို့ အစီအစဉ်မရှိပါ။

စကားဆင်ခြင်သင့်သည့် လူသူတော်ကောင်း၊ နတ်သူတော်

ကောင်းတို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် မဆိုထားဘိ။ ရည်စူးဖြစ်သည့် ကာလ၊
များ၌ပင်၊ ကျွန်တော် ... စကားတွင်မက၊ စိတ်မနောက်ကိုး၊ ဆင်ခြင်
နေဖို့၊ ဘယ်တုန်းကမျှ၊ ဝန်မလေးတတ်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော် ... စကားရိုင်းရိုင်းဖြင့်၊ တုံ့ပြန်ပြီဆိုလျှင်တော့
... ထို ... လူ၊ ထို ... နတ်သည်၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်သော၊
အနတ်စုတ် ဂုတ်စုတ်ဖြစ်သော၊ လေးစားဖို့ မလိုသော သူသာ ဖြစ်ပါ
ကြောင်း ...။

“မင်းက ... ကျိကျိတက် မချမ်းသာဘူးဆို
တော့၊ ငါ့ သမီးလေး။ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရမှာ ...
မလိုလား ... လို့၊ မင်းနဲ့ ... ငါ့သမီးကို၊ သဘော
မတူတာ”

ကျွန်တော်နှင့် သဘောမတူနိုင်ရှာသော၊ ချစ်သူ၏မိခင်နှင့်၊

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ချစ်စရာအိမ်)

ကျွန်တော် ... စကားပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်ကတော့ ... စကားပြောနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ “ဘာကြောင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ အန်တီ သမီးကို သဘောမတူတာလဲ” ... ဆိုတာ၊ တိုက်ရိုက် မေးမြန်းနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“နင်က ... အလောင်းအစား၊ အသောက်အစား၊ ဝေဖေ ဂျပ်ဂျပ် ... ဖို့၊ ငါ့ ... သမီးနဲ့ သဘောမတူတာပေါ့” ... လို့များ ပြောဆိုမည် ... ဆိုလျှင်၊ ကျွန်တော်က ... မည်သည့်အလောင်း အစား၊ အသောက်အစား၊ အပျော်အပါးမှ၊ စိတ်မဝင်စားပါကြောင်း နှင့် သူ့ သမီးကို မည်သည့်မျှ စုံမက်နှစ်သက်ပါကြောင်းကို ရိုသေစွာ တင်ပြပြောကြားဖို့ ကျွန်တော် ဝန်မလေးလှပါ။

သို့သော် ...။ ဒါပေမဲ့ ...၊

“ကျွန်တော်နဲ့ ယူရင် ...၊ အန်တီသမီး ဆင်းရဲမှာ စိုးရိမ်တယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“အန်တီသမီးမှာ ... ခြေတွေ၊ လက်တွေ့ မပါဘူးလား”

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၄. ရင်တွင်းခွဲဝေဒုက္ခများ

“မင်း ...၊ ဘာ စကားပြောတာလဲ”

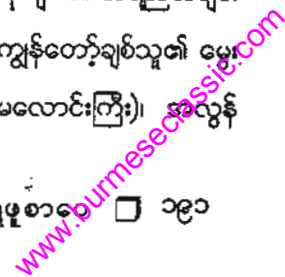
“ဗမာစကား၊ ရိုးရိုးလေး ပြောတာလေ။

ကျွန်တော်က၊ ညှံဖျင်းလို့ ဆင်းရဲ မွဲတေ၊ခွဲမယ်ဆို ရင်တောင်၊ အန်တီသမီးမှာ ... ခြေတွေ၊ လက်တွေ့ ပြည့်စုံရင် ...

သူ့ဘာသာ မဆင်းရဲ၊ မမွဲတေအောင်၊ ရှန်း ကန်ရှာဖွေတတ်ဖို့ အန်တီ ... သင်ထားပေးဖို့ လို တာပေါ့။

သူ ... ယူမယ့်သူ ဆင်းရဲတာနဲ့ သူပါ၊ လိုက်ပြီး ဆင်းရဲမယ်ဆိုရင် ...၊ အန်တီသမီးက၊ ကိုယ်ပိုင် အရည်အသွေး၊ မရှိလို့ဘဲ။ ဒါမှ ... မဟုတ်၊ သူတစ်ပါးကို၊ အားကိုးရလောက်အောင် ခြေ၊ လက်၊ အင်္ဂါ မစုံလင်လို့ဘဲ ... ဖြစ်မယ်”

အထက်ပါ၊ စကားလုံးများ၏ အရည်အချင်း ကြောင့်၊ ကျွန်တော့်အား၊ ကျွန်တော့်ချစ်သူ၏ မွှေး မေမေ (အန်တီ ယောက္ခမလောင်းကြီး)၊ အလွန်

မောင်လှမျိုး (ရင်းချင်း(၆))

... အင်မတန် မုန်းတီးသွားခဲ့ဖူးပါသည်။ (ကျွန်တော်
... ဝန်ခံထားပြီးသားနော်။ ကျွန်တော် ... စကား
ပြော၊ မဆင်ခြင်တတ်ဘူးလေ)။ အဲဒါကြောင့် လူမုန်း
များရတာ။

(၂)

“အစ်ကို ... စဉ်းစားကြည့်။ ချစ်တာက၊
ချစ်တာပဲ။ သူ့ကြောင့် အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ...၊
မျက်နှာငယ်ရပေါင်းများပြီ”

ခင်ခင်မင်မင် ရှိသော နှမ၊ အရွယ် ကောင်မလေးတစ်
ယောက်က ကျွန်တော့် ရှေ့မှောက်တွင် သူ့ချစ်သူအကြောင်း ...၊
အိမ်ပွန်းခန်း ဖွင့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

“ဘာကြောင့် မျက်နှာငယ်ရတာလဲ။ သူက
... ကိုယ်ကျင့်တရား၊ မကောင်းဘူးလား။ ဒါနဲ့

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်၊ နင့်အပေါ်၊ မကြင်နာဘူးလား။ ဒါမှ ...
မဟုတ်။ နင့်ကို လက်မထပ်ဘဲ အပျော်တွဲနေတာပဲ
လား။ အဲဒါမျိုးဆိုရင်၊ ငါ့ကို ... ပြော။ ငါ ...
ကောင်ကို သွားသတ်မယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး ...။ အဲဒါမျိုး အပြစ်မရှိ
ဘူး”

“ဪ ...၊ တော်သေးတာပေါ့။ ဒါပဲ
... ဒီကောင်၊ မျက်နှာငယ်စရာ၊ ဘာချွင်းချက်မှာ
ရှိနေတာလဲ။ မရှိသေ့စကား။ ကိုယ်၊ လက်အင်္ဂါများ
မခံလင်လို့လား”

“ဟင့်အင်း။ သူ့ အလုပ်အကိုင်ကို ပြောခွင့်
တာပါ”

“ဪ ...။ သူ့အလုပ်အကိုင်က သမား
အာဇီဝ၊ မဟုတ်လို့လား။ အလောင်းအစားခိုင်လား
အရက်ဆိုင် ဖွင့်ထားသလား။ နိုက်ကလပ် ဖွင့်ထား
တာလား။ ကာရာအိုကေ ... နဲ့ လုပ်စားနေတာ

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

လား”

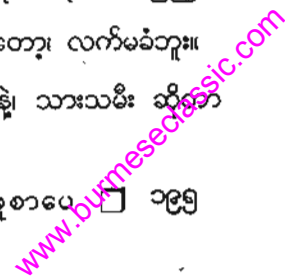
ကောင်မလေး၊ ခေါင်းခါပြီး ...

“ကုမ္ပဏီမှာ ကားမောင်းတာလေ။ ဘယ်မှာ
... တက်လမ်း ရှိမှာလဲ။ မိဘ၊ ဆွေမျိုးတွေက မေး
တယ်။ ဘာအလုပ်လုပ်သလဲ ... တဲ့။ ကားမောင်း
တယ် ... လို့ ပြောပြလိုက်ရတိုင်း ကျွန်မ၊ မျက်နှာ
ငယ်ရတယ်။ ဒါကို ... သူက မသိဘူး။ လက်ထပ်
ဖို့ပဲ လာလာ ပြောနေတယ်”

“ဪ ...။ တော်တော် အလိုက်မသိတာ
ပဲ”

“ဒါနဲ့ ...။ နင်က ... သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့
လက်မထပ်တာလဲ”

“အဲဒါပဲလေ။ ကားမောင်းတဲ့ဝင်ငွေနဲ့ ဘာ
... ဆက်လုပ်လို့ရမှာလဲ။ လိုအပ်ရင် ... ပြည်ပ၊
သွား။ အလုပ်လုပ် ... ဆိုတော့ လက်မခံဘူး။
လက်ထပ်ပြီ ဆိုတာနဲ့ သားသမီး ဆိုတာ

ရှိလာမှာပဲ။ ဘယ်မှာလဲ ... ကျူရှင်ခ။ ဘယ်မှာလဲ ... သားသမီး၊ နောင်ရေး။ ကျောင်းအကောင်းစားမှာ ထားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သားသမီး လိုအပ်တာ အချိန်မရွေး ဖြည့်ဆည်းဖို့၊ ဒီ ... ကားမောင်းတာနဲ့ ဘယ်လို ... လုပ်ရမလဲ”

“နင်က ... နင့် ချစ်သူကို ဘယ်လို အရည် အချင်းမျိုးတွေ ရှိစေချင်တာလဲ”

“ငွေကို အချိန်တိုင်းရှာ။ ကျွန်မ၊ မိဘ၊ ငြင်းရ ခက်လောက်အောင်၊ ထည်ဝါတဲ့ အလုပ်၊ ပြောင်း လုပ်။ ဟောဒါ ... အိမ်၊ ဟောဒါ ... ကား။ ဟော ဒါ ... ဝင်ငွေ။ ... ဆိုပြီး၊ အားလုံး ဝေးကြည့်ရ လောက်အောင်၊ ကြိုးစားပစ်လိုက်စေချင်တာ။ အခု တော့ ... လက်ထပ်ဖို့ ပိုက်ဆံစုနေတယ် ... တဲ့။ ကုမ္ပဏီကားမောင်းပြီးတော့ ...။ ဟင်း ဟင်း ... အို ရချည်သေးရဲ့”

ကျွန်တော် အမုန်းခံရပါတော့မည်။

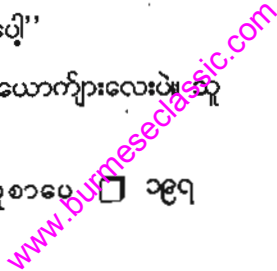
“အခု ... နင် ... ဖြစ်စေချင်တာတွေ၊ သူ့ကို ဖြစ်အောင်၊ မလုပ်ခိုင်းဘဲ၊ နင်က ... နင့် ဘာသာ၊ ဖြစ်အောင်၊ မလုပ်တော့ဘူးလား”

“အန် ...။ ဘာပြောတာလဲ”

“ဪ ... နင့်ချစ်သူက၊ စီးပွားကောင်း ကောင်း မရှာတတ်တော့။ သူ့ဘာသာ ... ကားပဲ မောင်းနေပေ့စေပေါ့။ သူ့ကို ဖြစ်စေချင်တဲ့၊ အရည် အချင်းမျိုးတွေ၊ နင့်မှာ ရှိအောင်၊ နင် မလုပ်တော့ ဘူးလား ... လို့ မေးတာပါ။

လက်ထပ်မယ့် ... ယောက်ျားကိုပဲ၊ ဒါတွေ ... ဒါတွေ ရှိအောင် လုပ် ... ဆိုပြီး၊ နင်က၊ ထိုင် နေမယ်ဆိုရင် ... နင်က ... လယ်ကွင်းကြီး ဖြစ်ပြီး၊ ယူရမယ့် ယောက်ျားက၊ နွားလုံးလုံးဖြစ်နေ မှာပေါ့။ နင်လည်း ... နှစ်ယောက်နီးဖို့အတွက်၊ တစ်ဖက်တစ်လမ်းက၊ လုပ်ပေါ့”

“ဟင် ...။ သူက ယောက်ျားလေးပဲ။ အူ

မောင်လှမျိုး (ချင်းစာရေးဆွဲ)

... ဦးဆောင်ပေါ့”

“မိန်းကလေးလည်း၊ ငြုပ်သီးစားရင်၊ စပ်
တယ်။ ယောက်ျားလေးလည်း၊ ငြုပ်သီးစားရင်၊ စပ်
တယ်။ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းကလေးမို့ ပို... မစပ်ပါဘူး
ဟာ။ အတူတူပါပဲ။

ဘယ်သူက၊ မှ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ၊ ဦးဆောင်ဖို့
မလိုပါဘူး။ အတူတကွ၊ ဆိုတဲ့ ... စိတ်နှလုံးလေး၊
ရှိထားရင် ...။ သူတစ်ပါး အားကိုးချင်စိတ် လျော့
သွားမယ်။ သူတစ်ပါး အားကိုးချင်စိတ်တွေ၊ လျော့
သွားကြရင်၊ တိုင်းပြည်ပါ ... တိုးတက်တယ်။

နင့်လို။ ယူမယ့် လင်ကို အားကိုးဖို့ ထိုင်
စောင့်နေတဲ့သူတွေကြောင့် ...။ အမျိုးသမီးတချို့
ဘဝ ... မတိုးတက်”

ဆက်မပြောပါရစေနဲ့တော့။ ကျွန်တော် ထပ်မံ အမုန်းခံလိုက်
ရပြန်သည် ... ဟုသာ၊ တွေးမှတ်လိုက်စေချင်ပါသည်။ ကျွန်တော်
... အခုအချိန်အထိ စကားပြော မဆင်ခြင်တတ်သေးပါ။ အားနွဲ့သူ

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းဆွဲဒဏ်များ

ဒေကို၊ စကားကြမ်းကြမ်း ပြောခဲ့မိလေခြင်း ...။ ။

2011- Apr 16

3:30 (p.m)

[၂၀၁၁ (၉၆) Beauty Max-မဂ္ဂဇင်း]

[၅]

ရာဇဝင် ဇာတ်ကားတွေကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ဘုရင် ဖြစ်
ချင်ခဲ့သည်။

ည ... ဘုရားရှိခိုးရင်တောင်၊ ဘုရင်ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်း
ပြီးမှ အိပ်ရာဝင်တာ။

ငါ ဘုရင်ဖြစ်ရင် ... လို့ တစ်စုံတစ်ခုတွေ့ပြီး အိပ်မှ အိပ်ပျော်
တာ။

ဟိုးတုန်းက ရာဇဝင်ကားတွေထဲ၊ ခင်မောင်ဇင်ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်
ခင်းသားကြီး၊ ဘုရင်လုပ်တဲ့ ဇာတ်ကားတွေ ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။

မောင်လှမျိုး (ချင်းစာရေးဆရာ)

အဲဒီလို ဘုရင်တစ်ပါးပါ။ ပါဝင်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား၊ တစ်ကားလောက် ကြည့်ပြီးခဲ့ပြီဆိုရင်၊ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ ကျွန်တော် ဘုရင်လုပ်တမ်း ကစားတော့တာပဲ။

သရက်ကိုင်းတွေ ခုတ် ဖြတ်၊ သရက်ရွက်တွေ ခြွေ၊ ပြီးတော့ တုတ်ချောင်းလေးတွေနဲ့ သရက်ရွက်တွေကို တဲ။ မကိုင်း... စလွယ်... ဆိုတာတွေကို၊ အဲဒီ သရက်ရွက်တွေကို တုတ်ချောင်းလေးတွေ နဲ့ တဲပြီး၊ လုပ်တာလေ။

“ငါလည်း ဘုရင် လုပ်ချင်တယ်”

တစ်ယောက်ယောက်က ဘုမသိ ဘမသိ စင်ပြိုင် ဆန္ဒလေး မတောက်တခေါက်နဲ့ အနားမှာ လာပြီး တင်ပြလိုကတော့ ကျွန်တော် ချက်ချင်း အမိန့် ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဘုရင် လုပ်ချင်ရင် မပါနဲ့၊ ဒီကစားပိုင်းမှာ

နလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၄ ရင်တွင်းခွဲဝေနာများ

ငါ ဘုရင်ပဲ၊ မင်း ပါချင်ရင် စစ်သူကြီးလုပ်၊ အိမ်ရှေ့မင်းသားလုပ်”

ကျန်တဲ့ ကစားမော်တွေက ငြိမ်သက်သလောက် အဲဒီ သောင်းတန် ဆိုသော ကောင်က ကျွန်တော့်ကို မကျေမနပ် လာဖြစ် နေတာ။

“အကုန်လုံး ရွယ်တူချည်းပဲ၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဘုရင် လုပ်ရတာလဲ၊ ငါလည်း မင်းနဲ့ ရွယ်တူပဲ”

ဘုရင်ဆိုတာ ဘာမဟုတ်တဲ့ကောင် တစ်ကောင်ကို အဖက်လုပ်ပြီး စကား ပြောလေ့မရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဗီဒီယိုတွေထဲမှာ ကြည့်ဖူး သိဖူးထားသည်လေ။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီ သောင်းတန် ဆိုတဲ့ ကောင်ကို ကျွန်တော် ဘာစကားမှ ပြန်မပြောဘဲ၊ လက်ပိုက်နေလိုက်သည်။

လက်ပိုက်ထားရင်းက အနားမှာရှိတဲ့ မှူးမတ်သေနာပတိတွေကို ‘ဟေ့ကောင်တွေ ငါ ဘာဖြစ်လို့ ဘုရင် လုပ်ရတယ်ဆိုတာ ပြောပြလိုက်စမ်း’ ... ဆိုတဲ့ မျက်နှာထားမျိုးနဲ့ စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီလို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မျက်နှာမှာ ထုံးတေ့ သုတ်ပြီး ပုဏ္ဏားဖြူ၊ ပုဏ္ဏားညို လုပ်ကြသည့် ချွန်တွန်းနှင့် ချော့ထံ တွန်းတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က ကျွန်တော် ဘုရင် လုပ်ဖြစ်ရသော အကြောင်းကို ချက်ချင်း ပြိုင်တူ ကြေညာပစ်လိုက်သည်။

“ကံမြင့်က ငါတို့ကို ပိုက်ဆံ တစ်ယောက် တစ်ရာ ပေးထားတာကွ၊ ပြီးတော့... ဘုရင် အဝတ် အစားလုပ်ဖို့ သရက်ရွက် သီပေးတဲ့ သူကိုလည်း သူက ငါးဆယ် ပိုပေးတယ်၊ မင်း ဘာမှ မသိဘဲနဲ့ လာမရှုပ်နဲ့”

သောင်းတန်က ...

“ပိုက်ဆံ ပေးနိုင်တိုင်း ဘုရင် မဖြစ်ဘူးကွ သံလျက် ရှိမှ ဘုရင်ဖြစ်တာ”

“မင်းမှာ သံလျက်ရှိလို့လား”

“ရှိတယ်”

သူ့အဖေ ပန်းရံလုပ်သော သန်းလျက်ကို သောင်းတန် ယူ လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ တစ်ရာတန်

တစ်ရွက်ကို ထုတ်လိုက်၏။

သောင်းတန် လက်ထဲမှ သံလျက်ကို ယူပြီး ထိုတစ်ရာတန် ငွေစက္ကူကို သောင်းတန်၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ငါ့ကို၊ အဲဒီ သံလျက် ငှား”

သောင်းတန်၏ နှုတ်ဖျားမှ ငြင်းဆန်သံ မကြားရ။

“မင်းကြီးများ”

“ဘုရား... ”

“ငါ့ကိုယ်တော်မြတ် တိုင်းခန်း လှည့်လည်

တော် မူမယ်”

“ဘာနဲ့ လှည့်မှာလဲ”

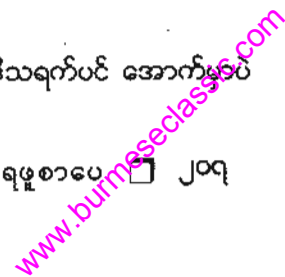
“လမ်းလျှောက်ပြီး လှည့်မှာပေါ့ကွ”

“လမ်းလျှောက်ပြီး လှည့်လို့ မရဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒေါ်အေးသန်းတို့ အိမ်ရှေ့ရောက်ရင် ခွေး ကိုက်လိမ့်မယ်”

“အဲဒါဆိုလည်း ဒီသရက်ပင် အောက်မှာပဲ

မောင်လှမျိုး (ရှင်စတုရန်း)

မြေစိုက်နန်းနဲ့ နေတော့မယ်။ ... မင်းကြီးများ”

“ဘုရား”

“အားလုံး ထိုင်ကြ”

(၂)

ထိုအမှုအကျင့်လေးကို အစွဲအလမ်းပြုလျက်၊ တိုင်းပြည်
ညှိရှင် လုပ်ချင်စိတ်တွေ၊ အရွယ်ရောက်သည်အထိ ကျွန်တော့်မှာ
ပျောက်။ ဘုရင် ဖြစ်ပါစေ ဘုရား... ဟု ညစဉ် ညတိုင်း ဆုတောင်း
နေ။ အိပ်ရာ ဝင်စမြဲ။ စိတ်စွဲပြီးမှ အိပ်ပျော်စမြဲ။

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းရွဲဝေဒနာများ

ခန့်အပ်ကာ၊ ရိုသေစွာ ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

“ဟဲ့ ဘုရင်”

“ဘုရား”

“ကောင်းကောင်း အုပ်ချုပ်နော်”

“မှန်ပါ ဘုရား”

“မယားလည်း အရမ်း မကြောက်နဲ့၊ စကားလည်း အရမ်း မခြောက်နဲ့။ မယား အရမ်းကြောက်တော့ ညီတူ ညီသား ပြုံးတတ်တယ်၊ စကား အရမ်းခြောက်တော့ ပြည်သူ့ ပြည်သား မုန်းတတ်တယ်”

“စိတ်ချတော်မူပါ ဘုရား။ လုံးဝ မမှန်းစေရပါဘူး။ ပြည်သူ့ ပြည်သား အားလုံးကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဘော့ပွဲ ကြည့်ခွင့် ပေးထားပါတယ် ဘုရား”

“အိမ်း... အလောင်းအစားတော့ မပါစေနဲ့ကွ”

“မှန်ပါ။ အချင်းချင်းပဲ လက်တို့ လောင်းခိုင်းပါတယ် ဘုရား”

[၉]

တစ်ညသောအခါ၌ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော် ဘုရင်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ဘယ်တိုင်းပြည်မှာ ဖြစ်သည်လဲတော့ မသိဘောလိမ့် မင်သမီးလေးယောက်နှင့်အတူ ဘိသိက်ခံရသည်ဟု မသိသဖြင့် ဘယ်နိုင်ငံမှာ ဘုရင်ဖြစ်သည်လဲဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာ စဉ်းစားကြည့်ကြပေတော့။

သီရိ ဗျတ္တိ သတ္တိမဟာ ဓမ္မရာဇာ ဝိပတိဘွဲ့ကို ခံယူလျက် ဘိသိက် သွန်းလေ၏။ ငယ်ငယ်က ဗေဒင် တွက်ပေးခဲ့သည့် ဆရာတော် ဦးပညာကို မင်းဆရာ (သာသနာပိုင် အဖြစ်) လျှောက်ထား

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းစရာင်မြ)

“သယ်... ဒီဘုရင်ကတော့ နောက်ရွတ်ရွတ်

“ဟဲ့”

ဆရာတော်ကို ကျီစယ်မိခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်
သေသေချာချာ အုပ်ချုပ်ပါသည်။ ခိုးသား ဓားပြ၊ သူပုန် သူကန်
တွေ့လို့ကတော့၊ သေဒဏ်ပဲ။ တခြား တိုင်းပြည်က ရိရိသဲ့သဲ့
လုပ်လို့ကတော့ စစ်ချီပြီး အပြီး တိုက်ပစ်လိုက်တာပဲ။

အထောက်တော်တွေ၊ သံတော်ဆင့်တွေ အပြည့်နဲ့၊ တိုင်း
ပြည်ကို၊ ဒေါက်ထောက်ထားတာ။ မင်းညီ မင်းသားတွေ လာဘ်စား
တယ် ကြားလို့ကတော့ ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် လျှာတွေ
ဖြတ်ပစ်လိုက်တာ။

ပြည်သူ့ ပြည်သားကလည်း ချစ်၊ ကြောက်၊ ရိုသေ။ တခြား
တစ်ပါးက တိုင်းပြည်တွေကတော့ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ကြ

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆. မင်တွင်းခွဲဝေဒနာများ

သည်။ ကြောက်ဆို ဘိသိက် ခံယူထားတဲ့ ဘွဲ့ကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ။
သိရိ ဗျတ္တိ သတ္တိမဟာ မွေရာဇာ ဖိပတိတဲ့။ ကြားသည့်သူတိုင်း ဖြူ
သွားမည်။

“ဟဲ့ ဘုရင်”

“ဘုရား”

“နင်တော့ ငရဲ ကျတော့မှာပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ ငရဲ ကျမှာလဲ ဘုရား၊ တပည့်
တော်ကို၊ တိုင်းပြည်က ချစ်ပါတယ် ဘုရား၊ ဥပဒေ
ကို၊ မလိုက်နာတဲ့ သူပုန် သူကန်တွေကတော့၊ မုန်း
ကြမှာပေါ့ ဘုရား...။

မင်း ဘုန်းကြီးလျှင်၊ ရန်မီး မုဒိမ်း၊ ဘေးခပ်
သိမ်းသည်။ ခြိမ်းကာ ခြောက်ကာ၊ ပျောက်ပျက်ရာ

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းချောင်းဖွဲ့)

နုလုံးသား အစားထိုး ကုသနည်း ၂၄ ရင်တွင်းစွဲဝေဒနာများ

၏...တဲ့။ တပည့်တော် နာမည်နဲ့ လိုက်အောင်တော့
စီရင်မိပါတယ် ဘုရား”

“အေး...ငါ မိန့်ချင်တာလည်း အဲဒါပဲ၊
မင်း ဘုရင် လုပ်နေသမျှတော့၊ အ၊ကုသိုလ် တစ်ခု
မဟုတ် တစ်ခု၊ ကျူးလွန်နေရဦးမှာပဲ...။

တိုင်းသူပြည်သားကို ဘယ်လို စောင့်ရှောက်
စောင့်ရှောက်၊ ပြည့်အန္တရာယ်တွေကိုတော့၊ မင်း
သတ်ဖြတ် ဖြိုခွင်းရတာပဲ မဟုတ်လား”

“မှန်ပါ။ ဒါ မွေတာပါ ဘုရား”

“အေး။ မကောင်းမှုကို သားသမီး ပြုရင်၊
မိဘ ပြုသည် မည်၏တဲ့။ မကောင်းမှုကို တပည့်
ပြုမိရင်၊ ဆရာ ပြုသည် မည်၏တဲ့။ မကောင်းမှုကို
တိုင်းသူပြည်သား ပြုရင် ရှင်ဘုရင် ပြုသည် မည်၏
တဲ့...။

စကြဝတေး မင်းစည်းစိမ်ကိုတောင် အရိယာ
သူတော်စင်တွေက ကြည့်ငေးပြီး သနားမိကြတယ်

တဲ့”

“ဘာကြောင့်ပါလဲ ဘုရား”

“အပါယ်ငရဲကျမှာ စိုးလို့ပေါ့ကွယ်၊ ရှေးရှု
မေတ္တာ၊ ကရုဏာနဲ့ နာနာကျင်ကျင်၊ အပြစ်မြင်တိုင်း
ဝမ်းတွင် မသို၊ ဟုတ်တိုင်း ဆို၍၊ ကျိုးလိုစိတ်က
ဆုံးမတတ်သူ၊ ဆရာ ဟူလောတဲ့။

ငါ၊ မင့် ဆရာ ပီသချင်လို့၊ မင့် အပြစ်ကို၊
ငါ၊ ထောက်ပြတာပဲ”

“တပည့်တော် မတရား ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး”

“မင်းကိုယ်တိုင် မလုပ်ပေမဲ့ လုပ်စေလို့ အမိန့်
စကား ထားမိရင်လည်း၊ အဲဒါ အ၊ကုသိုလ်ပဲပေါ့၊
ငါ့တပည့်ရဲ့၊ အ၊ကုသိုလ် ဆိုတာ...ဘယ် အ၊
ကုသိုလ် ဖြစ်ဖြစ် ငရဲကျတတ်တယ်”

“တိုင်းပြည်အတွက်၊ ပြည်သူ ပြည်သား
အတွက် ကျူးလွန်မိတဲ့ အ၊ကုသိုလ်ကလည်း၊ ငရဲကျ
တာပဲလား ဘုရား”

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ချစ်စရာမောင်မယ်)

“ကျတော့ပေါ့ကွာ၊ အပါယ် ငရဲဆိုတာ သိကြောက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ နေရာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ငါ မရောက်စေချင်ဘူး”

“ငရဲ ဆိုတာ တော်တော် ပူပြင်းလို့လာ ဘုရား”

“ပူပြင်းတယ်၊ လောင်ကျွမ်းတယ်၊ ပြင်းထန်တယ်၊ ရှည်ကြာတယ်ကွ”

“ဘယ်လောက်တောင် လောင်ကျွမ်းနိုင်သလဲ ဘုရား၊ ပြီးတော့ ဘယ်လောက်တောင် ပြင်းထန်ပြီး ဘယ်လောက်တောင် ကြာရှည်တတ်လို့လဲ”

“မိုးရေစိုရွှဲနေတဲ့ သစ်လုံးတွေကို တောင်ယာပုံ၊ ပုံပြီး မီးရှို့ရင်၊ မလောင်ကျွမ်းပေမဲ့၊ ငရဲအပူမီးလေးနဲ့တွင်၊ အဲဒီ မိုးရေ စိုရွှဲနေတဲ့ သစ်လုံးတွေ အားလုံး၊ တစ်မဟုတ်ချင်း လောင်ကျွမ်းပြာဖြူတယ်ကွ ...။

စိုးသား ဓားပြ တစ်ယောက်ကို၊ မနက်၊ နေ့

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၃၆ ရင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

ည ... လုံတံ အချောင်း တစ်ရာစီ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထုတ်ချင်းပေါက် ထိုးသတ် စီရင်တဲ့ ဝေဒနာမျိုးထက် ငရဲကျတဲ့ ဝေဒနာက ပိုပြင်းထန်တယ် ...။

နွားလှည်းတစ်စီး၊ အပြည့် နှမ်းတွေ တင်၊ နှစ်တစ်ရာမှာ တစ်စေ့ လွှင့်ပစ်၊ အဲဒီ လှည်းပေါ်က နှမ်းတွေ ကုန်သွားတာတောင်၊ ငရဲသက် တစ်သက်က မကုန်နိုင်ဘူးတဲ့ ...။

မင်း အဲဒါတွေကို မသိချင်ယောင် ဆောင်ထားသလား ငါ့တပည့်”

“မသိချင်ယောင် ဆောင်တာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတော် ဘုရား။

တိုင်းကျိုး ပြည်ကျိုး မျှော်ကိုးပြီး လုပ်ရတဲ့ အ၊ကုသိုလ်မို့ အပယ် မကျနိုင်ဘူးလို့ ထင်မှတ်ထား မိတာပါ ဘုရား”

“ဟဲ့၊ ဘယ်လူ၊ ဘယ်နတ်၊ ဘယ်မင်း၊ ဖြစ်ဖြစ်၊ အ၊ကုသိုလ်ကို ဘယ်သူ့ကိုယ်စား လုပ်လုပ်

www.burmeseclassic.com

မောင်လှမျိုး (ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း)

ဘယ်သူ့အတွက် လုပ်လုပ် ငရဲ ကျတတ်တာပဲ၊
ဘုရင် လုပ်ရတာ ခဏလေး၊ ငရဲသက်က ကုဋေချီ
တယ်ကွ၊ မင်း သိရဲ့လား”

“တဖြည်းဖြည်း သိလာပါပြီ ဘုရား”

“အေး သိရင်လည်း ဘုရင် မလုပ်နဲ့တော့၊
လုပ်ချင်သေးတယ် ဆိုရင်လည်း သူတစ်ပါးကို
အုပ်ချုပ်တဲ့ ဘုရင်မျိုးတော့ လုပ်မနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် အုပ်ချုပ်တဲ့ ဘုရင်လုပ်၊ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနေဘဲ
သုံးခုလုံးကို စိုးပိုင် ချုပ်ကိုင်နိုင်တဲ့ အရိယာ ဘုရင်
မျိုးပဲလုပ်၊ ကြားလား”

“တင်ပါ့ ဘုရား၊ တပည့်တော် သူတစ်ပါးကို
အုပ်ချုပ်တဲ့ ဘုရင် မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး ဘုရား”

နည်းသား အစားထိုး ကုသနည်း ၁၉ ရင်တွင်းဆွဲဝေဒနာများ

“မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး ဘုရား၊ မလုပ်ချင်
တော့ပါဘူး ဘုရား၊ မလုပ်ချင်တော့ပါဘူး ဘုရား”
အိပ်မက်က နိုးသည်နှင့် ကျွန်တော့်မှာ ဘုရင် လုပ်ချင်စိတ်

မရှိတော့ချေ။

www.burmeseclassic.com

[၄]

ဆရာတော် ဦးပညာ မိန့်ကြားခဲ့သော ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော
... စသည့် ကံသုံးပါးကိုသာ စိုးပိုင် အုပ်ချုပ်နိုင်သည့် အရိယာ သူ
တော်စင် ဘုရင် တစ်ပါး မဖြစ်ခဲ့သည့်တိုင် ကြီးမားသော ကံဆို
ကံမှားများကို မကျူးလွန်မိအောင် သတိကြီးကြီးဖြင့် ကြိုးစား၍သာ
ထိန်းသိမ်းနေချင်ပါတော့သည်။

‘ငရဲသက်က ကုဋေ ချီတယ်ကွ’ ... တဲ့။ အိပ်မက်ထဲမှာ
ဆရာတော် ဦးပညာက သေသေချာချာ မိန့်ကြားခဲ့သည်လေ။ ■

[၂၀၁၁ (၉၆) - အဲဖျီစင်မဂ္ဂဇင်း]

လေးစားခင်မင်လျက်

မောင်ထူး (ချင်းချောင်းခြံ)

mhm.ccc@gmail.com